

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER

HN VAS8 V

C
9088
9 F (71)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

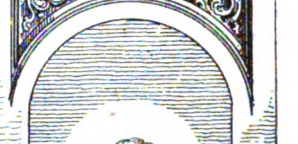
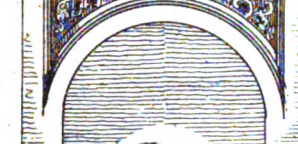
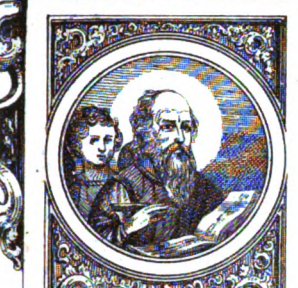
Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΤΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

C9088.9^F

J

Great fund

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰπέ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μ α κ ά ρ ι ο ς ἀ ν ή ρ . Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσέμοια, γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ο ἴλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, Δησαυρόν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐδήσαυρίσαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτίσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, ταῖς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ ἴλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολιταὶ δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσαγγελοὶ ἐχηρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κáιμνουσι, πᾶσι ταῖς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χηρῶν. Οὕς ἐν ἔτησίοις, τιμῆσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἴλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυαῖς ἢ αἰοίδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Α ἔτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβωόμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφροῖζως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῇ παμμακαρίστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰ λ α ρ ό ν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

σματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνή τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς διητύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρυσῶς τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱεραὶ, φωταυγῆς ξυνωρῖς, πεφωτισμένον θείον ζευγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Α γάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἦ τὰ Λεῖψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκευώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τῆς ἐν ἀνάγκαις κρᾶζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλόμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμαμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῷ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργίᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυὰς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβασον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τῷ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλούμενη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρπύζοντες κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεραπεύοντας ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Α γιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θουμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἢ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργουῖσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐσ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταθασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεικῇ, φωταυγεῖς Ἀναργυροί, καταυγάσατε ἡμῶν, ταῖς

(*) Τὰ τετυπωμένα Μηναιὰ ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τῷ Ἰωσήφ μὲν ὄντα κακίονον, ἀλλ' εἰς Εἰρμὸς ἢ τοσούτων συνήθεις. Διὰ τῆτο τυπῆται ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαφυρώτερος, καὶ μάλλον ἀρμόδιος εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος· μὲν ἐν τοῖς Χειρογράφοις, ἀνέκδοτος δὲ εἰσέτι, καὶ ἡδὴ πρῶτον προκύπτων εἰς φῶς.

ψυχᾶς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσσειν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα Σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Εἴκ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότης ταῖς δωρεαῖς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θουμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκτεῖς Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ο κόσμος ἄδει ταῖς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἐκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θουμάτων τὴν πληθύν, θουματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, ταῖς καρδίαις, πάντων καταυγάζετε.

Ιδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμῆσαι, ταῖς μεγίσταις δωρεαῖς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, ταῖς εὐχαῖς πληρώσατε. Θεοτοκίον.

Αγία Δέσπονα ἀγνή, υπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἰαμάτων δοτῆρες θουματουργοὶ, καὶ θουμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσιζόντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον καὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἐκέτευσ, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀ΄χραντε.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναιμι.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θεῖας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποσταύζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀναργυροί.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἀ΄γιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰώνιου λυτρωθῆναί με. Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυματῶν δαδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.

Οραῖον ζευγὸς ὄντες σοφοί, αὐλακας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκαίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀναργυροί.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γεένῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με καὶ μή με καταισχύνῃς ὑμνολογούντά σε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἰκοῦντες Ἀναργυροί, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως εὐλόγησατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας γυμνώσατε.

Ος κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου ὤφθητε· τῆς κοσμι-

κῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἄγνῃ δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίσει ἀνυμνούντάς σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἀ΄γιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰώνιου λυτρωθῆναί με. Θεοτοκίον.

ᾠδὴ γ'.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ἰψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνησαί με ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰουλίος, ἕγνων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι'.

Τῆς Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμεανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφούς οὐ δεισπῶν οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ἰουλίος λίθασιν Ἀναργυροὶ ἠθλουν.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἱατροὶ τῆς τέχνης, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἱατρικῆς αἰτούντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικὴ τέχνη τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτοὺς. Ἀλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἀπείσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρίνου τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἀγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἔρωτῳ αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότερα ἀπειλεῖν, ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θείας ἐκτραγηλισθεῖσα, καὶ διαστραφεῖσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἰερατευθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀγίων· καὶ ἐπὶ τούτω οἱ παρεισθησάντες ἐπίστευσαν εἰς Χριστὸν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν αἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐξέπεμψεν. Ἰστέρον δὲ ἀπιστατῶν τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθνήσας αὐτοῖς, ἐπὶ τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἱατρικῶν βετανῶν, καὶ ἐπιθέμενος λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μοῆν τοῦ Βαθίως ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Επτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοιωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργῶντες αἰεὶ.

Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὄβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θείᾳ χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἱαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζόμενους χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεὶ ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ε'κοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενοι, ὑπνον σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Ι'κετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόνηρον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν ἔρανοῖς, ἠτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ε'κ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρῶτον τῆς γῆς, ἱαμάτων τοῖς νάμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίῃ Θεῷ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Ι'ατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἴασασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραῦνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν

ἐν τρισί, χαρακτηῖσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ι'δοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ω'ς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηναὶς ταῖς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαρίζοντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Η γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελούοντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότους ἀρρώστημάτων, πάσης στενωπῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δεομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρύσαι με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὕμνουντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεῷ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ε'κύσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἱαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

χοφθόρα πάθη ξηραίνετε, και νόσους θεραπεύετε, και φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις και κτήνεσι, ταῖς εὐεργεσίαις, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλήθισαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν, και φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγῆς και οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, και ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ πανσοιδίμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, και θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, και πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, και τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, και ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' και ε'. Ὡδή. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, και τὸ Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ε' και ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεράντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας φιλόνηρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγγνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, και φρικτὴν εἰργάσω,

σὴν οἰκονομίαν, και τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, και κατὰ χρεὸς δοξάζουσαν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμῆ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἀχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε και σεισμοῦ, και ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· και διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδώρησω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε και κλέος, και ἀρρήκτον τεῖχος, και ἰαμάτων θησαυρὸν, και τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειραζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες και νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις και ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ και ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, και κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι και σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμφυχον Θεοῦ, μόνῃ ἐχρημάτισας, και τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἁγίασμα, και τεῖχος ἐδώρησω ἀπόρρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομήτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον και ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θησαυρισμα, ἐδώρησω πᾶσι, και πηγὴν πηγαζούσαν, τῆς χάριτος αἰίζωα νάματα· ἧς ἐορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερόν μαφόριον, (*) ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντᾶται προσέτι και εἰς τὰ δευτέρου Τροπάριον τῆς ἡ. και εἰς τὰ πέμπτον τῆς ε'. Ὡδῆς

ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτα σου τὴν ἀγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυσικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσα σοί· Χαῖρε διαδῆμα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς Δείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τῆ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σε, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ, λέξις ἕσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατὰ τινὰς μὲν σημαίνει κάλυμμα κεφαλῆς· ὡς « Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς » (Βαρῖνος)· καὶ « κρηδεμνον δὲ τὸ μαφόριον » (Εὐστάθ. Ἰλ. χ.). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἐνδυμα, τὸ παρά τισιν ἰσως λεγόμενον Ζωστικόν· ὡς « Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ » (Δωρόθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχοῦ). καὶ « Εἰσήλθεν εἰς τὸ κελλίον περιζωσάμενος τὸ μαφόριον » (Ἀποφθέγμ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἄγιος Ἀθανάσιος, σχηματίσας καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτῆ, λέγει· « Παρθένοι ἀπομαφορίζομεναι ἀπήγαντο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλοντο » (Ἐπιστ. πρὸς τὴν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξου).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομικτοῦ διαλέκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πιθανῶς ἐκ τῆ λατινικοῦ μάνος (Manus, χεῖρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς εἰάν ἐλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μαφόριον· ἤγουν, φόρεμα μὲ μανίκια, ὁμοιάζον ἰσως τὸ ἕως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουσαν αἱ παρθένοι τοπαλαὶ διὰ σεμνότητα, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, συγατρὸς τοῦ Δαυὶδ· « Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός· ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ συγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν (Β'. Βασ. γ'. 18)· ὡς ὁ Ἰωσήφ λέγει σαφέστερον περὶ αὐτῆ· « Ἐφόρουν γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρθένοι χεῖριδωτῆς ἀχι τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τῆς χιτῶνας » (τὰ ὑποκάμμουσα δηλαδὴ). Τοιοῦτον λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιδόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένης, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἐσθῆς καλεῖται, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφος, κατὰ τοὺς ἱερέας Ἰμψιδούς.

ἐκτενῶς ἀνακραῖζει σοί· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν καταθέσειν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοί· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δίς.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρῶν φέρει Ἀκροσχιδα τὴν δε:

Ἐσθῆτα τιμῷ τῆς πανάγνης Παρθένου. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Εσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκεὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῆ καθηγίασας, σώματός σου τε προσψαύσει, δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σε, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθῆ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἀπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς Δείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν ἢ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε (*).

Ἄτερος Κανὼν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ἢ τῆς Πανάγνου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριαίνει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα Δείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὡφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω... δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄσπιλον, (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἄσπιλον) σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῆς αὐτὴν προσκυνούντας πανάμωμε — Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνώνυμον κακῶνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρογράφον· ἔχει ὅμως ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροσχιδὸς τὸν ἀριθμὸν.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπεραῖον πύλην, τὴν τῆ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα Δεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πρῶτον ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῆ φθορᾶ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις Ἀχραντε, προσεπενδύοντα ὄλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιστέλλας σεπτῇ, ἣν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ιατρεῖον ἀμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Δεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἐτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἐσθῆς ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἐώθινη, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θανάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος.

Ως πολύτιμον θησαύρισμα κερτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίσει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστολὴν τε δόξης, χρηματίζουσαν πᾶσι, τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν Πανάμωμε.

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώ-

σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμῶντων σε. Ἐτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπερτίμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Παπῆς τῆς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὡς περ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς Δεῖαις ἐλλ ἀμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ Δεῖα, Ἐσθῆς σου τῷ πρῶτον σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε Δεῖα, ναίματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ Δεῖον περιτείχισμα.

Παραδεισος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δεδεικται.

Αγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἀγίαν, Παναγία Ἐσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπερτίμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀναδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Δεῖῳ ναῶ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐτερος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεραῖς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πρῶτον προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, Ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῆ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὄλων καὶ Κύριον, ἀρράγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἐσθῆτά σου.

Γνηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάζομεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥώσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν Δεῖαν Ἐσθῆτά σου, ἐξ ἧς τὰς ἰάσεις, καθ' ἑκάστην πιστοὶ ἀρυσόμεθα.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γινόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ὡκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο ἄλην σε, ὑπεφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὄλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ Δεῖα Σορῶ.

Ισχύν σε, οἱ πισοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ιδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν Δεῖως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὠφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιοβόλην πᾶσι πισοῖς ἀφθαρσίας, Δεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδώρησω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη Δεῖα ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορταζόμεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κρίζομεν πίζως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ ζάμον τὴν τῆ Μάιννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάσασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρηθη πρὸς μεταρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κρουγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χειτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίαις.
Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρητῶ πόλει.

Δευτερίη κατέθεντο σορῶ Ἐσθῆτα Πανάγνη.

Πατριῆκοι δύο, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος ἀδελφοί, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκηνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γινόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκε παρά τινι γυναικὶ Ἐβραία εὐρόντες τιμωμένην, σπουδῆν ἔθεντο ταύτην ἐφέλθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανίεσθαι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δεῖς ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν Σησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύνατο, τῷ Βασιλεῖ καταμνηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσχομίδην ἀκέσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληρῆται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτῆριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Υψηλοτάτῳ νοῖ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν Δρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτῆ, ἐν τῇ σεπτῇ σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἀγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ανακαινίζεται πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἀγνή Παρθένε, φωτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Ρύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτὸν σου σῶμα, καλύψασαν Ἐσθῆτα.

Θεογεννητορ ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, ἑλισσοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περισώζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθῆ, Δεῖως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ἣ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτίνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν Δαυμάτων Δεῖα Πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρες σου

τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

ᾠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστους φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπαδῖον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερόν μαφόριον, τῆς πανάγου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιρῶντας κατέλιπες, ἱεράς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Υμνωδίαῖς ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκῆνωμα, τὴν ἐν μητράσι Πάναγον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγγελοὶ πανάχραντε Ἄγνη, νῦν συγχορεύεσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ριάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· ἡ πολυτίμητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖά σου, αἱ νοεραὶ γρατῖαι· ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανώς, καὶ Ἀποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνῶμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 « σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 « ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 » λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ σὲ τὴν κλίνην Σολομών, γεραίρομεν, χαρ-
 μωσύνουσι μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου

Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιάσματος, κυ-
 κλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτη-
 ρίους Ἀειπάρθενε.

Ωφθη νῦν ἡ θεία σε σορὸς, κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὡσπερ πηγὴ φω-
 τὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα,
 καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πό-
 δου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προ-
 σκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐρά-
 ναι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρ-
 τυρες, καὶ Ὅσοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέ-
 σποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ηγίασται ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Θε-
 σπότη καταγώγιον, τῆ καταθέσει τῆς
 Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται,
 τῆς παλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῆ κατα-
 παύσει Ἀειπάρθενε.

Φαῖδρον περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον, ἔδω-
 ρήσω καὶ προτείχισμα, τῆ σὲ τιμῶσῃ Βα-
 σιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀ-
 πάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ
 Μητροπάρθενε.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννητορ ἡ
 σορὸς σου, ὡφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην,
 καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ
 νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς
 θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν ἕρανῶν τὴν
 εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
 κατελληφότες ταῖς τῶν θαυμαμάτων αὐγαῖς, ὡσ-
 περ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῆ
 χάριτι.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ
 σὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος,
 καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθο-
 δόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀ-
 νείκασόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς
 σοφείας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς
 σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τό-
 κον σου.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίως ἐτήθη,
 » Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
 « ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίκσας Θεο-
 μῆτορ· ἀφθαρτος γὰρ σου ὁ τόκος, ἀφθαρ-

τος καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπει, ἢ καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τῆς Αἴθης, ἰσῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτερεῖντες τὸ α'.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου Ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ι δε τόπος περιδοξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τησαύριστα τῆς Θεοπαιδος, Ἐσθῆς τιμία τῇ χάριτι. Προσελθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἀγίαν καταθέσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἐορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σὴ σήμερον, δοθῆναι ἠξιώσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φοῖνα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, θαυτιτικὴν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆ ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σὴ Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίας αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'· Ὡδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν·

Ποτήριον σωτηρίου λήψομια.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἰακίνθου.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ω φθης διαυγείᾳ τῆ Πνεύματος, ὡσπερ λίθος διαυγῆς, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνα-

θλῆσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρόως, καὶ τρέψας τῶν ἀθῆων τὴν παράταξιν, καὶ νικῆν κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πίσει δοξάζομεν, ὡς στρατωτὴν ἀήττητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀπτήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμπορούμενος, καὶ δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς Θεόφρον Ἰακίνθε, διαπαντός εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλεις οἰκειοῖς ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφέ, δεικνύει καὶ δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις, καὶ δυνάμεισιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ ἀγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἄγνη μὴ διλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναι με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεθόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροταῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάθεσιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰγρᾶν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολῦτιμον λίθον, γεγονότα Θεοῦ ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Επίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέος ἐκλήρωσας διηνεκῶς, σὺν τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξος.

Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος. Θεοτοκίον.

Οὐ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῆ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκούται Θεομητορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὠφθης κεντημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν ἔφθασας, μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν. Θεοτοκίον.

Ιθυον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἀνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκαν φρονούντας σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείαις, τοῖς οὐρανίαις ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελῶν ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀπακάθαρτον, πρεσβειῶν σου ἐνθέαις ναίμασι, παρέχευσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αθλητῆς ἐννομώτατος, πόναις εὐσεβείας ἐγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Υάκινθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίαις ὡς οὐράνιος.

Πεγνηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτω γνώμη δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

Αθάνατον ἐκτήσω τὴν εὐκλειαν, Στεφφορέ, θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος. Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν πρεσβείαις σε Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες, τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνῆκα τοὺς ἀφρονάς, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνευδότης ἐπειγόμενος.

Υάκινθος ὡς φαῖδρος, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαιδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σωθειήμεν διὰ σέ, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεντημένος ὁ Μάρτυς σε, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφως ἀφανίσας, παρρησία τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υπὲρ πολλὰς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον· ὅς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστέ πολυέλεος (*).

(*) Κακόζηλα καὶ ἄμουσα ἀμφοτέρω, τὸ, τε Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ χειρογράφῳ εὐρίσκονται· ἀφέθησαν ὁμως κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπιδεχόμενα διόρθωσιν ἄλλῃ εἰ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποίησιν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τῆ Κουβικουλαρίου (Σαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ἰακίνθος ὡς λίθος,
Δαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ροῆς τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ἰακίνθος κάθανε λιμῷ.
Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῆ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίω.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκριτάρης τῆς Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τῆ Μικρῆ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακοδόξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον εἶχειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθέειλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκορού, καὶ τῆς κατ' ἐκείνου ληστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθίντος, καὶ ἐγκυκλίους ἐπιστολάς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθιματίζουσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἰρέσεων προτρεπόμενος. Καὶ ὁρσοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀυτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδὴλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφήν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμακάκρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰερώτατον θυμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον, προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς ἐλικρινεῖα, καὶ ναὸς καθαρότητι, Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τῆ θανάτῃ φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ἀγνή εὐλογημένη.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίων κάμνον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήνησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδὲς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγῆς ὡς Ἰακίνθος, ὡς ὠραιότατη, ἀλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὠραῖσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἄλογον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθοροποιῶ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιόν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τῆς ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σε τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἰλέων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήρησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετραίνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ἰακίνθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῶ κατακοσμούμενος.

Ὅλος ἐχηματίσας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον· σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγίασεν, ἡ ἀνένδοτος ἐνστάσις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παράνοιαν γενομένη· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν.

ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. (*)

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὀρμᾶς· λειτουργόν, ἱεουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταβέλγουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπαναλήψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηλητὴν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάβημα τερπνόν· τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας ζηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρικτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωε, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικαίεσαι

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὅσιαν Μάρθαν, τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἀντὶ δὲ τῶν παρόντων Προσομίῶν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔχει ἕτερα, εἰς Ἦχον α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἀριστά καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἀρραυκά.

καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἄγνη, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδασκαίαις σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθόν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ὑμνοῖς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ἰππον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτοίμασα; παιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὄθεν ὄφθης Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαιδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηχοῦμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τῆ σῶματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα θεία Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύναις δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἐνήμενος, ὄργανον εἰδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρόνων μελωδήμασι, θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανοῦ γέγονας ἔμπλεως· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύναις Ὅσιε,

πάσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαίς, πάσας ἐξάλειφθῆναι, τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου ζερέωσον, μόνε ἀγαθέ, καὶ φιλόθρωπε.

Καίθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεῖς τὴν καρδίαν Δεῖω φωτὶ, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγονῶς δὲ Δεῖον, τῷ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγοις, ἡδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ὧ Ἀνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ο'ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σε ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πάσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τιὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέ-

λοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Τὴν Δεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο' λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, Θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφέ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ο'ς Δεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρίας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκῶς, σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. Θεοτοκίον.

Ε'κτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί τεκοῦσα πεφυλάξαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἡδόμενοι, Ἀνδρέα παμμακάαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Α'ίγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεῖου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ἤνεσας· μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δὲ αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὄρας τὰ Δεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην κλύδων.

Ρ'ητορεύων ἠλέγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ· τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτραύωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσπύνησιν.

Γερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἐνδοξε ζωνῆ τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωνῆ, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγαλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τραπόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ο λικῶς ἐνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λαίμψας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγεννημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανώς, τὰ δεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανῶν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανῶν μέγας.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἶλε.

Ος ἐκ πόλεως Δαμασκῶ ὤρμητο, ἐκ Σειφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθησιν. Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχούντος τῆς Ἀγίας πόλεως, Κληρικός κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκαταθεθείσας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραγθεῖσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὀρφανότροφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τινι γυνόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἐρεσσῶ, τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἰνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἀγίων Ὅσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστήρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμψαντα, σὲ μάκαρ μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οπρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγγε, δι' οἴκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἀγίας σου, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος, Πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βῶων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασμα τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὅσιων ἐκραυγάζεις, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ δεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄλλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἀγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἀγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθόοις ἄσμασι· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνδρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες
» **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ρημάτων ὁ φύσῳ σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ εἰλικρινές· Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Εν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερφωδῶν, τοὺς πρόβω τελούντάς σου τὴν ἱεράν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφυλάττε.

Ασμάτων τάξεις, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ἀρετῆς, πίστεως φανείς, κήρυξ πανάριστος, Θεορρήμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θαυμάτου ἄσχετον ὀρμήν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἢ πρᾶσθαλὸν, στόματι πικρῷ, Ἀδῆς κατήρηται, Θεοτόκε Μητροπάργε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ,
- » Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ
- » ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἐορτάζεται ἐν τῇ Μονῇ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαγῆ δὲ, ὅπου ὁ Προεστὼς βούλεται· ὅτε καὶ ἡ ἀ. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, στιχολογεῖται, καὶ Εἴσοδος γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα λέγονται Ὅσιακά, ἅπερ, εἰ δεῖτε, ζήτησον εἰς τὴν Ε. τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἠλλοίπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, πρεσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθνημένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς Θεολαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν ταῖς ὀρμαῖς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστραπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προσάγματα, τοῦ πᾶσι ζῶν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς ζέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεΐαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἀρρήκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Ορθρος αἰεφανῆς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀγλυῖ τυφλώτοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πά-

τερ Ἀθανάσιε Θεόφρον· διό περ, ὡς ἐπαυξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, Θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνεδείξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὅσιε· ὃ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ Θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιαζων, ψυχᾶς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων, Θεομακάρισε· ὅθεν βραῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλησεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ Θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμπησιν, ἱερώς φωτιζόμενος, λαμπὰς εἰδείχθης, πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις, ἀρετάς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἐορτάζομεν, Θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἄγιε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὦκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἄν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὃ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὃ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτετε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθηῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μελψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον ὑπὲρ ἧλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσασιν, ἅς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνούς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίτης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιμήνην φρούρησον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κράτυνον ὡς φιλανθρώπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἥρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ εἴδη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. Ὁ θαύματος ἐκστατικῆ, καὶ πράγματος θεοπρεπῆς! ὅτι γῆινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεοθεν ἀπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόσας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθραῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γὼν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμήνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνῆν· ἦν οἰκητήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπῆς κατέστησας· ἢ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραϊζεται θαυμασίως, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοισ· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε,

καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐχεστότερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τῷ θεοφόρῳ Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμάζετωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θεοῦ πανοπλία τροπώσαστον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίβουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδρασηῖρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενούσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμήνην σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπαρθένος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἐμψυχόν τε κιθωτόν· τὸν πυρίμορφον τῷ Δεσπότῳ θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσεάν σταμόνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, σκτινοβόλους, ἀστραπαῖς εἰσδεχόμενος, ταῖς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλ-

βίαι· ὅθεν καταυγαζόμενος, εώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυστήριου, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμαῖς, ὑποστάς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθρίαμβευσας, τὴν ψυχόληθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τῆς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, σὺ ὠφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὁρῶντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴν τροπῶσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐρανίον ἀνοδὸν, εὔρες Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυματίων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ θαλάσσιον τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβασμὸν κοίμησιν.

καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἄγγελων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψα-

το, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τῷ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείαις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βροῦ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἦλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφέ Ἀθανάσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αθανασίας γεγωνὸς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὠφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταξὺ τῶν προσκαιρῶν. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτήσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, δλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βέλτιον ἴσως· τῶν Θεῶν ἐρώντων.

Από χελέων ρυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σέ πάθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσει τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὐδ' ὁ κλεινὸς θηράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεις, τὴν ψυχικὴν λαμπαδα μου, Πάτερ κατάρδυσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῷ διὰ σέ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελοῦσιαν, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διαῖδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτήρα πάντων ἡμῶν.

Τῆ Ἀθαν. Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Από παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὀμηλικὰς τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεοφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἰστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκαδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κήφως, τὴν τῆ βίβη χαλεπὴν, παντοπορίαν ἠνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθῃς λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Οπρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δῆμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ησυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαιῶσι κρυπτόμενος, χάριν θείκην ἐκομίσω, Θεοφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέθης Πατὴρ ἡμῶν.

Εγκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· ὄθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεοφρον διεφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρύσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὧμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστεῖαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὄθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλίαις ἔσχες, τὸν πάντα βασιζόντα· ὄθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἠνυσας ὁδόν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Υποπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκῶν Ἀθανάσιε.

Μετσαχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὰ προσφυσῆς καὶ λυσαιτελοῦν, ἐκάστης διεῖλες, δε-

καιούνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει και ἀνδρεία, και τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχοῦμενος, ὁ Δεσπότης, Δρόνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἀγνή, ὠκησε νηδύν, και σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὅσιοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐἰσακήκοα Κύριε.

Εὐδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς Δείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρῦεις Θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πατέρα, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορόν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ωφθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυκῦτητι Πατέρα τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, και ἀκρόασιν τῶν παραινήσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὄραν και βλέπειν, τὸ σεπτὸν και χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις Δείοις ὑπέικων, και ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὦφθης, μοναστῶν και κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, και ὀδηγὸς πεπλανημένων, και φωστὴρ τῶν ἐν σκότει Ἀοιδίμε.

Αρετῶν ἐκμαγεῖον, και τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱερόν και τερπνόν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν και πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος. Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον ἐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὔσαν, Χερουβίμ και ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ Δείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς Δείκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδοχούμενος αἰεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πράξιν δεικνύμενος λαμκάς πέφυκας, τῷ Δείκῳ προσαναπτο-

μένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, και τῆς ἀμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἠδύπνοον, ἐξ αἰετῶν Δησαυρῶν Ὅσιε, τῶν Δείκῶν πηγῶν ἀναβλύζεις, διῶκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ενέκρωσας σαρκικάς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ και τοῖς πάθεσι, νηστείαις και δάκρυσι, προσευχαῖς και ὕμνοις, ἀνευδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, και τύπος και χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγῶγια.

Ηδὺς εὐθύς και χρησός, ἐπεικὴς τε και μέτριος, εὐπρόσιτος προσηγής, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς και εὐσπλαγχνος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χρισομίμητος τοῖς ἡθεσι. Θεοτοκίον.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκευάσας, οἷά περ ἄλλην σκηπὴν, μάνδραν Πανσεβάσμιε· ἦν και ὑπερῆξήσας, πόνοις και ἰδρώσι, και ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις Δείαις Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λυμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὴν γὰρ Ἡλιοῦ ἐξεικόνησας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, και τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Οβυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὀλεθρος, και φωτισμὸς τῆς ποιμένης σου, τῆς αἰεὶ σε τιμώσης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον. Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ος τῶν αὐτῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἀριστον, και πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποιμένη σε, και βοῶμεν· Μη ἐλλείπης ἐκτεῦειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν και περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πατέρα Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ανθὲν σε τὴν κλήσιν εἰληφῶς παραδόξως, αἰθάνατον ζῶν ἐκκληρώσω· μετὰ σώμα-

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διὸ σε εὐφημοῦμεν Πάτερ:

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνῶρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμὰς.

Χαίροις νῆς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἠσχύθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νεκρῶται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζαίῃ τοῦ βίου· χαίροις σωτῆρ τῶν πιστῶς σοι βωόντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἂν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννητόρας δὲ τῶν εὐγεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχαῖς ἐσχηκῶς, καὶ τοιαῦδε ρίζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρπῆται καὶ τὴν ἀναγωγὴν καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὦν εἰς γειῶσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεντοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπύλαται· τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδασκόμενος· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. Νεῖαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιου πολιτείαν ἰθύοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλήσιν ἀναλαβὼν, (Ἀβράμιος γὰρ εἰλεγτο πρότερον,) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστάς τοῖς πόνοις ὑπερέβαλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κα-

τατρώχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς Θαλάσσης διήκον, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικὸς ἰδρωτὰς ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμπαντος, Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· καλλία τε πλεῖστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτίζόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινομένος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοᾶν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπείγετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλίσειν τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἐξ τὸν αἰοδιμον καταχώννουσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶς θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσει παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ Σάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλεῖστα τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἐκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,
Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδούς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις κατασφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κυρίου ἐκδημήσας, ἀνενώως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἁγίου κατέκειται Λεῖψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὁδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, προνοητῆς ὀρφανῶν, λυτουμένων ταχεῖα παρραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ δαδασκαλον.

Α'στέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φω-
στῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀ-
μαρτανόντων μέγα πρσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην
καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ι'δεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὲς Δεράπων τοῦ σὲ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννη-
τορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολού-
θησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ Δείοις ἴχνεσιν.
Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Ταῖς βραζούσας καμίνοῦς, τῶν παθῶν κα-
τασθέσας, ἐγκρατείας τῆ δρόσω, Μακά-
ριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμά-
των, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει
μελωδούντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῆ καρδία, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ
ἐν Δαύμασι Πάτερ, ἐδείχθεις ἀναμέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐν μήτρα οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔ-
σθη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχαῖς Ἀθανά-
σιε, καὶ τὰς ἐξουσίας, τὰς τῆ σκοτὸς μέ-
γιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σω-
τήριος, τὰς ἐπιβουλαῖς, καὶ τὰς ἐνεδρας καὶ
δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην
σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον
φυλάττων.

Ε'πί τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολί-
τευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκ-
κτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τὴν δια-
γωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων·
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερ ὑψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρμεν,
καὶ τὴν τῶν λειψάνων, σου τιμῶμεν ἄρνα-
κα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν,
πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰ-
τούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πι-
στῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο'ς Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμηλίον ὠκη-
σεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ
Ἀθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνει-

να Θεῶ· καὶ Δεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς Δεω-
ρίαῖς, Δεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκῃ,
βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α'ποκαλύψει φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβε-
ροῖς Πάτερ Δεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης,
καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμακάρ
κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ
διασωζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλί-
ψεων, τοὺς ἐπιτελεῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Α'γγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοία καθαρά ἐπο-
λιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυ-
θεὶς τῆς σαρκός, Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόανθρω-
πον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα Δεῖκῶς
πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'γνείαν σωφροσύνην καὶ καθαράν, πολι-
τείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν,
ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεσῶς ἀνέ-
δραμες, πρὸς τὰς οὐρανοῦς διατριβαῖς, καὶ πᾶ-
σι συναγάλλη, Ὅσίοις καὶ Δικαίοις, καθικε-
τεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰ-
κεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυ-
τοῦ, διὰ Δεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δο-
ξάσας ἐνδοξος, ὠφθης καὶ περίβλεπτος παντα-
χοῦ, ἐγένου Δεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄν-
τως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Η'νώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀ-
σίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς,
πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθοῦς Δεω-
σεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν
σὸν Δεσπότην καθικέτευε. Θεοτοκίον.

Νιαὸς ἡγιασμένος χωρητικὸς, τοῦ ἐνός τῆς
Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὸς, Δέσπο-
να Δεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος,
ἡγείρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκατα-
παύτως, μὴ παύση δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν
ταῖς πρσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ο' δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμ-
παδουχία τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὴ Δεοφόρε,

πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν Λειψάνων σου θήκην, πηγαζούσαν ἰάματα.

Ασκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμακάαρ Θεοφόρε Δαμπαδέ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμαίων, Ἐώας φασσφόρος, καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῷ κόσμῳ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἱεσῆσαι, τοῦ σοῦ τιμωτάτου Ἀθανασίου, φυλάττε τὴν ποιήμην σου ἀπρόσψαστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τῆς Αἴνου, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σῆ Ὅσιε Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδῶν ὁ θανάτων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρατάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν ὕδατων, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτους πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίρεις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· χαίρεις ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαίρεις Τριάδος τὸ καταγώγιον· χαίρεις λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως· χαίρεις κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἑμψυχε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸς τὸ, Χριστὸν τὸν Ἰσραήλ.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες ἐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιήμην συνηγάγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ὑπτικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὁδὴ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Ὁσιακά.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῶν τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Φαῖδρα ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἢ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀσράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμακάαρ, καὶ καταυγαζούσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλθεις, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήνησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θρασπέσις, ἠνίκα ὁ θίασος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὡς περ γὰρ ἥλιος σοφῆ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἷου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε τὸ καθαρῶτατον, τῷ Βασιλέως παλαίτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ

καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέε Τριάδος ποιή-
σον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σε, καὶ τὸ ἀμέτρητον
ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εῴφες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι-
στομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν
καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγγνα, καὶ τὰς
διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
σεμνῇ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες. Τέ-
κνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνά-
στηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήγου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Ερωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀπο-
κρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ κα-
λοῦντι Σισώη μακάριε.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰς-
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σιώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρόως
ᾠοσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείᾳ, τῶν
παθῶν ἀταπεινῶτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σο-
φῶς ᾠοσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας,
καὶ θουμάτων ἐξήνησας.

Νεκρώσιν ἐνδεδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἔν-
δοξε, ἰγνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σοι, καὶ
νεκροῦς χάριν δίδωσιν. Θεοτοκίον.

Τύπον ἀγιάσματος, καὶ νοσητὴν Ἀγνήν τράπε-
ζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζῶν τῶν ὄλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ,
ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελεῖα· διὸ

ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ
ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ πα-
ρίστασαι, αἰεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη
Πατῆρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ σε καὶ τροφόν, καὶ Μητέρα ἐκάλει,
ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κή-
ρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγγνοις σου, ἐγνωκῶς διὰ
Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδέχην
δακτύλῳ, κόσμου αἴροντα, τὰς ἀμαρτίας Παρ-
θένε, προσλήψει τοῦ χειρόνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤωσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητήρ,
νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
δημιούργημα;

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῦς
θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκα-
θαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μαίκαρ σοὶ προσ-
τρέχοντας.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
ᾠοσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

Εν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων
καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μα-
κάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀβθακούμ
προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφα-
νε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδαλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξε-
μείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, Θεο-
φόρε, νεκροῦς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ
τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε,
Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με
φῶτισον.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τιοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκράτειαν προσευχῆν, ἀγάπην ἀνό-
δυτον, κραταιὰν ταπεινῶσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησαίμενος.

Χριστός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε δια-
βήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς αἰ-

πειργάσατο, πατῆντα ἐπ' ὄφρων, καὶ σκορπίων
κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῆ, νεύσει τῆ πρὸς Θεόν, θεὸς σαφῶς ἐχρη-
μάτισας· τῆ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῆ, στοργῆ
φῶς γεγένησαι· Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοφόρε
Πάτερ ἐπουράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμή-
λιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀ-
μαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιο-
σύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκου-
» σόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Ἡ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,
Θείου Σισῶης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισῶης γῆθεν ἐς οὐρανὸν ἕκτη ἀ-
μύμων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ
τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ
ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
τροπώσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκή-
σεως σκαμμάτα. Ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον γενομένῳ,
νεκροῦς ἀνίσταν αὐτῷ ἰδωρήσατο ὁ τῶν ὄλων Κύριος.
Ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς
τὴν αὔλων ζωὴν μετέστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί,
καὶ ἡ αἰδὸς λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰλουύμενος.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀ-
γίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ
Ρήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόν-
των ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ρήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις
δῶσαι μὴ πειθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπει-
λουμένων, μᾶλλον αὐτὸν τε καὶ ἐτέρους· πολλὰς πρὸς τὴν
εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκείσε Ἡγε-
μόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτίμνονται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἀστίου (ἢ Ἀστείου). Ἐπισκόπου Δυρράχιου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀγρι-
κόλαου ἡγεμόνος. Κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων
τῆς πόλεως, καὶ δῶσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πειθεῖς, ἄγεται
πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ
βουνύροις. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει, χρισθεῖς
μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκοποίσθη, ὧρα θέρους, ἡλῖς
φλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλῆμενος ὁ μα-
κάριος, ἀπὶδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν

Ἀγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίου-
νος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ολὴν τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδε-
ξαι νοῖ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστῆρ τῶν
πιστῶς, βωόντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας
ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοσητὸν,
μετῆλθεν ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον
βυθῷ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ,
ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, με-
γαλύνω προστασίαν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσε-
σι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπή-
λασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκά-
θην· ὅθεν προορᾶν, προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ
μέλλοντα Σισῶη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε,
καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας,
ἐντεῦθεν εἰς ὄϊλον, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζῶν,
ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκηνώσας τάξεις· με-
θ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανοῦσαν πάθει, τὴν ψυχὴν μου κα-
θάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς
ἐντεῦξες· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλω-
σίας λύτρωσαι, Πάτερ θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα
ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ
σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη
ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνεῖντες βοῶμεν·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δεδοικται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτόν σου τόν καιρόν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τόν ἥλιον, τοῦ σὺ προσώπου Πάτερ ἀστράψαντος, ὅτε παρέστησαν χοροί, Ἀγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσκομίσοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ δέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκεῖθεν λάμπησι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἀμεμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, ὅσιος ἀκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· ἐπανεπαύσατο διό, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολαύεις τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε· τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὀδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδης με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ·
καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστήρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν,
ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα κό-
σμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντες τῆς πονηραῖς, τῶν

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ἐλλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἑτέρα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, ἑορταζομένου καθ' αὐτὸ τῆ κς'. Νοεμβρίου. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα: Ἀκάκιον τὸν ἀριστοῦπήκοον ἄσμα-
σιν ἄδω.

δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνή-
μην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος,
πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ
σχῆμα, ὀσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτω-
χείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος·
ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Στύλῳ πυρὸς ὀρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς
σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα,
πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῆ, προσευχῇ
δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ
τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ
βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα,
σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δε-
σμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρου-
σα ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἑράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶ-
νος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιω-
νιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλε-
κτῇ ἀνεδείχθης, Κυριακῇ ἀληθῶς, κάλλει
διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας
ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐρά-
νιον θαλαμον ὤκησας· ἐνθα, ὡς Παρθένος καὶ
Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνη-
μονευόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότα-
τος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς
ἀθλήσεως, τὰ κάτορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν
χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνή-
μην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θή-
κην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰά-
σεων λαμβάνοντες. Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθέ-
νος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβε-
βλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς
ἀθλήσεως, καὶ βῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιά-
σει τὴν λαμπαδα κατέχουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρ-
σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς
σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπου-
ράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις καταπέμψον ἡμῖν,
παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἔλεός σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τρίημερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαιφονέντων
πίσχυν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς
χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχε,
ὅπως σωθέντες ἀνυμνώμεν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτῆ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολύξασα· Οἱ μοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένη, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμόν, τῆς θείας χάριτος Ἐνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξαίμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσχες οὐράνιον.

Περιφανῆς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἀπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στίφος τῶν δαιμόνων, κατετραυμάτισας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ θείου Πνεύματος, ἔταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Χαίρων κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἱεσείαις, Χριστέ Σωτῆρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αἴγλη τῇ σῇ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακῇ Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθῆου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Ἰνα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς ἕδεν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ρύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεῖς Θεὸς δεήσσει, χειρὶ σε Προφήτου δεσμῶν ἀφήκε, καὶ πορευέσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Οστύλῳ Ἰσραὴλ πρὸς τὴν ἔρημον, Παμμακάρι διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὀδηγῆ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

Θεοτοκίον.

Χρυσῆν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ σάμνον τοῦ μάννα καὶ θείον ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τῷ Θεῷ σε Παρθένη ὀνομάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνήν σε ἀφθορον, ὠραϊαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, εαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τῆτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ως κλάδος ἱερὸς ὠραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὠραίους ἠνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένη τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

« σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
« ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ Δείων
πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς
κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ
παμμακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε:

Αἰγνείας στυλπνότητι, κρίνον ὡς εὐασμον,
κοιλιάσιν ἐξήνθησας, Κυριακῇ τῷ Χριστῷ,
Μαρτύρων πανεύφημε. Λάμπεσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως Δείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπε-
λαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορταζόμεν Μάρτυς
τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΗἸστεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχη-
θεῖσα ὡσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἐνδοθεν ἐ-
γνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα
γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδυῖ· διὸ τοῦ ἐν
γαστρὶ σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων,
ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἰγκρατείας ἐνέπρησας, Δείω πυρὶ, ἀκάν-
θας ἀμαρτίας, καὶ θαυματῶν φέγγος
Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας,
Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν, θορύ-
βων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἐτυχες. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντα λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Επὶ βήματος ἴστασο, Κυριακῇ, ἀδίκως κρι-
νομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ
αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους
ἐχθροῦς ἐβύθισας.

Αταπεινώτος ἔμεινας, Κυριακῇ, βασιάνοις
ὀμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπλημένην ὄφρυν κα-
τέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς,
Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε
Μητέρα πάνταγενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγούντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσε-
βῶς ἔσχηκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεο-
βίτην, φαινόμενον νυκτὸς, καὶ μυσταγωγούντα
τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφῆ
ᾠκήσας, ὀπτασιῶν, Δείων ἀπολαύων, καὶ
θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κο-
μιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ
δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι
καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλω-
θέντα, ἀρρήτως κηύσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ πανα-
ληθῆ δείξασα, Κυριακῇ, ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων, ἠδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σε
δυναμώσαντα.

Υψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν
Κυριακῇ ἐνδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ
τοὺς ἀθεοὺς, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενε-
κότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὄλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώση
φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμούς, φέρειν τῶν
ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς
νίκης τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Εἴλυσας Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀ-
ραν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς, σεμνῇ θηλη-
μάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι Δείω,
σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατώκησας, καὶ τῶν
προσευχῶν ἐπομβρία σου Ὅσιε, ὑδὼρ
ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγᾶσαι
ἠξίωσας.

Αβραὰμ ὡς περ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ
Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων
ἐσκήνωσας.

Μοναστῆς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ
ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θω-
μᾶ τοῖς χρίζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν
βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾠκήσε, τοὺς τῇ

φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξίων ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Υπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὐάν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσημε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Επὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἐνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξιώσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ
• Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θεῖους καὶ παλαισματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν· φερωνύμως αὕτη γὰρ πέφηεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνά πάσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντα ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἢ τῶν ἀθέων μιανὰ καὶ δυσώνυμος αἴρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἴκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλούσῃ σφοδρὸν τε καὶ δύσμορον. Ἄλλ' ἢ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν· ὅθεν ὠφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Στίχα.

Διὰς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ,

Ὡς ἀετός τις ἐξανέπτυς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρανο εἶλεν.

Οὗτος ἐν περιφανείᾳ καὶ περιβλήπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρίφας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὑστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φρεπέλῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς υπερήλασεν, ὡς στύλος πυρός ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμητάτοις, διαδεικνύσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θάυματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανούσα, τὴν τομὴν φθάνει

Προαιρέσει, πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περσεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρράχιῳ ἔρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀστέιον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τούτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρίας πελάγει ἐρρίφησαν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Τυφλοῖς τὸ ὄραϊν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησύχως τὴν σὺν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ Παμμακάκαρ, ἀκτημοσύνη λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότη πανόλβιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἀγνή· εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ονοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου ἵσταμένης σου, φλογίζομένης οὐδόλως δὲ, ἄτρεπτος παρθένε

εδείχθη, μελωδούσης τῷ Κτίστη σου· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ
πρὶν ἢ καίμιος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐ-
χομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἴστατο, δρόσον
δεικνὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγαζούσα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρόν τῆς
ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας,
κληρονομήσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν
δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγαζούσα· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος Θεός, μόνην εὔρε καθαράν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζε-
ται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν
καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χα-
λινῶ καθυπόταξας, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλοις,
ἐξωμοιώθη βρωῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Θεοβίτου Ἡλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν
Παμμακάρι βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες,
προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαι-
ρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενοκαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε,
ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων ἀξίως ἠξίωσεν,
ἕνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χρι-
στὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρ-
θένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ Δεῖῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σε ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτεί-
ρας, ὡς συμπαθῆς φωτεινούς, ἐκπέμπει Ἀγγέ-
λους τοῦ σώματος, λύνοντάς σε Μάρτυς, πρὸ
τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ
σοῦ Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ

πρὸ αἰῶνων Πατρὶ, καὶ Δεῖῳ συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξαζόμεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβαίντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βα-
σιλείαν, ἀπέληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων
ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· διὰ
τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Η τῶν λειψάνων σε Δήκη, τοῖς πιστῶς προ-
σιούσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς, πά-
ση ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωματῶν ὀδυ-
νας, ἐξαίροντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν
ἐν πίστει, αἰεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὀσίῳν, φανοτάταις ἀγέλαις,
καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θω-
μᾶ ἀυγαζόμενος, τοὺς τὴν Δεῖαν σου μνήμην,
τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Υπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν Δαυμάτων
τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν Διοχαρίτωτε Ἀγνή,
τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὀμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφα-
πλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ισχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιεθήσει,
θηρίων τὰς ὀρμὰς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν
βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς,
ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πί-
στει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Οραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενοίαν
ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμούς, ὡς περ προῖκα προσῆ-
ξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγάζει πόταμούς, τοῖς εὐσε-
βῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν
ρύπον καὶ βυθίζει πονηραῖς, τῶν δαιμόνων ἐφό-
δους, Κυριακὴ Δεόνυμφε.

Η παναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν
ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς
πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς σε τιμῶντας παρ-
θένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ εφεξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχεσ κατα Παῦλον· ὅθεν μαθῶν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῆ μυστικῆ παντευχία, καθωπλισμένος σοφῆ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημειῷ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρι αἵματος ἐνήθλησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον παλαι, σὺν ταῖς πιναῖς γυναίξι, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὃ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αστρον ἀνατέτακας, ἐκ τῆς Ἐώας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῆ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμπεσι· διό σου τὴν πα-

νέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορταίζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ιδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῆ, τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἧ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Παιτῇ διὰ πίσεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήτητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξος μνήμη σε, Προκόπιε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλέορτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σε, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξαζόντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρὸν μου στεναγμόν· ἐν ὧρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Ἵδιος τὸν κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξυλῷ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλήσις σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε· καὶ φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Εγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὑστερον, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῆ δυνάμει

τοῦ Πνεύματος ὄθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς ταῖς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὄπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρῦόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Προκοπίῳ Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεύμενος ἐν μεθέξει ὄθεν τοὺς πίστει τελούντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· χαῖρε αὐγὴ μυστικὴ, ἢ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχυλῆ, πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλαίψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Η κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ

πρὶν, ὃ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχῆς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἀφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἁθλῆσιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θείκου, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλῃ, δερματίνῃς χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ ζολῆν, περιεβάλῃ Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφους, Μητροπάρθεν ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος,
» πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὃ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἐνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου· ὄθεν ἠθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσιν, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὸ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ε'παυρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτῆς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλησὶν κατάλληλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει κομίζονται. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὑπνω τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὀρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμητῷ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεία καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κηύσασα.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν προθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε'ρρει σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισσαγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κηυσάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαιρείς, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δὲ ἀβλήσασε.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σε τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἠδρασμένον τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον.

Α'γιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκήσας, ὑπεράγια Παρθένε, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παραύχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγγίας ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα καὶ γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδαν ἀποσμηξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
λέγειν· Κοπέτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὁρθοάτη Προκοπίε ἀρηθῶς κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τῆ Κυρίας Μάρτυς κατὰ τὸς χρόνους ἦν Διοκλητιανῶ, πατὴρ μὲν εὐσεβῆς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶντος, τένομα Χριστοφόρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἶδωλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιαίων (Ἱερουσαλήμ δηλ.) πέλειος γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ, μετὰ τῶν τῆ πατρὸς τελευταίων, πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγῶσα, Δέικα τῆς Ἀλεξανδρείαν ἐποίηκεν.

Ὁς ἐντολὰς παρὰ τῆ βασιλέως δεξάμενος τὸς Χριστιανῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδὸς τῆς πρὸς Ἀλεξανδρείαν ἀφώμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀσραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν ἐρανοθεν, καλέσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανία ν, (τῆτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα,) καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζέσης καὶ θάνατον ἀπειλέσης, ὅτι θεομαχῆσων κορευέται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τῆ δὲ Ἁγίᾳ σαρφέρον ἐφανισθῆναι τὸν λαλῶντα παρακαλίσαντος, ὡφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἶδει κρυφαῖτε, καὶ φωνὴ ἐκείθεν ἤκουσθη, λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μνη-

Σαίς, ὑποσφίρας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ, σαυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον ἐήσας τρόκιον, πρὸς τῆς μητρὸς Δυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστήριος προσευγαλῆν προετίμητο, καὶ, ὡς τιμι ἐπεπισυκί, δῆλος ἦν, αὐτίκα τῶτον ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλεῖα. Ὁ δὲ, Οὐλκίω τῷ τῆ; Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὅφ' ἔ τύπεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δισμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστολῇ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκείσε εἰδῶλα καταβαλὼν, τὲς σρατιώτας τῶν δύο νημέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβένοις (τὲς σρατιώτας δῆλ. τῶν δύο Ταγματῶν, σὺν τοῖς σρατηγῶσι αὐτῶν,) Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικῆς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται πίσιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετηνῆσαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τὲς μασθῆς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασθῆς διαπαίρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανῷ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἁγιος καθίσταται. Ὁς Ἀρχελαῖω τινὶ, ξίφει πληῆσαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, κελύσας, ὁ εἰς τῶτον προπηδήσας κατὰ γῆν νεκρὸς ἐκείτο. Εἶτα τίεται ὁ Ἁγιος καὶ ξίσταται· καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ἀπλωθεὶς καταφλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντελεῖται ταῖς καύσεσι· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιθαινωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξη τοῖς ἀσθεῖσι, σκορπίσας τὸ πῦρ, Δυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαναγαλῆν. Ἐπὶ πᾶσι τῶτοις, ἀναρτηθεὶς ξίσταται· καὶ τὰς χεῖρας προσδίδεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τῷ Χριστῷ σφραγίδι τῶτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, σφηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρι μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχέμιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δὲ οἰκτον ἡμῖν ὀμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρά, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς κφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγαῖς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέθειαν κατέφλεξας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπέρφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλοφίας δέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογούντας, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπᾶσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις

σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγενομένοις σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραυγάζεις· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνθραξιν ἐνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομῶντι δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμακάκαρ ἐνδοξε, ἔχων Σεμέλιον, λίθαις Προκόπιε ἔχαιρες, ὡμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν ἀνακωφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προσφῆτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἐργαζόμενον, τὲς τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν μεγαλοφρόνως, ἐκλίνας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὡσπερ ἐν ἄρματι, τῷ σῷ ἐπέθης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος δαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικὰς τε βυθίζεις φαλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει Ἀξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελῶντας, πάσης ἀπειλῆς πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἰερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενωῶς ἐκτενε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διστωσῆς φύσεις· διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Εξ ἕρανθ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλη-
σις ἢ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε
τῷ Κυρίῳ, χορῆς προσῆξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν
πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν
πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατα-
βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ως προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε
ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων
κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παρρήσιαν ἔχων
πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ αἰεὶ παρι-
στάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξε-
σιν, εὐαρεστῶντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ θε-
σπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον
χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ
θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες.
Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε,
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Αἴνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδε-
ται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε
πολύαθλε· σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώ-
της, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ
σκιάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσε-
ρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων
ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς
ἀθλοῖς σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνε-
ται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κα-
τ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγαῖζει γεραίρουσα· Χαί-
ροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν
τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συν-
τρίψας τοῦ ἀντιπαύλου. Χαίροις Μαρτύρων τὸ
καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε
πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης
πρεσβεύων, ὡς παρρήσιαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγ-
καλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ωσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ
δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκό-

πτῶν ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν
τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ
ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρι
αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς
ἀοράτους ἐχθρῆς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρη-
θῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανό-
νος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου,
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη
τὸν κόσμον, ὄλον ἐστήριξε, τότε εὐραμέ-
νη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον,
προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα,
εἰδωλικάς καὶ ναοὺς, θεία δυναστεία τοῦ Λό-
γου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλήσαι, Πάτερ τοῖς ἀν-
θρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας,
ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύ-
ματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέ-
μνων τὴν αὐλάκα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ
καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον· ὃν περ,
γεωργῷ προσηγάγε, τῷ ἐπερακίῳ πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρῆαις νοηταῖς, σὺ ἀνατόλῃν
ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπα-
γωγῆς, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀ-
νατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέ-
τειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἐνθα, τῶν ἐσόπτρων
λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθοῦμενον κάλλος, τοῦ
ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

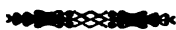
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων, προστατεύεις ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ ἔκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υῆρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερῦμνήτε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θελῶν σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλόνηρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α. Ἦχος α. Ῥδὴν ἐπινίκιον.

Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνίζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλαις διδαχαῖς λαοὺς φωτίσας.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας ἀύχμῳ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ῥδὴ γ. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος σθενοῦμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδῶλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσις ἀκάνθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνουμένας, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητῆς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελήμα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Πανταδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὑσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερεῖ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσήλωμένον, σὸν Υἱόν καὶ Κύριον, καὶ θρηνηδοῦσα μητρικῶς, ὄδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἱ μοὶ! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

Ῥδὴ δ. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἐφλεξας, Παγκράτιε σοφέ· καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβαίσεις θελήματος.

Εκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει πόταμόν, κερχωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμούς ἀποξηραίνειν, ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Οβίος σου ταῖς θεαῖς, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων ταῖς ὀρμαῖς· καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσι, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξειςιν, ἐζώγησας λαούς, λόγῳ δὲ ναὺς κατηδάφισας, καὶ ἔδομησεν Ἱερωτάτε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιζας, στολὴν τὴν ἱεραῖν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνεληλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Εῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιεσῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγαγε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ῥδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωανῶν.

Χαριτώσας σε τὸν νῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησὺς ὁ φωτισμός, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαὸς ἐῤῥύσατο.

Ρᾶντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τὴν λαὸς· καὶ τυθεὶς ὡς περ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ιερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφῆ, ταῖς ἐν θεοῦς διδασχάς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνηγένητα προσβολαῖς, τῶν ἀκαίρων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωανῶν, ἐκμιμούμενος βοᾷ·
• Τὴν ζωὴν μου ἀγαθῆ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κρᾶζοντα· Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι.

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,
Ἀθλήσεως ἠγειρεν αἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρῳ δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, καρῆ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίης Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτοχῶν, καταλαμβάνει τὴν

Σικελῶν, οὓς καὶ ἐκ προοιμίων πρὸς τῆς εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ ἰνδάματα, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ τόπου ἠγέμενα Βονιφάτιον πιεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποιήκε, καὶ Ἐκκλησίαν δέμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων, καὶ κατ' ἐκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἠγέμων Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Εν αἵματι βεβαπτίσει τῷ σῶ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετήλθες χαίρων· μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς αἰεμακαίριστε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρω σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερέ, καὶ προσευχῶν ἱερωτάτη ἐπομβρία, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ηπέτρα σε ἢ ὄντως ἀῤῥαγῆς, θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀῤῥαγῆ, τῆς ἱεραῖς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἣ ἔδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφῆ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρῶν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πισοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας, στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠράθης Σοφῆ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα, ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον, ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων ταῖς λαοῖς, ἐκῶν ἦν ἐφόρσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦθος ἀναστέλλων.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίαν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένη, θολερούς ποταμοῦς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι εἰρα-
• τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεῖς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβαίνουσας, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστῆλου Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Γερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλαμπεισ φαιδρότησιν, ὄρων καὶ ὀρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεῷ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηπὴν τὴν ἔμφυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φ ὡς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίσεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάιν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίσησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποιμνὴν, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συζαυρούμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννητορ, ὑπὲρ τῶν πίσει σε ἀνυμνούντων. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Π ανεύφημοι Μάρτυρες.

Π ανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἄρρη-

κτον, οὐκ ἐξηρησασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάρτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κ αλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν Θεῶν φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσας· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α ἥττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσας, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε· καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχῆς καὶ πανάθλιος; εἰμὴ πρὸς σὲ ἀγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε· καὶ μὴ παρίδης με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἐτοίμη βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρ ὀμφαία διήλθεν ὡ Ὑῖε, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν. Ἄλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασσον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θ εοστεφῆ φάλαγγα μελπῶ Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θ εοφρόνως πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιοῦχους φαιδρῆς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Ε πὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ ταῖς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς σεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ο ἴμοινα ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταί σεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Α΄χραντε Μητερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Εἰν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**υνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαζεῖν σου, τὰ σωτήρια παθήματα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβυθίσαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὠφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξαζονται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, ἵς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρῶσα Χριστέ· Οἶ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η θεόκλητος φάλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρεσὶ, τὴν πολυθεὸν ἀγλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διस्कιδασαν, θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Α΄τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ αἰοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ε΄πεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παραδείσον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, εἰδῶλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α΄ξέρες φασφόροι γεγονάτε Ἀθλοφόροι, καὶ ἀνθη τῆς πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα. Ἐωργιον πεφήνατε Ἅγιοι τῷ Ὑψίστῳ, δρεπάνας τεμνόμενον, τῷ Μαρτυρίῳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση δυσωποῦσα ὧν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενωσ ἀνυμνοῦντων σε.

ᾠδὴ ε'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβῶν· Εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Αγγέλων συνομόσκηνος, ἢ φαλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἢ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρη σε, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγγίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντά.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν
» φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἢ δεξιὰ σε Κύριε.

Συναξάριον.

τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εύρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμη παρεμβαλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτείνεν έρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Οἱ τοὶ, κατὰ τὲς καιρὲς Λικινίῳ βασιλείῳ, καὶ Λουκίῳ
ἡγεμόνι, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξήρχον δὲ αὐ-
τῶν, οἱ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λιόντιος, Μαυρί-
κιος, Δανιήλ, καὶ Ἀντώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξε-
πασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ
δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὗραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Βιάνωρος καὶ Σιλουανοῦ.

Οὗ ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἦν· διὰ
τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐ-
φρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἀγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς
σκαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τὲς ὀδόν-
τας καὶ τὰ ὄτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρσιῶς, καὶ
τὴν τῷ Ἁγίῳ καρτερίῳ βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, καὶ
κάραντα τὴν γλῶσσαν ἐξέκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφα-
λήν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τὲς ἀστραγάλους, καὶ
καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κε-
φαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχίνα τίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Οὗς Περινίῳ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημῶντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς,
καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰδῶλα μυκτηρί-
σας, σταυρῷ προσηλθεῖται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πα-
τέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαιῶ παρέδωκε
Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσι-
δώρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βιᾶτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου,
ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν σγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Εν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῶ-
δουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀ-
θλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, ταῖς ψυ-
χᾶς παρεδώκατε.

Παρεσηκότες Θεῷ, σεφανηφόροι Ἀθλοφόροι,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενώς, αἰεὶ πρεσβεύετε.

Οὗς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες
πύργα, περιφανεῖς Ἀθληταί, πιστοῖς ἐ-
δείχθητε.

Θεοτοκίον.

Οὗς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωπῆμεν·
Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆ·

ᾠδὴ η'. Ἦν ἐκ Πατρός πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν
τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας,

κοινωνοὶ ἀξιοθείημεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες,
καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτε-
ρῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στε-
φάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαι-
δρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινηθέντες Ἀξιά-
γαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασι-
λεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτή-
ρας τοῦ ἀσθέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς
τῶν φωτῶν (*), τοὺς στέρας αἰεὶ λάμποντας,
εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδειχθῆς Θεο-
τόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις
ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις,
βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» **Υ**ἰὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Υπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε,
παναοιδίμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστά-
μενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιᾶ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα,
καθελόντες ἀήττητοι, αἰκίαν οὐράκων, κα-
ταικεῖν σὺν Ἀγγελοῖς ἠξιώθητε.

Οὗς αἰεφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ
καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύτως ἀνυμνοῦσθε,
φωτοδόλοισ λάμπουσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ δεσμοῖς, μαρτυρίου νικῆσαντες,
τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξα-
σθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
ὃν ἐκύησας αἰτησαι, πταισμάτων τὴν ἀ-
φεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφραίστως
» κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἴσως: φωστῆρων.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάρραξαν Σῶτερ· ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν αἱ ἀμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιαλλκτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικῆ παρρησίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Εὰν τόχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦγου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόμ' ἔστι, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυίλιον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. —

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμικόν, στιχολογοῦμεν τὴν ε΄ στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἢ τῆ Κυρίε ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τῆ Πνεύ-

ματος· ὁ ἀρνούμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ τῆ παντός, αἵνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημος, θηρῶν ἐπέσχεσ Ὀρμαῖς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυρός ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνεληλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον τῆ σῆ, κορυφῆ ἐπιτίθεται· ὃν περ Παναοῖδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ κατασχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρνούμεθα ἀδαπάνητον, καὶ ταῖς ψυχαῖς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείαις σου, ἱεραῖς Εὐφημία· διὰ ταῦτα, μετὰ πάθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίαις ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λαϊκῷ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐρύσσατο, ὁ τῶν ὄλων ποιητὴς, κατασχύναις τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τούτοις ὁμόφρονας, Ἀκεφάλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τῆς ἀνάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κατήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτὴ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καὶ ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπαδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουραίνε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἔλεη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδι φύσει ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἢ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις τῆς Καλκηδόνας τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἢ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἄκμην τοῦ σώματος ταῖς βασιάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύναςα. Χαίροις, ἢ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα. Ἦχος β'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὥσπερ ζῶσα ἢ Μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπαίτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνου καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν κατ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρύττοντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θελήσιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀθάνατῷ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἐξείπειν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανευφήμη; τό, τε στερρόν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πτερόν τὸν τῆς πίστεως Ὅρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίστευται, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντός ἀπαρατρέπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτρεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνακάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἢ σεπτὴ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἐκάστῳ τὸν ἁγιασμόν ἀπαρύσασθαι. Προσελθῶμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, Εὐφημία ἢ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῖ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τῷ θείῳ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνὴ περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσφύκισατο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθέσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένη, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῆ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεὰν προχερόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανώς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εστὴς, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πάντοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σὰρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσει καὶ ταῖς θελήσει· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας μου,
καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐ-
φημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν,
ἱεροῖς ἐν ᾄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν
σου πανηγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν
συνήθροισεν ὁ Βυζαντιῶν ποιμὴν· ὃν περ, φρέ-
ρει φυλάττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ
βλαΐβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Η δεινθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμέ-
νη τὰν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς εὐίας ἀ-
νατείλασα ὡς ἀστήρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπι-
φοιτήσεως τῶν Δείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑ-
πὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία
πανεύφημε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατή-
σχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χρι-
στοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν.
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμναῖς, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανοῦ νυμφίου ὀ-
πίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν
δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἀπαν-
τας, ῥύσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν
ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δού-
ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν
βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζοῦσιν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετιζόντων ἡ
πληθῆς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε εἰρών ποσί σε κατερ-
ρίμμενον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,

τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα
ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κραζόντα
Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ
καὶ ταῖς θελήσεσι. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ εἰλαμβάνεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἄαρῶν
τὴν βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήτωρ σου
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένας
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένας.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς Πανευφημῆς, μετ' ἐγ-
κωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημή-
σωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογματῶν
γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτης· καὶ
μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῇ καὶ Διό-
σκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς
δόγμα Χριστοῦ· ὃν ὑμνοῦντες δοξαζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀτυ-
μῆντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες
ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθέने παντε-
λεῖμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον,
λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὧρα τῆς ἐτάσεως, μὴ
αἰσχυνθῶμεν οἱ δαῦλοί σου.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσ-
έσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος
πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Ζήτει Νομ. 25.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Ἦχος πλ. β΄.

Ε'κ δεξιῶν τοῦ Σωτήρος.

Ζήτει τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑ γράν διοδοῦσαι.

Καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀ νοῖξω τὸ στόμα μου (*).

Ανοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδήμα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηνεῖον εἶχε πρότερον ἕτερον Κανὼνα ἀνοῖνον, πεπονημένον καθ' Εἰρημὸς ἀκαταλλήλους εἰς ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ κεῖται γλαφυρώτατος καὶ ἀρμονικώτατος Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ Ἰμνογράφου ποίημα, πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Θερασῶ.

φόρω Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαεινῶς ἀνακη-
ρύττων, τοὺς πόρους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ πα-
λαισμάτα.

Γάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα,
τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῶ σου
Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν θείον Ἀπό-
στολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς
καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλος. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τῷ σὺ ἐλέους τὴν
ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν
τερασίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν
σου, ᾧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ω! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σαδίου, ἀθλοῦσα ἡ
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε,
δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγ-
κε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν
ἄσμασιν αἰεὶ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν,
τὴν σὴν πλουτῆντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου
φέρουσιν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσιμον.

Ανδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν
Σεμνή τὸν νοσητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,
Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν
Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην αἰεπαρθένον·
αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου φαεινῶς εὐτρέπισσασα, ταῖς
ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυ-
θας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς
ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίσει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Ἦχος δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ολθὸν ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς
καὶ βρωδῆσις ἐδύναται, ἐξαφανίσαι, Καλ-

λιπάρθενε σεμνή· ἐ γὰρ ἐν γῇ κατέκρυψας, τοῖς
θεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θήμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσὶ
σου, καθορῶντες ᾧ Σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθό-
δοξον, ἐν δὲ ταῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Υβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ
Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχία, οἱ νο-
σήσαντες κακῶς, ἕς ἐπὶ τέλους ἡσχυνας, Μάρτυς
Εὐφημία πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Νῆες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·
διὸ, ἰλιγγιώσι Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν προσ-
φέρειν σοί.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας,
πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν
καὶ πλοῦτον· ἐνὸς γὰρ χρεῖα ἐστὶ· μέριμναν
καὶ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκορακίσσας,
τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ωξένον τεράστιον! νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνή-
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὡσπερ τίς ζῶσα,
κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκ-
βλύζουσα κρουνοὺς, εἰς ἐνδειξιν μείζονα, ὅτι
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Συνοῦσα τῷ Κτίστη σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-
φημε, ἐντευξίν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν πίστει,
ἀνευφημούντων τὴν θείαν μνήμην σου, Μάρτυς
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου,
ὡσπερ θῦμα ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ
πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβά-
νει· καὶ γὰρ συνελαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν
Λόγον τὸν ἀναρχον Πατρός, ὡς ὁ θεὸς σύλλο-
γος, τουτωνὶ προεκήρυξεν.

ᾠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ως ἄνθος χόρτου ἢ πάνσεμνος, ὀρώσα Εὐφη-
μία ρέομενα, πάντα τὰ γῆινα, δίκην σκυ-
βαίων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὃν περ
ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ
πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν
τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν κατ' ἡμῶν
δολίως μηχανευόμενον.

Ορῶντες Μάρτυς ὡς ἡδυσμα, ἐν μέσῳ σου
τὰ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον,
πνευματικῶς εὐωχοῦμεθα, ἀγιασμόν καὶ ῥῶσιν
ἀπαρῶμενοι. Θεοτοκίον.

Ενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παν-
αγία Θεόνημφε· ὡ! πῶς ἀπειρανδρος, ἕσα

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὁμοίαν τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Ἀ-
κλουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογίω-
τατος Ἰάκωθος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰδίδιμου Πατριάρχου Γρηγορίου Β'. τῷ 1804
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, ἔμεινας ἄφθορος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβαλοῦ Σερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆ νυμφί σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ταῖς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆσαι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὁρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τῆ ἀμέμπτη σου θαυμασίαις τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστυσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὁρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὄροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτη Ὁρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Η Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα (καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἦτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ Σηρίοις ἐκδέδοται, καὶ ἑτέροις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνας, ἐκομίσαστο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διασώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ἐκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβιστάτων βασιλείων Μαρτιανοῦ καὶ Πυλγερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμένη ἱερά Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπίθοντο, ἑτέρως τουτούς μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τῆς αἰρετικῆς προέτρεψαν ἐν ἑτέρῳ γράφαι τὸ ἑαυτῶν φρόνη-

μα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρυνα τῆς πειροφύμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθαντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στάθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὖρον ἐρρίμμενον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον καταχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμαῖς αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνθη, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρὰς ἐνεπλήσθησαν.

Τούτου γοῦν τοῦ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετακομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοιδίμος ἐν Πατριαρχίαις Καστῖνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλήριον ἤγειρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἄρτι κοσμηθείσης μαρτυρίου στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λείψανων ἐν τῷ πανσίπτῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετατέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κακίθειν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετακομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσίπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετνήχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ Δεῖα εὐδοκία διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἱάματα τοῖς μετ' εὐλαθείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσίπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρισι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἐνθα κατατεθειμένον ἴσθι καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχίας τῆς Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν αἰ. τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ εἰ μετ' εὐλαθείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἱαμάτων.

Ἦς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρᾶον ἔφερες, βασάνων τὴν δραμύτητα, Μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερότάτῳ νοῖ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θεῖαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπαρθένος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφραίνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάζατε· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἀνοίαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι, τὸν Υἱὸν σου Παναμώμητε, ποίησον
δέομαι, καὶ μὴ παρίδης σεμνή, δεήσεις καὶ
δαίρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι·
Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδη ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Εστὴς πρό βημάτων Εὐφημία, τυράννων
παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χρι-
στὸν κηρύττουσα, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, δι-
πλοῦν ἐν ταῖς Δεήσεσιν ἅμα καὶ φύσσει, καὶ
κράζουσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλὴν γεγραπὴν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμ-
φίον σου ἐπιποθήσασα, οὐτινος τοῖς ἔχνε-
σι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλη
νῦν αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνων, τοὺς πό-
νους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαισμα-
τα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικεῖω σώματι, δια-
πολλὴν ἀγάπησιν, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός
τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ, Πνεύματος τοῦ
μόνου, Θεοῦ τρισυπροστάτου.

Θεοτοκίον.

Ορμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένη χει-
μαζομένων καὶ προσφύγιον, ἔνθα κατα-
φεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου
κλυδῶν, περισωζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρεὸς ὑ-
μνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἦδη δ'· Ἄπας γηγενής.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκ-
διηγῆσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμας, καὶ δό-
ξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπειλήσας, συμβασιλεύειν
ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημε· κατ' ἀξίαν, ἄθλων
δὲ κεκληρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύσασα.

Μύρω νοητῷ, ἐχρίσθη Πανεύφημε τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν
προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ
σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω,
ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμ-
πόνηρος.

Γεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρί-
ζομεν, καὶ φαιδρᾶν πανήγυριν, ἐν τῷ παν-
σέκτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧ περ συνηθροίσθη-
μεν, χειραγωγία πολλῇ, τῷ ποιμένος, τοῦ καλῆ
πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Αρχὴ Τριάς, τοὺς θεολογούντάς σε σκέπε
καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν,

περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ
Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφη-
μίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελόντες πιστῶς
εὐφραινόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι ἀγνή, προσάγομεν Δέσποινα πόθῳ
βοώντες σοι· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου
χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· ὁ ὁ Δαυὶδ προέγραψεν,
ὄρος πριώτατον· Ἀποσόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια,
καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωσμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανύσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας,
ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων
τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου,
Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν καὶ δύνα-
μιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς
θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάν-
τας οὖν ἡμᾶς ρῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτερεύοντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐφῶς
ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς
διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς Θεῶν Δέσπι-
σμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη,
Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε,
τῷ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστά-
ζουσα, κρηνοῦς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοῦς
μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χρι-
στοῦ τῆ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων
τελευτήσασθαι πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφραν-
θῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφρο-
σύνως ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ
ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῆ δυ-
νάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν
μέγα τρόπαιον· Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐ-
φήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς
εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τῷ
δωρησασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τά-
φου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν
ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν
πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας,
ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, ἕς εἰς
τέλος κατήσχυνας· ἔθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίους καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ Δῆλος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν, πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· ἕρανίῳ δὲ καὶ Δεῖῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δ ἔσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φαίγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὕρι ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν ουρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδέεις στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπίτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τῆς τιμῶντάς σε.

(*). Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἀγαλλμα τερπνῶν τῶν μονοτρόπων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν Θαυματίων αἴγλῃ, Ἀθλοφόρα Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορταίζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἰκυσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβεταῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδή α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς Δείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν με φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Επτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τῷ βίῳ Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσει ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θαρραλικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρᾶν, ἐσθέσατε σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσει, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζῶην, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπήνεγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπήνεγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Γὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριήλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἔξετίναξες Δέσποινα· μόνη γάρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφία λόγων, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκός, ἰσχυρὸν Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ζέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῆ καρτερίᾳ σου, καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυράν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῆ θεία χάριτι. Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τῆ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γλαίριον πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀ-
βλήσαντας σερρώως, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θάυμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμίσεσι, δύναι ἀφῆσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμνόμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνησοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ηκολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγμα-
τος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶργετο

προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἱμάσι πεδουμένος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας ἐπροσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Αἠττήτω παρρησία, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Γταμός μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήτετο, καὶ τὴν ἥτταν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὴν τῆ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτεῖρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ὤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προεληλύθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ γήριγμα· σὺ Ἅγιε τοῖς ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότερα.

Ερωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμακάριε ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῷ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τές δυναταὶ τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὧ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ῥδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πείρα, γενναϊότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοῦ, ὁ δοξαζῶν Κύριος, μεγαλύνει ὡς θειάζοντα.

Επὶ πλώως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ιδού ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας παλαι,
βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμα-
νουηλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» **Η**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀ-
» νάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

Ἦνεγκε γυμνός πυκνά ὁ Πρόκλος βέλη·
εἶπει δὲ Ἰλαρίος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλα-
ρίον τε.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως,
καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅ-
γιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν
Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδεται, καὶ λαμπραῖς
πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλεύρας κατακαίεται, καὶ
ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς
πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀνεψιὸν Ἰλαρίον, ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ
ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφᾶσι τῶν βελῶν κατατρω-
θεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰλαρίος ἐ-
ρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμα-
σθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σῦρεται· εἶτα τὴν
κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς ἐχρημάτισε Πα-
τῆρ Πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆ ἐν
τῷ Ἄθῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀν-
δρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου,
Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Μαίμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιδαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς
τουτοῦ τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέ-
ξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ Δεῖῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πί-
σει, βασιάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶν-
τες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ερρει χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων,
παμμακάρι Πρόκλε Δεῖον ἴαμα, ποτιζόν
τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῆ Δεῖα τὸν νοῦν, ὄχυρωθεὶς βασι-
άνων, πικραῖς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγα-
ζῶν Ἰλαριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀγιωτέρα κύεις, τὸν
πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀ-
μίαντος, εὐλογημένη αἰεὶ, Μήτηρ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασιάνους τοξεύμασιν, ἀνη-
μέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ' ὧν κα-
τατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς
χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Επληρώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνευδότοις
τοξεύμασιν Ἄγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε,
δυσμενεῖς ἀσώματους μὴ μελωδοῦντας· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὥσπερ
λίθος ἐν γῆ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰλα-
ριε, ὄχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρεύσαντες, ἀ-
σεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσθεσαν, τοὺς δὲ πι-
στοὺς κατήρδευσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε, ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκῆτορ Δέσ-
ποινα, ἀνεκτῆσατο κόσμον οὕτω βοῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδε φωταυγὴς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν
Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν
φωταυγωῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐχάιρου-
σα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ
ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ως δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμά-
των γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρ-
δίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη
χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίζαντες, ἀ-
λουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὠραίως τε
φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

μόνω Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τῷ κόσμῳ ἱκετεύοντες.

Η γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ἧ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνῆ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ δια σου ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὀρωμένη τῷ σώματος, καὶ πάντας τῆς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε πίσει μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθέने
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος ὁ φωταυγῆς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μελπεί, σὺν ταῖς ἄνω ταξέσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελωδῆμα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἀγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ θεαίρρηκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὁσιος Στέφανος ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ' τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, εἰάν βούληται ὁ Προσεστῶς, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψαλλέτω ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦ, κειμένην ἐμπροσθεν, μετὰ τοῦς Δίνους τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τῷ Παντοκράτορος, ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείαα τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, οὐ ἐπιθαῖς, χαίρων ἀνεληλυθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ Θεηγόρε Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, καταελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἰάπερ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκῶς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνασας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεοφρον Ὅσιε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστρατήγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορευέται, ἀγνῆ Παρθέने Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου,

Ἦχος δ'. Ἔσθιας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δευτέρων, Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῆ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς Δεῖαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύτως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῶντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρονον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πραῦνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τὴν πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σὲ τῆ σκέπῃ προσρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ταξίαρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὔλος τὸν αὔλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὔλοισ μεθέξει, Δεῖον καὶ αὔλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν μεμνηυκότα, ἐν κόσμῳ φειτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθῶντές σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνὴν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμα, βροτῶν ἢ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἶσομεν ὕμνων.

Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμακάρι διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ολεθρίων ὄρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος Θεόφρονα· εὐμενῆς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνῆς τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Γερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, Θεορρήμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἀριστα παμμακάρι οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὀρῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νηδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σὺς ὕμνολόγους:

Μεθέξει φωτὸς αὔλωτάτου, ὡς αὔλος ὄντως Γαβριὴλ, αὔλως φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγαλῶς τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν ἐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητῶσίν σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὧ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτέ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἀπαντας, βροτοὺς Δεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήθησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σου, Θεοφόρε, Στέφανε ὀλοβλαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τὴν σοὶ πίσει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε·
ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χριστῷ, ἐν ἣ ἐξερεώθη ἡ καρδιά σου.

Αδούλωτον ἐτήρασας, τὴν ψυχὴν σου παθε-
σι, καὶ ἠδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε
Στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.
Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
• τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῇ
• παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.
Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὴν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων,
δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραίξει,
τὸ θεῖον μελωδήμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τῷ
τον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνή-
σωμεν, καὶ καθαρά διανοία, αἰσίως δοξάσωμεν.
Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σε σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς
πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεοφρον-
τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτι-
στον ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπε-
δίωξας, τῆς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνη τοῦ
Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρῶσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας· καὶ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θεαῖς προσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, παλαι Γαβριήλ
ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην
Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνοου-
μένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν
φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελού
ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θεαῖς Γα-
βριήλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν στολὴν, δόξη ἀ-
προσίτῳ ἀεράπτυσαν, ἠμφισμένος, στρα-
τηγῆ τῶν λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι,
τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περτηγι-
σμένην Πανάμωμε, κατανόησας, ἐκβοᾷ

σοι ἐμφανῶς. Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις καὶ τῶν
προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐτερος. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνω-
μα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περι-
κείμενος· ὠφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτῳτον
ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἐνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ
τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυ-
νε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ
πανσεβάσμιε.

Αμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάρκαρ σοι στέ-
φανον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀ-
μειβόμενος· Σάββα τῷ θεοφρονός, σὺ μαθητῆς
γὰρ ἐγένου γησιώτατος. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ εὐὰ προσή-
νεγκε· ζῶν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπά-
στατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυ-
γαῖζω σοὶ· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Τῷ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμε-
νος, δεύτερον ὠράθη φῶς κραυγαῖζων,
σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν Ἅγιος Πα-
τήρ ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύ-
μαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέ-
γα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, θεῖων Ἀσωμά-
των ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πι-
στῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάμα-
τος, παλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει
κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοὶ τῇ ἀγγελίᾳ
τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχι-
στράτηγε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε,
Ἰφωγῆ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν
Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν,
πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέ-
σθεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεω-
ρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ,
τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ
Πνεύματος, θεορρήμον Στέφανε, καὶ τῆς
θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλου-
τον, θεοφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθόν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλα-
βες, εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

ρίτην τὸν πολῦτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰδοῦ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τέτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε'. Τὴν Δείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Δείαις λαμπρότησιν.

Ἀκτίς ἡλίου πολὺφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιεράτηγε, ταῖς σελασφόροις σε, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεις, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων Δείων ὑπήκοος, Ἀγνή τῆ Γαβριὴλ ἐχηρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστήρ φαεινότητας, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τὴς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας ταῖς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγενῆσαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ στέφανος, ᾧ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, τῆς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριζε.

Θεοτοκίον.

ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλήμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὰ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν

αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρῆστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὥσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριὴλ Ἀρχων Νόων.

Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγίχθη ὡς Γαβριὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σηνοῖς Γολινδοῦχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι.

Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιαζουσαι νάπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλείων, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μερίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεννῇ, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρὰ τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκουτίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκείσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἶτα, ἐκεῖθεν ἀνελευθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καδίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν, ἐξ ὧν ὁ μασθὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σίκκῳ, καμινιαίας αἰθάλης πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλιθεῖσα, ἐντὶνι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀδραβῆς, χαμαιτυπιεῖ ἐκδίδοται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκολάσων εἰσερχόμενοι, ταύτην οὐχ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστάς ὁ Ἀγγελος, ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀγέρονος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐδάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς εἰργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνωῦσα θεῶθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῶ μικρᾷ κατασθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῆ δε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γωάννου τόκον ἐνόηξεν ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἰσαακ, ἐνδοκ τοῦ Δείου ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψαλ-

λοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περίδοξος τῆ οἴκη σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριήλ, καθαγιαζέει ψυχὰς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λ αμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μελποντας, φωτίζων πάντοτε Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Α ἄπεσταλη Γαβριήλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαράν μνηύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, διῆς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μ υρίζουσιν Ὁσίε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γάρ, σέβων ἐν προσώποις τρισί, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ο βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλῆν σοι τὸν σέφανον, παμμακάρ προεξένησε· σοφίας γάρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν. Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Ν οὸς καθαρότητι καὶ διανοίας, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διεληλύθας, ἀγνεῖα τε σώματος καὶ παρθενία σεπτῇ, ἄρισον ἀνάθημα φανείς, τῷ παντεπόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Γ ἠύνασα Πάισεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἠκυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Γερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γάρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῆ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν οῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελωδήμα, τὸ φοβερόν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-

πραιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριήλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερεῖ Γαβριήλ, καὶ, Κύρον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τῆ Βασιλείως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερῆσιον, μόνην ἐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρέπες, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῆ κορυφῆ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ο λην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμακάρ, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κρᾶζων Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ερωτι σφοδρῷ, παμμακάρ κατιχνεύσας, τῆ Θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον. Θεοτοκίον.

Ν οὓς ὁ ἀπαθῆς, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὄθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξαζόμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Γστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερώς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερεῖ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Ωσπερ οὐρανὸς, ὀρᾶσαι καταστέρος, θείαις λαμπρότησιν· ὡσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπὲρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βέλημα, τοῦ Θε-

σπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ Σερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς Δείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννητορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνδρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύσοις φωναῖς ἀνυμνοῦντων σε.

Τοῦ Ὁσίου· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Υπέριμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύω πρός σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνεσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὁς ἠλιος ἔλαμψας; ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερέμενος, καὶ ὡς περ ἀκτίνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε. Θεοτοκίον.

Νῆσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ πανουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότη· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διό τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαίριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δείκαις ἐλλάμψαι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶ-

σαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, Θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι! ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς παλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χειρόνος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Δεῖος Ἀρχιστρατήγος, καὶ ὑπεργὸς ἀναδέδειξαι καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρονκτωρίαις, τούτου ἀγαζόμενος ἀμέσως, κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἔνθεος· ἡ μορφή ὠραία· τὸ εἶδος σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέριμος· ἡ φαῦσις αἴγλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προαγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστη, πάντων καθικέτευς, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Δεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει, δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὁπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τῆ διαβολοῦ διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐῶσφόρος. Διὸ αἰτούμεν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρώμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιθμνητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῆμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου 5'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοῦχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἀθλῶν φαιδρότησι, τὴν οἰκημένην, περιαυγάζουσα, καὶ ἀθείας, νύκτα διώκουσα ὅθεν τὴν μνήμην σε, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίσει ἑορτάζοντες, ὑμολογημένε σε.

Θεοῖσι σεμνή εἰσηγήσασιν, ἔγνωσ Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σε, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα· ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Απληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὀμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεις, ἀθληφόρε ἔνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λαϊκῷ δέ, ἀπορρίφεισα, ἡμέραις πλείοσι, τροφήν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κερκτιμένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Κακῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Χαίροις Γολινδοῦχ, Μάρτυς ὠραίσμένη. Ἰωσήφ.

Ἦδη α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκταις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Αποφυγαῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστηρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θείκῃ, Θεομακάριστε.

Γηγηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοῦχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὠραίσασ· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσηλθες χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ρύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθάραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξαζόμεν.

Ἦδη γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ·
Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεία, Γολινδοῦχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθείς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ισχύν θειμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλήσιν εὐσεβῶς, ὡσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνῆλλαξω, θείαις ἐπινεύσειςι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξῃσι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήτης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατειδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένη, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν· διὰ τοῦτο, πιστεῖ σε δοξαζόμεν.

Ἦδη δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Οἰ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, ποδες οὐ κερκωλυνται, ὑποσκαλιζόντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπευδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ αἰλάστορος.

Ισχύν σοι δίδωσι, Χριστός ὁ Κύριος, ὑπομειναι βασάνους καὶ πονηραῖς, στρέβλας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήρησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ· οἱ πιστοὶ, διὰ τοῦτο σε δοξαζόμεν.

Ἦδη ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Οχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φυλαξεί δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλαῖσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Υπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χαίρουσα ὠκῆσας σκοτεινόν, λαϊκὸν καὶ βαθύτατον σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμασιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβεί-

σεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ῥδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Απὲρρίψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρώσιν οὐδόλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων ἐτρέφε γὰρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ρημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θείων, πολυχρονίαν καθειρξίν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σε σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπαλοῖς τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστά συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θείκός γάρ σε πόθος ἐπερρώννηεν. Θεοτοκίον.

Υφάνας ὁ Ὑψιστος, ἑαυτῷ περιβόλην, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἄπασαν ὀρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνή, αἰσχύνης τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὅσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάλιστα, Μάρτυς Θεομακάριστε· ἐδυνάμου γὰρ ὁ Χριστός σε, σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνών σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολιθοῦχ ἄτρεπτον θεία στοργῇ.

Ρωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, καθειρξίν ἀξιάγαγε· ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιαῖ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολιθοῦχ γέγονας.

Αναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νοθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκίον.

Γλαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονία καθειρξεί δεσμῶν ἀπέλυσε, θεία προτροπῇ, δυσμενῆς πογηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, παιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίας τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτη ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θεέκλαν

ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Επτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τῆ πολεμήτορος, ὡς περιστέρα τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαγε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγαῖς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ητῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστερώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἀγνή, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν με, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημῆσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θεία ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτεροῖ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἀθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπέμειωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης, σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέσειλας, σῶν ἱερῶν αἰμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυματίων, ἐδείξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τέτου προσψαύουσιν.

Ησὴ δεδοξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγματίων σε λαθόντων πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τῷ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἀγνή συνελάβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δυσώπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίστοις, σὲ φωναῖς αἰεὶ δοξάζομεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμένης Δ' Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχῆ καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μίση τοῦ 14, αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλῆν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν ὅθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἕνα πιστῶς προσκυνουμένον σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ πείμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον ὃν καὶ προσκυνούμεν, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξαζόμεν.

Ακτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θεῖαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν ἕς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξαζόμεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τέτον διὰ πάντων γνωρίσαντες ὅθεν ἀνυμνόμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμηταίς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σαλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημῆσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων

προμάχους, τὲς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον. Τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἡλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'κούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ^{κερ.} ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους ^{δ.} οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτῆ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαίλ, ἥ ἐστίν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεζέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ἕρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱὸς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, ^{κερ.} ἐπαρδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. ^{δ.} Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἠγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐντειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ ἀνα-

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδε, Κύριος τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ἕσα ἐσὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιεμίσητε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἕτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμαίνει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ· Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστασιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φυλάκες γεγονάτε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὧν καὶ Μακεδόσιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβελλιόν τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνειληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰῶνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σῆ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύνθασας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κενδύων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν

θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίσιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγχε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστασιμος εἰς δ' τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἀνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τῷ Πατρός τε καὶ δυναμει.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τῷ Θεῷ τὸ ἀγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ανωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκαλύψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἀγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Ητῶν Πατέρων, εὐσεβῆς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὤρισεν, ἀδιαίρετοις φύσεσιν, ἐν δυσί τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρός Κυρίλλου δεδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων, ἀριθμὸς τριακοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τὸν Κανόνα ταῦτον ὁ ἱερός Φιλόθεος, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς τινα εὐχαροστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς δ'. ᾠδῆς τοῦ παρόντος Κανόνος, ὅτι, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικῆς θρόνου, ἐπανελθὼν πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτὸν, κατὰ τὸ 1369 ἔτος, τῇ ε'. Οκτωβρίου.

Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν
δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίον-
τες, ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ
ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λό-
γον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἢ γὰρ τετάρτη Σύνο-
δος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐ-
δέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελαλήνται, ἐν γε-
νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μα-
ρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν
προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ· Ὁ μόνος εἰδὼς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἢ χάρις ἢ τοῦ
Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστό-
μωσε, τὴν πλάην Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ
πιστὸς ποτιζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφη-
τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προσάτας
τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν
Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθέλκετε, τὴν
σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀ-
ποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Αναρχοῦ Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνά-
ναρχον, αἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτι-
σὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προ-
λήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν
καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγαῖς, τῆς χάριτος
τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Δεῖαν
ἐλλαμψν, πηγὴ προσδραίμωμεν τῇ τῆς χάριτος,
τῇ Μητρὶ τῆ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα,
τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἔτερος· Ὁ στερεώσας καταρχαῖς.

Οὶ τοῖς Σεβήρῃ ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λό-
γοις, τοῖς ἰεῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, κα-
ταισχύνθητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς
Ἐκκλησίας ὡς περ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οὶ Διασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν Πανουργὸν
καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις ἐσῆσις,
καὶ Δελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν·
τὴν τοῦ Σεβήρου πλάην, ὅθεν εἰς τέλος τρο-
πούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν
πλάην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τοῖτοις,
ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον,

τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν Δεῖσις ἐν ἁ-
σμασιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, εἰδείχθη ὑψη-
λοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοι ἀγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χρι-
στοῦ, τῷ κόσμῳ εἰδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέ-
σεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σθέσαντες
τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων· πράϊνον μηχανάς τε,
καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων
κατὰ τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ δ΄. Ὁμοῖος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιού-
μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοὶ, κα-
ταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε,
καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῷ Πνεύματος, τὴν
Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Υμνοῖς καταστέψωμεν, τὴν Δεῖαν ὀμήγυ-
ριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοὶ· τὸν σαρκω-
θέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς
ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς Δελήμασι, τοῖς καταλ-
λήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι,
ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ
τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ
τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ
τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένη γεννήσασα,
Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δεομαι, καὶ τῆς ἐκεί-
θεν αἴγλης μέτοχον ποιήσον· σὺ γὰρ μεσίτις
αὐτοῦ τε καὶ πρῦτακς.

Ἔτερος· Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβήρῃ καὶ μάταις, μίαν
φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ
Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ ἔτως εἶποις,
καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· ἢ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ
Λόγος, ἐχὶ μία ἐσῆια, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε,
σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἀνευ

τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμού, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδασκῶν, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγγύτως, πᾶσαν τὴν δυσσεβείαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου ταῖς ἐπεσιν. Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομητορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικῆ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραῶ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὡσπερ ἐκείνος ποντίσαντας.

Ως καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθεύσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ ταῖς ἐνεργείαις, πᾶσι κηρύττει ταῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφαῖς λογιζάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διτταῖς Χριστοῦ ταῖς ἐνεργείαις, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγγυσι, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες ἀσχηστά, Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἐλλάμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· δια τούτου δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννήτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ως θεῖος τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παράνομε· οἱ γὰρ Διασῶται, καὶ παμμακάρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες, πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος θεῶν οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς

ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβήρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἱλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Εἴην καὶ καινὴν, σύγγυσι τῶν φύσεων, Χριστῷ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύσαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγγέαντες, εἰς ἐνεργείαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον ἦνπερ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ινα τὸν δεινὸν, ἐκφυγῆ Νεστόριον, δυάδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγγυσι· ἀλλὰ θείοις Πατρῶσι διηλεγκται.

Ονπερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανώς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνεργείαν ἅμα καὶ θελήσιν.

Υποστατικὴν, φρονούντες τὴν θελήσιν, εἰσηγὸν κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὗς περ καλλίστα Πατέρες ἐξελέξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν καταληλὸν ταύτης ἐνεργείαν. Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτίνος σὺ Δείποινα, πηγὴ τε φωτὸς, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνεργείαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις ταῖς χριζούσιν.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον (*), ἀποσταλεῖσαι ποτε, Ἐφῶς

(*) Ἄντι τοῦ, Σούκενσον, ὀνόματος κυρίου, ὑπῆρχε πρότερον τὸ προσηγορικὸν Σύγγελλος, διττῶς ἡμαρτημένον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τῆς λέξεως τὴν γραφήν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσος οὗτος ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρους ωφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου· ἡ δὲ ἐπιγραφή τῆς α'. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἐστὶν αὐτῆ· «Τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδὴ) πρὸς τὸν βακαριώτατον

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εἰσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον:

Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου σε κακόνοιαν.

Καταβασία: Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθηγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,

Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκήπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἵρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων.

Σούκενσον, Ἐπίσκοπον τῆς Διοκαισαρείων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαύρων ἐπαρχίαν, Ἐπιστολῇ α'. Περὶ Πίστεως». Καὶ πάλιν: «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολῇ δευτέρα πρὸς Σούκενσον», — Ἔστι δὲ τὸ Σούκενσος ἢ Σούκκενσος, ὄνομα λατινικόν (ἐκ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, μεθιερμηνεύεται εἰς τὸ ὑπανημμένος ἢ ὑπαναφλεγείς:

Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρησάμενος βοήθοις τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθίοις εὐνοῦχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιαζεῖν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῆδε μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πελχερία, κελεύουσι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράφαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητᾶς ἡμέρας, εὐξάμενοι, καὶ ὑπανοίξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν Τόμον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας ἐρριμμένον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τούτου δὲ γινόμενου, ἐξίστησαν ἅπαντες ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον σθηριχθέντες τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιστροφήν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, κατανόησαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς Δελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλόανθρωπε, σὲ τὸ διπλῆν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ Δεσμά, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, Δελητικὸν παντοδύναμον.

Ακτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανόησαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκήρυξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θεοῦ φωτὸς, ἀστραπαῖς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ελαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψόμενος· ὃν περ καθικέτευε, Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογούντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην προπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βρωῦμεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ενα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ὃ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισσηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογούντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εἰθές συμφυές, καὶ συναΐδιον.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Αποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητηρίου, Πατέρες κεινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύσεσι, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ινα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσασιν ὁμοῦ, ἐνεργεῖαν θείλησιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα θείον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κάτεπλήξατε καλῶς, ἐνεργεῖαν θείλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ ταῖς φύσεις. Θεοτοκίον.

Οὐκ ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλῆ, ὅλη φωτεινὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἔτερος· Ἐπταπλασίως κάμιον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγγύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θείλην, Χριστὸν εὐ μὴν προσωποῖς, κατ' ἄμφω δὲ ταῖς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγ-

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφιβολῆς τοῦ κέντενος μεταπλασθεῖσα κακῶς) λατινικὴ μὲν οὖσα

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφῆνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ἡμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἐβαπτίσθητε παλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Εν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότης μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσάν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννῆτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εχόντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεία παλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἣν πόνοις καὶ ἰδρωσίν, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.

Τύπος καὶ κανὼν γεγονάτε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάση Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλίαν, προφητικῶς ἀπακρουσάμενοι.

Απαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον

ἐκ τοῦ Κέντων (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνερέγραμμένον ἔνδυμα. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαύλου, μοθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νεφ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τούτου Κέντενος εἰς τὸν αἰρεσιάρχην τῶν Ἀρμενίων Ἰακώβου ἐπωνυμικῶς, (ἐάν μὴ συνέβη καὶ εἰς τοῦτο ἀμάρτημά τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Σέκενσον) ἢ διότι αὐτός, συναψας εἰς ἐν τὰ πολλὰ κατὰ διαφορὰ κόμματα τῆς Νεοστριανῆς καὶ Εὐτυχιανῆς αἵρέσεως, συνέστησε τὴν μέχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διότι, δεικνύων ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὁραίντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήρχετο ἐνδεδυμένος βακωδῆ, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάνζαλος ἐπωνομάσθη, ὅπερ ἀρμενιστὶ σημαίνει τὸν βακένδυτον καὶ εἰς ἄκρον εὐτελεῖ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζαντζαλιάρης (Νικηφ. Καλλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ιη. 52) — Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰακώβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος, Σύρος ὑπάρχων τῷ γένος, μοναχὸς τὸ τάγμα, εἰς ἄκρον ἀμαθῆς, ἀλλὰ θερμογυρὸς καὶ δραστήριος, μαθητῆς χρηματίσας, ὡς λέγουσι τιμῆς, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμηνικός.

ἀκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτόν αὐτόν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῆ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μοι τῆς ὁδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνίς χρυσῆ καὶ θείον συμπέρασμα· ἦν περ τῆς φυγῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Δηλθὲν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποιήν, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἔνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Ταῖς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τῷ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δειλαίει Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριζον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρασ ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, θεόμεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ρῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντα καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσει Πανάμωμε, μᾶ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλῆτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. η' καὶ ψάλλομεν

Aglio.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθεμενοι.

Ολὴν συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ὧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συναναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλθιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολὴν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρυσμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προίστάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκαλύψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ολὴν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεοὶ Ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίζομεν λέγοντες· Ὡ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών θί ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· Ἐκκλησίας τὸ καύχημα· οἰκουμενὴς ἀγλαΐσμα· ἐκτεκῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ. ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτηι Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτηι Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν· Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρανῶν.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρον, τοῦ κόσμου ἥλιος, ὡσπερ φαίδραϊν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τῆς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνοσίας κινδυνεύοντας.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ Δείου Πνεύματος φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, ἀγασθείσης πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτειδῆς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, Δεία χάριτι διέλυσας.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ Δείῳ πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου προσθείαις καὶ πρὸς Θεόν, μεσιτεῖαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἱεραῖς ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστη, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ· Ἰωσήφ. Ὡδή α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερόν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελωδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆ ἱεραῖαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεραίγαθος.

Ολον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωταειδῆς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγαῖαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεῖς τὴν διάνοιαν, τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὄλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσθειῶν ἐπιδόσεσι, ταῖς τῶν σωμάτων Ἐνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκαθάρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν Δείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τοῦτο σε λόγοις, ἐνθεοῖς ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδή γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Επόθησας Θεὸν ὡς Δέμις Ἐνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ Δείον βούλημα, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ισχυῖ τοῦ σεπτοῦ καὶ Δείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τῆ Βελίᾳ, τὴν ἰσχύν ἅσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοῖ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελεώτερον Μακάριε, μετασταῖς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα. Θεοτοκίον.

Ο μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωνται. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νεκρώσας τὴν αἵμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσαν, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταγασθείς τὴν ψυχὴν ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας φωτῖ, Ἀκύλα μακάριε· στέφανος δὲ μαρτυρίᾳ

ἀνεπλέξω νομίμως· ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δεῖξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε· ὄλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γκώτωσαν τὴν ἰσχὺν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑφούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θείων ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθευδοντας, τῆς πονηραῖς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμα σου κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυς τῶν παθμάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ηδιστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνη ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχαῖς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σαὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκάς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γάρ, καὶ θείος ξεναγός, ἐγένου τὰ θεία, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὡσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερόν εὐράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στεφρῶς λαμπρυνόμενος. Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτειῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σε Θεοτόκον ἀγνὴ ὀνομάζοντας.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξεχύθη σου χάρις τοῖς χεῖλεσι, μάκαρ ἰερώτατε καὶ σε εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, καὶ ἀμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἰ πορεῖαί σου θείως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος. Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κηύσασα, τοὺς σε ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, ἐν τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονώς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκαίς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

Ἠπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους, Ἠγευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτη γε τετάρτη τύμβος ἔκρουψεν.

Ὁὗ τὸς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκάς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο· τῷ ἱερῷ γὰρ Παύλῳ μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτῷ τὰ θεία ἐμυθήθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τῷ Βελίῳ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτῷ εἴληψε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θυμὰ βαλεῖν εἰς τὸ βωμῆ πῦρ θείων, εἰς πῦρ Ἰούστος θυμὰ βαλλεται ξένον.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμῆροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβένον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεῦροις ὡμοῖς τυπτεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταπλέγεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνηαμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρχ φορτίον σὸν ἠδέως, Μεθ' οὗ σὸς Ὀνύσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφείς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γῆνιν,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλῃς, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τῆ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγεμὴς τῶν Στεδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξίειπαινον αὐτῆ βίον, κοινῇ ψήφῳ τῆς οἰακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικίῳ Ἐκκλησίᾳς. Καί ποτε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀνέξουζε κελύσει βασιλικῇ· καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τῆ ἀσεβῆς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων Εἰκόνων, παραντίκα ὁ μὲν ὁμολογητῆς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τῆ ἀσεβῆς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέροις καὶ ζοφωδεστέροις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυπόιστους βασάνους ὑπόστας, καὶ λιμῶ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰῶνιου λῆξιν ἀπῆρεν, οὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτῆ βιοτῆς ἀνεσιν εὐρηκῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Υφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὠραίως ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῶ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτω τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανοῦ τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκῶς θεοειδέστατος.

Αγίω ναῶ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδάμ φθοροποιῷ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς κελῶνσε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγαζόμεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα καὶ

θείσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἰδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς πάνσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι Μάικαρ, καὶ ἐπιηρείας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ ταῖς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θείσει θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῦ αὐλῷ, ὅλος φῶς χρηματίζει, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις ἅ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἐνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα· Θεοτοκίον.

Ως τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πάνσιν ἀληθῶς Ἄγνη αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
« τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκῶτα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τούτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θείος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Η παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ, ὡς ἥλιος φωτίζει ταῖς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημοῦντων σε· ἐν ἧ πρέσβευε Μάικαρ, δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πάνσιν ἔλεος· Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐκ φωτός, Παρθενομήτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως
» φῶς, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,

» βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » αἱ πιστὰ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
 Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ
 Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
 ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
 δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
 ἀιπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
 μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
 βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἀμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
 Πνεύματος, Ἰελίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
 χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
 γεις θνόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
 ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως
 οἶνον, ταῖς καρδίαις, κατευφραίνετε τῶν πίστει,
 ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολά-
 σεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιόγαγε·
 ταῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν,
 τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα δὴνυσας· ὅθεν
 νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέ-
 της, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
 δωρούμενος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα
 καὶ παραδόξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριε-
 τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύ-
 ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθνούμενος, τῆ
 γαλουχῶ ἐβόα· Μὴ προῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-
 πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
 ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.
 Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἢ πανάμω-
 μος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὠ-
 δύρετο βῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
 τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γα-
 λουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαν ᾧ
 μητέρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρῶν· ἄνωθεν
 ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπου-
 σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ
 ἀνόμων, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα πο-
 θεινότατον, τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπεδωκεν,
 ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με αἰτεκνώσαι ἐν
 σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντι-
 νουπόλεως Κυρίλλου ε'.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμναῖς Ἰελίττα, σὺν τρα-
 τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρῦκῳ, δικαστικοῦ
 πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
 τες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοή-
 θησαν ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφωφόροι
 νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παρι-
 στάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
 Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀ-
 κροστιχίς:

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.
 Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς
 γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
 Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν
 καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγῆς, σελήνη συ-
 νοῦσα, τῷ ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντα
 Κηρῦκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμαμάτων ἀ-
 κτίσι φωτίζουσι.

Ρέοντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα
 Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱόν, φέ-
 ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου
 τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Υπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
 τυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς
 Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ
 γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήρηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδου τὸ
 κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύνσας.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, δαιωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττός ὡς ὠραίος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχόμενον, νῆπιον ἄκακον, τῆ τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικούς Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν παναίμων, γαστέρα ὤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠραίη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερούσιος.

ᾠδὴ δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητάς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα τῷ τριτεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκαις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σαλῶ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύξως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλιζε

δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα Ὅ μὲν κέσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν γαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυρος φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνηθης, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσταζόντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνάς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφραγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβαίετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορία σου, ἐναλλάττονται τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύνσας.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάλιστα τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θρώσας ἐνέδυσεν.

Εγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμη καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα παλαι, καρτερικῶς ἀνδρῖσαμένη, αἰώνιαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλήν ἐκμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφους Μάρτυς συνέθλασας ἑστηθεῖσα πλούτου, τὸν οὐράκιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεός Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἐν οὐν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῆ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρω, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶν, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾶ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, Δρεψαμένη· καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ σταδίου σὺν τῷ υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότατη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφως, Πανεύφημε καὶ εἰς μοναῖς, οὐρανόφως πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπᾶνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοφον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλαῖς φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστέ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνήσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξεπεῖν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσαι δυνησεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, ζωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σᾶρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἄθληται τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαϊμότητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.

Πέμπτη Ἰουλίτταν· δεκάτῃ τάμον, υἱὰ δ΄ ἔαξαν.

Αβτὴ ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν

ἐκείσε, τὸν αἰδέϊμον Κήρυκον τριετὴ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σιλεύκειαν. Εὐρούσα δὲ κακῆ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἐρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ἣ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμῶν, ὠμός καὶ Σηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ἠκίετο. Ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπεύδων ὁ Ἡγεμῶν κολακείαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτῆ ἀνεῖς ἐνορῶντος, καὶ ὑποφελλιξέσῃ τῇ φωνῇ τὸ τῷ Χριστῷ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λαξ κατὰ τῆς γαστρὸς τῷ Ἡγεμόνος ὡς εἶχεν, ἐντείναντος, ὀργισθεῖς ἐκείνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τῆ βήματος ἐρρίψεν αὐτόν· ὅς, τῇ ἐκείσε προσκρέσει, τὸ κρανίον συντριβείς, τὴν μακαρίαν ἀφήκε ψυχὴν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους
Ὁ Λολλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχ. Ἀβουδίῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους.

Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ σέφους,
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρᾶβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερεῶν, ἐσάλευσεν οὐδόλως· ράβδον καὶ γὰρ δυναμέως, τὸν Σταυρὸν Χριστὸν κατεῖχες.

Ομβροῖς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβησαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἄθληται, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκαλαῖς, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν κάλον, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίου ἐκτελοῦντα.

ᾠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαῖδροι ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς δαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογόντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡσπερ κλάδον, ρίζα θεοφύτευτος οὕσα Θεόφρον, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἑμάραντας τῆς ἀσεθείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν

αὐτῷ καὶ λέγουσα. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὠραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἐνδοξὸν θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν. Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνευεμώτας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε. Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γαμα φέρει ἡ σορός, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη· δευτε' ἀρύσασθε, καὶ ἀγιασθήτε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ως ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηθησάτε κοιλάσι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὖσσμα, ὡς Παραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς ψυχὰς, εὐωδία μυστικῆ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλινοὶ Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὠμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διαδήμα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Η Μάρτυς οἰά περ ἀμναῖς, ὡσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκῆνωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήσεις, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηραῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν, κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπόγασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῷ, Ἰουλίττη ἤρασθε, τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων ὧν πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους. Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκήπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μητὴρ ἄχραντε, τῆ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὐδία λιμνὴν, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τῆς Ἀΐνων, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ. Ἦχος ἀ. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τῆ ἀθλοθέτη Θεῷ, καὶ πρεσβεύσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, ἀστέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακραζώμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττᾶ πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικειάν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετῆς τῆ ἡλικίας, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητῆς.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθη τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχαν

Λόγον εἰδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ εἰδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Αγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εφερὲς Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ ταῖς διαδέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σμυνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφησ μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡς'. Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτει Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνογένους ὁ ἐνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἁγίου, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένους ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεραὶν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰεὶ.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελεῖσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, καθηγητὴν ἱερόν, ἐνθέῳ σθένει καταπληθήσασα. Ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγχνε, τῆς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ παρίδης τέλειον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυνον, τοῦ ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐκαστώσεως, ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὃ παμμακάρισε, Παναγία Δέσποινα· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, εὖ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν, Χριστέ, μελπῶ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν Ἄσωμάτων, νῦν περιπολεῦν ἀξιά-
γαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνῶ-
τάς σε πίστει περισώζεις.

Ὡσπερ ἄμωμον θυμα, ὀλοκαυθθεὶς Θεο-
μακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προ-
σηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος πειθαρχῶν
ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφό-
ρων, τῶν ἀνόμων βουλαῖς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων
Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δειναῖς μηχανουργίας, τῇ
πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνο-
γέννης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς
δόξης ἠξίωται.

Ἡ μβλυναν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα,
ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι,
καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς
φωτοβόλοις αὐτῶν λάμπουσι.

Τείνας τοὺς στερρόους ἱμάσιν ὁ παράφρων,
ξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότης· ἀλλ'
οὐκ ἐσάλειψε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατά-
πληκτον στερρότητα. Θεοτοκίον.

Ὡφθης οὐρανῶν Ἀγνή ὑψηλότερα, καὶ τῶν
Σεραφίμ αἰεὶ ἀγιωτέρα, ὡς τὸν ἀπῆλτων
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυφορή-
σασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
» ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
» εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα,
» καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Γαχὺ προκατάλαβε.

Ασκῆσει τὸ πρότερον, προκαθάρθεις τὴν
ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτω
νοῖ, Θεῷ εὐηρέστησας, θυτῆς αὐτοῦ καὶ Μάρ-
τυς, γεγονῶς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου,
μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ-
τενῶς πρέσβευε ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κηῆσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ
τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τῆ
δολίου Βελιάρ· στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρι-
στοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς,
ὄν ἐσωμάτωσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς,
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θεῖαις ἀναβά-
σει φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδει-
λίασαν, τὰς πικραῖς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς
ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται,
ὁ Ἀθηνογέννης θείας χάριτος.

Ρήτορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λό-
γου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν
θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑ-
περούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς
βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμίλησαντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία τὸ φρόνημα, παθοκτό-
νον, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀ-
ξιάγαστε.

Ταῖς θεῖαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ
Δεσπότη, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογέννης
ὁ ἐνδοξος.

Εφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φω-
τοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς
πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία,
συμφώνως γεραιόμεν, καὶ εὐσεβῶς μα-
καρίζομεν.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογέννης ἐπέτυχε,
καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνω-
ται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαι-
μόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ
Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐ-
τόν, ἐντευξεις Μακάριε· ἰδὲ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν
αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θεῖω νύματι.

Παραδεισος νοητός, ἐδείχθητε Ἀξιάγαστοι,
τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχον-
τες, τὰς αἰσθήσεις πάντων τε, τῆ θείων ἀνθέων
εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐβάστα-
σας, λυχνία ὡς φωταυγῆς, τὸ φῶς ἀπε-
κῆσας, ὡς ρίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βό-
τρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
 » μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
 » δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαύκησόν
 » μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πη-
 δαχθόσης.

Στίχοι.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
 Ψευδῆ θείαναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀθηνογένῃ τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστίας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
 βασιλείῳ· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος
 μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰ-
 κισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται
 τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέ-
 σεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς
 μαθητὰς οὐχ εὔρει· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαν-
 τήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἦν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ,
 νυλόγησε, καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ
 σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρό-
 νον ἐν τῇ μνήσῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελ-
 λούσας φύσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν.
 Ὁρᾶτο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελ-
 λίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν
 νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν
 ἐξιῶσα· ἐν θύοντες αἱ συνειλεγμένοι, εὐωχῶντο εὐφραϊνό-
 μνοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῷ Ἁγίῳ, καὶ θαῦμα μέγιστον
 τοῖς ὁρῶσι τε καὶ ἀκούουσιν ἐμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χρι-
 στὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογί-
 σας παρρησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλει κατατιρωσκέται.
 Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖ-
 ρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἐ-
 σθεσας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σε,
 ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογη-
 τὸς βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας
 πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς
 τῶν αἱμάτων ὄμβροισι, μειώσαντες Μάρτυρες,
 ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλᾶς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προσάξει,
 καὶ ταῖς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις
 βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθη-
 τε Ὀσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρ-
 χαιάς, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖ-
 ρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξαζόμεν, τὸν διὰ
 σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ε'νατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδω-
 λικῆς ἐξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ
 βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ο' τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων,
 Ἱεραρχῶν καὶ Ὀσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐ-
 φραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξαζῶν τὸν
 Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθη-
 τευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμε-
 νος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ο'ν ἀπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεν-
 νῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον,
 τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων
 σε ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
 » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
 » τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
 » τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Γ'δε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀ-
 παστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀ-
 γλαῖαις, καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
 δίας. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ωσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες,
 προσυνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς
 τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοῦ στεφάνου τῆς νίκης,
 ὡς ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμόν Ἀθλοφόρε πόνοι,
 καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθαίρουσι τῶν
 πίσει, τῷ τεμένει σου προσρεχόντων καὶ πόθῳ,
 σοῦ ἐορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ημεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, σε-
 ρεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
 σίας, καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκό-
 τος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάν-
 τα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιω-
 δέντα. Ὅν ἰκέτευε τῷ λαῷ σε δοθῆναι, πάντων
 δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
 » πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
 » θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις.
 » ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τῆ σου Ἱερομάρ-
τυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς
ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν
μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὄν ἐσωμάτωσας,
ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ πανα-
γίων αἱμάτων, τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰ-
κτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Εάν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ
τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστά-
σιμα δ' τῶν Πατέρων γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν
Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς
ἐλάρον· Προκειμένοι τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνω-
σματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσι-
μα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας,
καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ
Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Τὸ, Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ λοιπὰ
κατὰ τάξιν, ὡς συνήθες — Ἐξαποστειλάριον Ἀναστά-
σιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς
τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' τῶν Πατέρων γ' καὶ τῆς
Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλε-
γημένῃ, κτλ. Ἀπόστολος, τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν
Πατέρων, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ τελευταῖα τέσσαρα Τροπάρια τῶν Αἶνων,
λέγομεν Στίχους τοὺς ἐφεξῆς:

Στίχ. α'. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. β'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίαις αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Ὑπαμένω ὑπίμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέ-
σχεμαι.

Στίχ. δ'. Καὶ ἴστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ
κατέβηκε τὰ διαθήματά μου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην
ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θαλάσσαν,
ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπεινώ-

νωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πα-
ναργίας αὐτῆ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ
Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπε-
στήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους
μοναῖς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων
τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τῆς ἐκτε-
λόντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας
πιστῶς τῇ σκέπη σου, σῶζε πρεσβείαις σε, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἶτησαι καὶ
λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων
τὸ πῦρ, οὔ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὔ τοῦ
κόσμου χάριτες, οὔ τερπνότης νεότητος, τῆς
πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένη τῆς
ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔνοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμ-
φίου σου, ἐπιτυχεῖν ἥς περ κατηξίωσαι, θεο-
μακάριστε.

Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλα-
λαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρ-
τυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεί-
σα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κάραν σεφφο-
ροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ,
καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ
τῆς σάρκα μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατα-
σκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μοναῖς, ἔνθα
ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ος ἐν πέτρᾳ στερόρᾳ, τῆς ὁμολογίας Χρι-
στοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε,
τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ
στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγματῶν συνηριθμήθης ἐν-
δοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν
ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ος ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμα σου προσε-
νήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψεν δὲ εἰ-
ληφας εἶδος ἀφθαρτον, παρ' αὐτῆ ἀξιάγαστε·
ὄθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλύσει τῆ σωτηρίας
ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὰ καὶ οὐρα-
κίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρ-
τυς Χριστοῦ πολυάθλη.

Ἦχος δ΄.

Δοξαζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τῆ Σταυροῦ σου φιλόνηρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σε εἰσελθεῖν· εἰς ὄσμην μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεῖν οὐκ ἔβουλησαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθενικῆ σου θελήσει ὡραιότητι, ὁ Βασίλευς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἠμώσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκατεργάσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσωδῶς σε κατέστειψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρός, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερόνως ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὑφασμα, τέτρω ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θ αυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς εὐρεθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμενα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγη, τῆ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνδρείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθεῶν πράξεων, καὶ μαραίνουσα

χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὄθεν τὴν πανίερρον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχευσα· Εἰς ὄσμην μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἰ βούλει· εἰδὲ μὴ, τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἁγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστὸ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μελπῶ.

Παίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρέοντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῆ διανοίᾳ, κεχηρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἰκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ ἐπτήξῃς Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεῖα δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν ἐσιώδη, συλλαβῶσα καὶ σαρκικῶς, κηύσασα ταύτην Θεομήτορ, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τῇ Δ΄. Ὡδῆ:
Ἰωσήφ (*).

Ὡδῆ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περι-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
θευμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄ-
ρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύ-
σαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεῖα, καὶ θεϊκαῖς
λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Ρώσθεισα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυ-
νάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως
συμπλοκαῖς, ἐταπεινώσας τύραννον, μεγαλαυ-
χία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χά-
ριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διὸ, σὲ Μα-
ρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σε, τῷ σῶ
Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὡδῆ γ΄.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, ἢ
τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ
θνητῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης
σε Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσαλεύτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίσεως, ἐν πέτρᾳ
Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρ-
θένοισι ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλῆν σοι παρέχοντι, τὸν
στέφανον πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδῶλων τὴν πλάτην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρώσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ἀμοφρό-
τως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτου Κανὼνα τῆς Ἀγίας οὐκ ἔχει τὸ
Χειρόγραφον.

Ἄτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι-
ημᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,
τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεῖς θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάν-
σεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἄλ-
λοτρῷ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν
πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας,
ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτε-
ρῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου,
ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σύ μὲ ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τῷ Χριστοῦ, ἀνευφημούμεν
σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρία
πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν·
καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ
σε αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας,
τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑέτον, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μωϋσῆσ
σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
Παρθένος.

Ὡδῆ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς
Ἄγγελοις, ὥφθη ποθεινότητος· τῶν δὲ
δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκεί-
νων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χρι-
στῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-
ρανοῖς, νῦν τὰς αἰμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότου,
καμίζῃ Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας,
σὺν Ἄγγελοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα,
νῦν Μαρτύρων, ἄμιλος εὐφραίνεται, νῦν

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς αἰγιήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ολὴ καλὴ, πέφνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὠφθης ὄλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐρασῆ· διὰ γὰρ βασιάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπρότερα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἔτερος· Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλαίμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρῃσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θεῖοις ἵχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Ηπανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

Ἔδῃ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον ἀκόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τοῦ θελεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αυτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ρᾶνιδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποσταζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξέφανα· ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νσητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δέσμοις τῶν εὐχῶν σε, Κόρη τὸν μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν

πρῶην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θελημα.

Υπερτέρας σε δόξης, θεῖαις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ρύπτομένην ὀρώντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρῶην δοξαζόμεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγχνίαν· ὃν δὲ σώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος· Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορταζόντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τέλεσας. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ἔδῃ ε'. Λάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γηυσία νύμφη, καὶ Παραδείσος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπῆς, ὀπίσω σε ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλη καυχώμενον, μετ' ἡχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσκου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἔτερος· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αιμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κα-

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὡς Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν Βασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυσον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἡλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν Θεόφρον σου κατφυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βυλήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίσης, ἐκ Παρθένος Κόρης ἀπειρογάμου, ὡσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλίσσεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένη, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκαῖς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίσου σου, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπροδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει·
Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδίας, ἐν τοῖς μέρεισιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰ-

δῶλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, εἶδετο τῷ Θεῷ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστει, ἣν ἐιδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαίδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τῷ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπέποθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἠγεμὼν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρίστησε τῷ βήματι αὐτῆ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξίστη ἐπὶ τῇ ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτῆ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλῶμαι, τῆς Πισσιδεῖας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἠγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ράβδοις ἀπηνῶς καταξάινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἢ γῆ ἐφοινίσασθαι. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμοτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποίητο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβάλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, εἶδετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκέκινος δράκων, ὡς κύνος μέλανος μορφῇ διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὐρούσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τούτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἴλωσε πολλοὺς εἰς τὴν τῷ Χριστοῦ πίστιν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἠγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς θείον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδεδείχαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αρχῶν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἢ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενναὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγόμενη πυρὸς οὐκ ἐφράντισας· ὄθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε ταῖς

πιστοῖς, ἰαμάτων δεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὗρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερρότεραν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιεῦσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβολοῖς σου, θαυματουργίας ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθῆράν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, νῦτρέπισεν οὐ οὐρανοῖς, ὃν βλέψασα κραυγαῖεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὀρώσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὄφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Θεογεννητορ, διὰ σὲ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τῶν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἀχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενηνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἐνδοξε, τὴν αἰοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοπτόν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρό βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύ-

ρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐραίνιον ἀποκηύσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὄλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σέπτην, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδεῖως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν ερεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμον σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρωσ ὁ ἔνθεος, καὶ στερρότάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενοκαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρήξον, παρισαμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκεδάσον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· Ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικειᾶς φύσεως ἠθλήσαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήταρος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ορμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστόν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ δεῖον εὐφραίνόμενον.

Ιδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίσεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστεράν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηῆθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὡς Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὖοσμον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σε, δεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σε Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός
» συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπαρθένε νύμφη, ῥῦσαι λαὸν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλυχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τῆς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι νύτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον δεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχεκάκον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἢ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

.....

Τῆ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίᾳ σέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῶ ζήλω πυρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελῶν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέληψε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβέυει σωθῆναι ἡμᾶς.

Α'στέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀδείας σκότος ἐλαύνοντα· ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς τάλαιπώρῃ καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρσον ἀγνῆ, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄστατον ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέψασα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποσεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλήνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μελπῶ κλέος. Ἰωσήφ.
Ἔδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Αινέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰ'σχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, Ἀσθένειαν ἔνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον ἐνίζομένην ταυτότητι, αἰοιδίμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολυθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερότατα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰ'σχὺς με καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ἔδῃ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Λύγος τοῖς ποσὶ σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν, δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ἰ'θύνας νοός σου ταῖς πορείας, πρὸς Δεῖου Δελήματος Σοφῆ, λιμένα γαληνότατον, πολυδείας θαλάσσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς Δεῖους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυναμίεις αἱ ἐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεῖς καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαβοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γεννησιν, Παρθενομήτορ ἔμεινας· τὸν πλαστηργὸν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» δεῖξά δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ Δεῖῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήτης, ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ Δελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὠλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θυμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανδρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η'ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ἔδῃ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ο' Θεοῦ σε δεῖος ἔρωε, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τῆς θείους τῶν ἀθέων ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμακάρε, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Ἰ'περεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ Δεῖῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδησας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανέ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, **Μ**ευσθεώς δοξάζων, Αίμιλιανέ πρός τὸ σάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσεληλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς αγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθείσαν δοξάζομεν δι' οὐ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανῶθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινης ἠξιώθημεν.

Ῥῆδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανέ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θραυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν πασῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβῆς προσέταπτεν· ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόνισας, Ἄθλητά τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· ἀρρώστημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα, λόγῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφρατος.

Ῥῆδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς θεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον Ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει αἶα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψίωνων θήκη, σοῦ πανόλθιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἢ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» **Κ**ατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀ-

» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παρασταῖς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.

Ὀγδοατῆ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μοισίας, δούλος ὑπάρχων Ἑλληνοσ τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίνου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσαιτόμενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαθῶν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκορπίσεν. Ἀγομῆνων δὲ ἐτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκίζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθείς, καὶ ἀφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Ο἗τοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γενεῖ· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαισαρίαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοὺς λαιοὺς τῶν ποδῶν καυτήρουν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορύττονται ὀφθαλμούς. Καὶ ἢ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἢ Θεή, ἐπὶ ξύλου ταθεῖσαι, ξίονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθείς, καὶ βασανισθείς πρότερον, εἶτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῆ φωνῆ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῆδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῆ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευστε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωραιότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοιώσαι, τοῖς ἀσωματοῖς σοφῆ, ὠραιοτάτῳ Χριστῷ, μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κρυώνυμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔδῃ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντί σου τὸν κατεχόμενον, Πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἔκραζες Ἀοίδιμε· συνέτετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶϊνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκουμένην ἅπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔδῃ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἐφίεμενος, Θεοῦ τὴν ἀρρήτον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἠδέως κατεφρόνησας Ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἠνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ως θῦμα ὀπτόμενος πυρὶ Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὡσπερ πρόβατον, θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἡλίον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιζῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισμαι, ἀσυνδέτως· ὁ περ ὀρθότερον ἴσως, ὡς μάλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τοῦτο ὁ Ἐμψωδός. Ἐμφανῆς ἐγένεθ' ἡ δὴν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἦσ. ξί, 1).

Η τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτῇ ὁμήγυρι, συμπολίτην σε ἐκτίσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὄρωντες ἀγάλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλύνουμε. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπέδασας, ἀμιγῆς κηλίδων, τῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθαρὰ ρύπου παντός, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῆλλον ἔχουσα, μηδὲ ρυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παρίστασθαι.

Αφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἀσπίλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλούτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιπούσα καὶ τὰ περίγεια· διὸ σοὶ τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτειδεῖ σε τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθένον, θεοειδεσάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διαβίου λαμπρότητος.

Στιχηρὰ τῆ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.
Ως ἀσέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα,
 τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευ-
 φημῆμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σε λάμπησι, φω-
 τιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶν-
 τές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερέ θ αυ-
 ματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Αρῶν ὡσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου
 βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέ-
 γονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὑδωρ Ὁσιε, ἐκ πέτρας
 ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου
 ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις ση-
 μείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος εὐ-
 κλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τῆ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κλη-
 ρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδιώ-
 ξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκευά-
 σας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἐκάστην τιμῶ-
 σά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας,
 καὶ θαυμάτων, τὰ παραδόξα ἐν πίστει, Δῖε
 Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμ-
 φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνά-
 ξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου
 καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτά-
 σεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι μετα-
 νοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν θα-
 κρῶν ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμνάς ἡ κηήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκα-
 κον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι,
 παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκτιρῶ ἐν αἰ-
 μάτι, τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ
 σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πά-
 λαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περι-
 βολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: Ἐν σοὶ Μῆτερ.
 Τοῦ Ὁσίου: Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΩΠΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.
 Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Νύμφην ἀγνήν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω.

Θεοφαίνους.

Ἦδὴ αἰ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Νύμφιον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡ-
 ραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἔπε-

πόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
 φωτίσαι δυσώπητον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγα-
 θότητος, Χριστέ σου τὴν ἄσπιλον, νύμ-
 φην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῶ καθηλου-
 μένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύ-
 χημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώθητον,
 δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα
 τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πην-
 ἄμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεο-
 μήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος,
 Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμπας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα:
 Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ' ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθρῶν πέλαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει, καλλω-
 πιζόμενος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀνελαβες σο-
 φέ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς
 σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ορθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἡ-
 λιον Ὁσιε, ὀλοφάνης γεγένησαι ἀστήρ,
 καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακά-
 ριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου Πάισοφε, τῶν ἐν
 τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐ-
 ραστής, ἀληθέςατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν
 ἄσαρκον, καταπαλαίσας θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκηνῶμα γέ-
 γονας, ταῖς θεῖαις λαμπρότησιν ἡμᾶς,
 εὐσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώ-
 ξαντος, τῆς ἀγνωσίας αἰεπαρθένε.

Τῆς Ὁσίας. Ἦδὴ γ'. (Ὦν ἐν σοφία).

Ηγλαῖσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάρι-
 τι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη
 τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων
 τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θεῷ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κα-
 τέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς
 θορύβους διέφυγες, νηστεῖαις δεήσεσι, πόθῳ
 σχολάζουσα.

Αγισύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας,
 ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέ-
 μεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Τὴν σε παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώ-
 σκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

σπόρως βλαστήσασαν, δι' οὐ στηριζόμενοι, σέ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστήρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Ὁδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανόις· ἐπιγῆς βίον γάρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίῃ, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ώραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεῖς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ὠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστακτῶ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῆς σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογγευθείσης σου πλαστοουργέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγγευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογγεύσαντος τύ-

ραννον, ἀναπλάττεις Εὐάν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστοουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδάμ πρώτου δεύτερος· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἠγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σὺ· ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγγευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θείῳ ἐδικαίωσας, τοῦ σου νυμφίου τὸ κάλλος διασώζουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Η ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίαις ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγούσα παρθένε, σὺ Μακρίνα προσήγαγε, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκείαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεο-νύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδουχία, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὁμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεῖς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρθείας, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἀμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θεία συμμαχία· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἐγνωμεν Παρθένε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασσον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ρυπωθῆναι πάθει, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδές, οὐκ ἠνέσχε· πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτῶ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ισχυραὶν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρράγῃ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθεραὶν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίψης Ἄμωμε· ὧ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα. Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκουσίως ρεύσαντας, ἀναμορφώσαντας, καὶ πρὸς δόξαν ἀφραστον, Θεομητορ ἀνυψώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κυρίέ μου φῶς.

Εν ὄρει ἱεράς, πολιτείας ἰστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ράβδου ὡς Ἀαρῶν, ξενοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι Θεοφόρε, ἱερόν τοῦ Δεσπότη, καὶ δεῖον ἱεράτευμα.

Ωδείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικελλη γὰρ προσευχῶν σου, ὑδωρ ζωῆς ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἐρμηνεῦσαι, τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οπόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμαζῶν σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτεράν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπειλήσας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίαις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Ενώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστώτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἠνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπεινώσας πάθη, καὶ ὄφρυν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁσιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-

τῶν δουλείας πλήθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἐπομένων σοι ἔνδοξε.

Ολβιος, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων λαμπρότησι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε Θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποιίμνην σου. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κηύσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αγνεία ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγῃν χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε ταῖς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὁσιε Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρῶν δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερευξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονουῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφοὶ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νοεὶς ἐνθεν ἄειραν.

Αδτη, κάλλι σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμοσάμενος, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἢ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγίσθαι αὐτὴν βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο ἀνηθῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θεαῖς ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθήγειτο). Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταῖαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεὺν τελευτῆς καὶ σὺ, παμμακάρι Δίε,
"Ἐνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθέσα τὸν Χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Αἴψασαμένη τῶν παθῶν, ταῖς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνδύσω χιτῶνα κραυγαζέουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὄφρυν, τὴν θηριωδῶς ἐπλημένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληψας, Ἀξιάγαγε ψάλλουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον παισιμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαζὼν καὶ Κύριος.

Αναστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πατέρ Ὁσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δίε θαυμασίε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγίστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στύλος φωτειδής, τῶν ψαλλόντων προηγέμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐφανῶς, ἀγιαζὼν τοὺς κραυγαζόντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιεροπρεπεῖ σου πόλιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπέθετον, Θεοειδὲς ἀγλαΐσμα, ὠφθης Πανεύφημε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς Δεῖαν ἀθανάσιαν μεταβέθηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τριλαμπῆς φωτοχυσίας, τὸν νῆν λαμπομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνωσας Πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέψασα, τὸν σοὶ ποθέμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιάζομένην Δεῖῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἶδιον, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομητορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ράβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κατάρκαραν, ψυχὴν ἐδήλου Σοφῆ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικὰ φυτὰ Δεῖα ῥοπή, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ονοῦς σου ταῖς Δείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὠραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, Δέσει Δεόμενος αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ινα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δίε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποιμνὴν σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορταζούσαν, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεῶ; εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασαι, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. ᾠδὴ θ'.

Ἐὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τῷ Θεῷ τὸ πλύσιον, μιμημένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τῆς πε-

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανείσαν ἐλεήμονα.

Ενώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε· φωτοφόρον φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ᾤκησας παστὸν καὶ θάλαμον, ᾧ Μακρίνα ἐπουράνιον· ἐνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνις σου, δυσώπει παρρήσια τὸν Κύριον πάντας, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἐκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Δίθες ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντά πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ηλιος πολύφωτος ὡσπερ, ἐκ τῆς Ἐώας ἀνατείλας, Δίε πανταχοῦ ταῖς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμαμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδῆς γεγεννημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς προίμνης σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν αἰειπαρθένον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἰρμός.

* **Λ**ίθες ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
* ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθει, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνω ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τέτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τῆς πιστῶς σε δοξαζόντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονκῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσιμον. Δίς.

Ο ὑ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὐρα, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε παλαι· ἄρματι δὲ, ἐποχοῦμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διίππευεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευσε. Δίς.

Τῆς ἱερείς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μη βρέχειν, ἐπέσχες ζήλω θείῳ, πυρποληθείς· Ἐλισσαῖον δὲ ἐκλήσας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆ, Ἡλιοῦ ἐνθίου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θαυμάτων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἑναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσιμι. Χαίρτε ἀντιλήπταρες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμεῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σὲ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυαδὰ προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεως αἰ-

συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1.
Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιού τὸν Προ-
φήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ πα-
ρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἴ ἔσται τὰ ἔτη
ταῦτα ὄρος καὶ ὑετός, εἴ μὴ διὰ στόματός
μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού,
λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολαίς, καὶ
κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προ-
σώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου
πίσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ
διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους
τὸ πρῶτ', καὶ κρέας τὸ δειλῆς, καὶ ἐκ τοῦ χει-
μάρρου ἔπνευ ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας,
καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑε-
τός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου
πρὸς Ἠλιού, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι
εἰς Σαρεφθά τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ·
καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέ-
φειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθά,
εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἠλιού
ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δῆμοι
ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπο-
ρεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἠλιού ὀπίσω αὐ-
τῆς, καὶ εἶπε· Δῆψη δῆμοι καὶ ψωμὸν ἄρτου
ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος
ὁ Θεός σου, εἴ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον
δραχμὴ αἰλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον
ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλά-
ρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυ-
τῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ
ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἠλιού πρὸς αὐτήν·
Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά
σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μι-
κρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σεαυτῇ δὲ
καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ
αἰεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἔ-
λαιου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι
Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κα-
τὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού· καὶ ἦσθιεν αὐτοῖς, καὶ αὐτῇ,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

της, ἡ ὑδρία τοῦ αἰεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ
καμψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού.
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρ-
ρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ
οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτῆ κραταία σφοδρα,
ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν
ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε
τοῦ Θεοῦ; εἰσήλθες πρὸς με τῆ ἀναμνήσαι τὰς
ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ
εἶπεν Ἠλιού πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου.
Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς
ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς
κλίνης αὐτῆς. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιού, καὶ εἶπεν·
Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγώ
κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανα-
τῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παι-
δαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ
εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυ-
χὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένε-
το οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν
φωνῇ Ἠλιού, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παι-
δαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ
ἔλαβεν Ἠλιός τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν
αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῶου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδω-
κεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιού·
Βλέπε, ζῆ ὁ υἱὸς σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Ἠλιού· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος
εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματι
σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 17.
Εγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού τὸν Θε-
σβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· 17.
Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω
τὸν ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο,
ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἠλιού, εἶπε πρὸς αὐτόν·
Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ
εἶπεν Ἠλιού· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ,
ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ
καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀ-
πόσειλον, καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσ-
ραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμηλίον, καὶ τοὺς προ-
φήτας τῆ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πενήτηντα,
καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους,
ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε
πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμη-
λίον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιός· Ἔως ποτε ὑμεῖς

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν· Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆ· εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολείμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὴν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἥλιος τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης· Ἐκλεξάσθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βαάλ ἐκ πρωῒας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βαάλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὐ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοῖς Ἥλιος ὁ Θεοσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἥλιος ὁ Θεοσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἥλιος δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὰ κατεσκευασμένα, καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωρῆσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐσίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἥλιος· Λάβετε μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ

ὕδωρ κύκλω τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἥλιος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαός οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σὸς, καὶ διὰ σέ πεπαίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλασσᾳ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τῆς Βαάλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἥλιος εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἥλιος μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑέτου. Ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑέτος. Καὶ Ἥλιος ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἦξαστο πρὸ Κυρίου. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑέτος μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνήγγειλεν ^{κεφ. 1.} Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἥλιος· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἥλιου, καὶ εἶπεν· Αὖριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἥλιος, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτὸν· καὶ ἰδοὺ τις ἤφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἥλιος, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίαις ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤφατο αὐτῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπαρέυθη, ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρου, Χωρήθ· καὶ εἰ-

σῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμῃ Δαμασκῆ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 5. 19.} **Ε**γένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκει Ἡλίου τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλίου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλίου, καὶ ἐλειτέργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ^{Δ. Βασ. Κεφ. β. 1.} ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλίου καὶ Ἐλισσαιέ ἐν Γαλαλίοις. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σέ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γεννηθῆτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκήρυνας τῆ αἰτήσασθαι. Πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός· καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ· ἴωρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ Ἴππεὺς αὐτοῦ· καὶ ἔκρινεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐ-

λισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν, Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἔ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτῆς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρευτο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαιρέτων ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὁν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανόν ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπον, ἀκαρπον ἐποίησεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦς ταῦ δούναι ὑέτον οὐκ εἴασεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσαὶν ἐνδέδυται, καὶ ἕρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἰσχυροὺς αἰσχύνης πάντα κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατα βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικαῖς ἄσμασι, τὸς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶς, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκυμένη ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφαιεῖς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαιῶς. Ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανόσι σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοῦς ἀνήλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐ-

πέζυσσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρσβεύουσι, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανοῦς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἥλια Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρυξῆς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μῆσιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ε'ν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἀρθεῖς, εἰς χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὡ Θεσβίτα Ἥλιου· αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρσβεύαις σου, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο' πρὸ συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θείος πρόδρομος, Ἥλιος ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρσβεύαις διαφυλάξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριζῶν μου, καὶ ἐν τοῖς

Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ο' οὐρανόφρων Ἥλιος ὁ Προφήτης, θρώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπύρνευσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυροῦμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοῦς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμῷ διαστόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιατῶρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκκάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν

Μελχισεδεκ.

Ο' τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδῶλων, τῇ ἀσραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου· σὺ παρανομήσαντα, ἤλεξας ἀνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν δυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας.

Καὶ τοὺς φλογῶδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἥλιου σῆς πρσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Τὰχὺ προκατάλαβε.

Ο' ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μαίκαρ θεόπτα Ἥλια· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, θεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὡκειώθης, οὐράνιον ζῶν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζῶν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακαίριε, σοῖς φυσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεάπνευσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, αἰ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασία

σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορευῶν Ἥλιου τὰ θαύματα.

Ἐδὴ α'. Ἦχος β'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδὲν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλημέθα.

Γλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Δόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενοῦμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ δεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι δεῖαν Ἥλιε χάριν. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρταῖς δεῖαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐπίμενον.

Εν τῷ σέ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννητῶρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σέ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαι με πρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυθθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζήλων ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμῶσον, ζήλου δεῖου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττει βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τα περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτισίας καὶ φλογερῆς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἥλιου, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τούτου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δεῖα Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου: Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἥλιου· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάντα γενε, σῶσαι καὶ κολάπτως ῥύσασθαι.

Ἐδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστewος.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κρίζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κρίζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὑεῖν, τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς ἔκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πιστεῖ σέβομεν.

Ἐτερος. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σε προβαλλομαι πρέσβιν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἥλιου, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, δεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως δεῖου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τῷ τῷ δηληγέας, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαβαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

αίτησας, ἐξ ὕψους τὰ ναίματα· ὄθεν καὶ πυρί-
νω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μεταρσιος, δε-
φρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βρωμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπόρως τεκῆσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξαζούσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βρωμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
πρασκυνοῦσι ἐν πίσει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ρίζοτόμος μὲν ὠφθης, κακία σαφῶς Προφη-
τα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ελαιοδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερ-
σιν ἐπισπεύδουσα.

Υπέσημνήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-
σει τρισαριθμῷ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶν-
τα δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυ-
φόρησας.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμε-
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-
σθαι, τὸν γυναικῶς, παλαι ἀπειλή, Ἥλιου φυ-
γάδα, γεγεννημένον θρασπέσι· διὸ σε ἰκετεύω,
τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθίοις
χαρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρι-
κυμῖαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνεύ-
σι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας
τὰ πνεύματα. Προφήτα θεηγόρε, κυβερνήτης
γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος,
τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,
ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης·
καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ
βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ, ἀγαθὸν μου προ-
στάτην προβαλλομαι. Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυναμῶν, με-
τὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἰκέτευε, τυχεῖν με σω-

τηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, καὶ ρυθθῆναι
μελλούσης κυλάσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῶός σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-
ληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσεις, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὄσιον θῦμα, φλο-
γίζοντα ναίμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς
Ἔσοι, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,
παμμακάκρ Ἥλιου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Λόγω τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθυ-
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχισμάτων,
ἀθώοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδῆρει, τῷ ζήλω
κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργόν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή. Χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκος νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμε-
νος ζήλω τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου,
Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, τὴν φλογμῷ τα-
κεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομ-
βρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαι με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερ-
σὶ πανόλθιε, τῶν προσοχισμάτων, ἱερεῖς
ἐνεργούντας τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πά-
σης ἀτόπου ἀμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα
συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίσει·
διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου
πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν
ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας,
ἀποπλυνήσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν μου πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ινδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστά-
του, φυτουργὸς ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε
μίμημα θρασπέσι, Ἥλιου θεοφόρε.

Οίστρος σε προφητοκτόνου, γυναιίου ἐκδει-
ματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα,
ὄμβρων ἐπίβλυσιν θρασπέσι, Ἥλιου φυγαδεύει.

Υψώσας γονυπετήσας, νοὸς μεταρσιον ὄμ-
μα, δι' ἰκετηρίας ἱεραῖς, λῦσιν προϋόμενος
καὶ αὐλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν αἰετάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἔτερος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ιλασθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λυτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἥλιου τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἀχραντον Μητέρα σου.

Αἰγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἥλιου, ζήλου Θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφοδούς ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὄδον τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ῥοπή· διὸ ἰκετεύω σε Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυναίμων.

Θεοτοκίον.

Η πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπανοίξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὀργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοτάτε. Ἄλλα τὰ σπλαγχνὰ τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανούς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεοσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω. Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἥλιας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκαδὴ Ἥλια ἱππεῦ.

Ος ἦν υἱὸς Σωδὰκ, ἐκ Θεόβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, εἰκὼν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θεοβη δόμα

ἦν τὰς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτι ἔτιμην αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωδὰκ ὁ πατὴρ αὐτῆ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἰσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς εἶδιδον αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἔλθων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· Μὴ δειλιάσῃς ἀνθρώπι· ἔσται γὰρ ἡ οἰκκίς τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτῆ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτῆ εὐάριστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν βρομφαῖα καὶ πυρὶ.

Ὁὗτος οὖν προσητίευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαθε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἥλιας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενίγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἰγείρας, καὶ πενήκοντα δισσοὺς καταπλίξας, καὶ ἐν τῷ Χωρήθ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μιλῶτῃ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκώς, τροφῇ μιᾶ τεσσαρακονθήμερον, Ἥλιου θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλελυκας ὄδον· διὸ ἐν Χωρήθ χορεύων ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αῦρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἥλιου, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πρῶτῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων δια Πνεύματος, Ἥλιου θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βοᾶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκκίας Ἀχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμείλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπόλλυμενον, κατοικτιρησας, ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγάγε φλογίζον Ἐνδοξε, ὅσιον θυμᾶ· διὸ ἰκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφήτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ο δὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λαῖς ὑφίσταμαι. Ἀγαθὲ μου προστάτα,
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμη θαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδοναῖς
Ἡλιοῦ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Υμνωσέ με Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνήν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένω, καὶ
δίδου κατανυξίν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρι-
τικὴν μολυσμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Αρίστα εὗρεν Ἀχαιῶν, τὴν τοῦ γένους εὐ-
πρεπῆ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ,
μιασφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνε-
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐραναῦ, κατακλέγον Ἡ-
λιοῦ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοὺς,
ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ
τῆς αἰεζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνε-
κραύγαζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἀγνείας φυ-
τουργόν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλα-
στός, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεό-
τητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκί
δεικνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἄγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρώποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἡλιὸν καὶ αἰσχύ-
νην, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο,
βοῶμέν σοι. Μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνῃς ῥῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλῳ Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευ-
στε· διὸ ἰκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπιμανθῆσαι τὸν
νοῦν μου, τεθρίππω· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθάσαι, τῶν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν
καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑπέτιζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῶς διανοίξον,
ταῖς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγί-
αίμων τῇ ψυχῇ μου, κατανυξίως ὄμβρους,
καὶ σῶσόν με βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ισοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δο-
ξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον ἀυ-
γὴν, ὁμοβασιλείον κράτος, καὶ μέλομεν συμ-
φώνως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετα-
νοίαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέ-
φανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποι-
να, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξάι μοι πύλας, καὶ
σῶσαί με βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα.

Ατρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν
Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης
αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἦνυσε, ξένην πορείαν
διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρ-
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-
ρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δε-
δύνηται, Ἐλισσαίῃς διάσφόμενον, καταλιμπάνει
θεῖα χάριτι.

Αποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν
Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,
καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον,
ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-
νόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρᾷ Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυ-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς καταλεπτύνας· Ἐνδοξε· ὁ-
δὲν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τοῦ νοός μου, λεπτύνας μεταναχίας, μαρμαρυ-
γαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς παλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, ταῖς διεκχύσεις ξήρανον,
ὄμβρους ἐπιπέμπων μετὰ τῆς ψυχῇ, δακρύων καθ'
ἐκάστην, Προφήτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρθῃν
προξενούντας μοι.

Σκανδαλῶν τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομῶντων
ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου
ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

ρῦσαι με, ἔνδοξε Προφήτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βουῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεννῇ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσυμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλιοῦ· μεθ' οὗ ἀπαύστως αἰτῆσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἄλλ' ἐκτενωῶς, αἰτῆσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην Ἡλία, οὗ κατηνάλωσεν ὄλως· πῦρ γάρ ἐν γλώσση πληίνῃ, εἰλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκούσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει. Εἰς τῆς Αἴνης, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Οτε σὺ Προφήτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετὸ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παραδόξον· τροφὴν δέ, ἀγεώρητον ἐπήγαγας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτῳ, κρείττων ἔτι σὺ διεμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ'· καὶ ζ'. Ὤδῃ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερημὸν οἰκῆσαντες, ἐν ὁμοσίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνετε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεία, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπαθείαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράσης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἕτερον Ἀκολουθίαν τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ' τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀπροστιχίδα:

Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γερταίρω.

καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῶσαι μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, ἠλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαίρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγαζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμεναν βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινυεὶ ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
Οὐ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΩΠΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μέλω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῆ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Εφέσει, τῆ πρὸς Θεὸν περνούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤησας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα, φωτειδέσει λάμψεσι, καταστραπτόμενον, τεῦ παναγίου Πνεύματος σοφέ, Συμεῶν σε ἐγνώρισεν, ἢ Ἐκκλησία· ὅθεν σου, τῆ φωτοφόρῳ μνήμη γέγηθε.

Πλουτήσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαρον Σοφοί, καὶ τρυφήν διαρρέουσαν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασι.

Θεοτοκίον.

Οραίαν, καὶ ἐλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε υἱός,

σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἰοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκαίματα, τρέπων ἐχθροῦ φαλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ανάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἐφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάλιστα τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ενέκρωσαν τὸν ἐχθρόν, οἱ Ἀσκηταί σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτούς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου· Ἐ Χριστέ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Καθίσμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίσει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἐορτάζοντες, τὴν ἱεραὴν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια παῖθη, Θεὲ ὑπεραίγαθε;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχηθε, σωτήριον ἔλλαμψεν, τούτου νοηθεῖσαις πλουτήσαντες.

Ομοτρόπους καὶ τὰ αἷσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θεῷ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναζῶν κατεκόσμησεν.

Υπερίστραψεν ἡ χάρις τῆ σῆ καρδίᾳ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀπλότῃ τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐρούσα μακάριε, πᾶτερ Συμεῶν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σὺ πυξίον κεκαθαρμένον, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πᾶτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπαθείαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπιημένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκαλίαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρφωτον ἀύγην, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθη, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Σὼ ἔρωτι Χριστὲ πτερωθέντες οἱ Ὅσοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυναμίει θεϊκῆ, ταῖς ψυχὰς δυναμιέμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔξη τῆς φθορᾶς· ἢ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ονοῦς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδῃσε πάσης, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπύλους, οὐ ῥυτίδας προσδέχη Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διαίγων, καθαφαῖς δὲ μᾶλλον δεήσειςιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος· ἀπαθείας, Συμεῶν τὴν σολὴν γὰρ ἐνδεδουσαι. Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ίσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
 « **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
 » θρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς
 » πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρά τῆς Τριαδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι. Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστῆματα ὑπάρχοντες, παιδιοθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουραίνιον· ἢ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθῶν πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὦφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοῖ, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχοι.

» Ἐμφρων σὺ μωρός, ὃς βίον παίζων Πᾶτερ,
 » Ὄφιν φρόνιμον λαμβάνεις τέλους ἄχρι.

» Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
 Δέ ἡς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

» Ψευδαέφρων περίφρων Συμεῶν θάναεν εἰκά-
 δι πρώτη.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὀρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν, πᾶσαν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκείθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεῶν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμῆση παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτῆ διηγουμένον.

Εἰ καὶ τᾶλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτῆ εἰς μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμίλητον, καὶ λουτρῶν καὶ Συμιαμάτων καὶ ψαλμοφιδῶν ἀμοιρον, καὶ πρὸς τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινός Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τῷ Ἁγίῳ λείψανον ὑπὸ τσαούτης ἔδοξε δεξιολογίας καὶ πλήθους ἀνθρώπων, μέλος ἀνακινούντων ἡδὺ, δορυφορεῖσθαι τε καὶ

προπέμπισθαι, ὡς τὸν ποτὶ Ἑβραίων προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πανιγρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἶπεν· Μακάριος εἶ Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχεσ ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμώνσας σε· ὃς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιίστατε καὶ ἐκῆδυσσε. Μεθ' ἡμέρας δὲ, ἰλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητής, εὔρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξειδήμυσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Κεκρατημένος, θεομιμήτως Πάτερ θεία σοργῆ, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὄλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Απ' οὐρανῶν σοι, χορηγουμένην Πάτερ δέχη τροφήν· ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἀμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ιχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους Σοφεί, ἰλύμην Ὠριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε ταῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ολόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τῆς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν· ποιεῖς γὰρ γυναῖα ἄσεμνα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι· καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπάρχων αἰκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μνηκτριζεσθαι βοῶν καθαρωτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διάυλον, ἀνύων Ὅσιε, εἶχες Θεὸν σε σιτίζοντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ὧ γεγηθότι Συμεῶν ἐκραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κύησασα Λόγον τῷ Πατρὸς, ἡμᾶς ρυόμενον, Παρθένε ἄχραντε, αὐτὸν ἰκέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-

στάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνειν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσαίμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ολῆ τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότης ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορευεῖτε.

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὗρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οὐ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις κατασπραπτόμενοι, πρὸς οὐρανοῦς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως.

Υμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρωτάς εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κεντημένη, ἐν ἡ τρυφῶντες Συμεῶν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρώτην καὶ εὐεργέτην· λύσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτη σὴ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυοῖς, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὧ Συμεῶν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνή-
ματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶ-
σιν ἐμπνέοντι καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προ-
σεκύνησας, Μαρία Δεοφόρε δακρύνουσα. Διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα
ἔκλαιες Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες. Τί
τὸ ὀρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτιζον-
ται; Διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Επλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε γνώ-
σεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία
ἔνδοξε καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατά-
βασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμα. Διὸ ἐκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν Δεῖαν Ἀνάστασιν, Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν
αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγῆως φύσιν
δεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια εδείχθη,
βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέ-
μενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κα-
τοπτρεύσατε Χριστόν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ
παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐμπορεύεται, ἀγνή Παρθένε
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Η πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μαίμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονεϊδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέτος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα
σεμνῇ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμη

προθυμότητα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐ δὲ θανόν-
τα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα συν-
δάκρυσι, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς πα-
νεύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον,
πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα
ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς πα-
ραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέ-
φη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῇ τοῖς τούτοις, Μαθη-
ταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς
ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλη-
τον, σεμνῇ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ,
Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα,
ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως
πάνσεμνε, αἰωνιζούσης, δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ
τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς
αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε δεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν
τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγίας, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθή-
τρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα,
καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δα-
κρῦροῦσα. Τί τὸ ξένον θέαμα; Ὁ νεκροῦς
ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα
κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντι με δυσωδίας τῶν δαι-
μόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύνων τὴν
ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ
σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φα-
νεῖς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύ-
σωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβή-
σον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ἡμῶν,
ὅπως παρὰσχῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αρνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκυσίως σαυρικῆ, ἀνεβόα μητρικῶς,
ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦ-
το θέαμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος,
πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων

ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ. **Χ**ριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεισ Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτώηχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπῳ πόθῳ. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θείκαις, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡ γιάσε σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ὃ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόου, τοῦ δι' οἴκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότητος ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ρεύματα. Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγῆως φύσιν θῆσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείαις προσταύμασι.

Γεγηθῦια τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν εἰδείχθης βῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθείς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῆ, εὐσπλαγγίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθωρῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνευσ δακρύουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰοῖδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναίξει, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθωρῶσα σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα. Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτιρμῶν, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκί ὡς νυδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ῥύση τοῦ αἰλάστορος. Διὸ ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμῳ ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Ἀελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὠραῖον κάλλι· Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσίᾳ σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Η' προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαν-
τα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου παλαι,
καθορώσα ποσὶ συμπαθέμενον, ἱερῶν γυναιῶν,
γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰ-
ώνως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ
πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ,
τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις
μύρα, Μαγδαληνῇ σεμνῇ Μαρίᾳ, καὶ δακρύων
προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ Δεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν
τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον,
πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολ-
λοὺς ζωοῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ
Λόγου Μαθήτρια ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Α'νορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πο-
λύπλοκα βάραθρα, ὃ ἐκ σοῦ τεχθῆναι,
εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη·
ὄν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς
πίστει ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ρ'ημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν
καύσωνα, ἐξήρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνῇ ὡς
ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφάνη·
ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Ι'δού σε ἡ φωταυγῆς, Μαρίᾳ μνήμη ἐξέλαμψε,
φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνῶντάς
σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων,
ἐπηρείας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον,
Αλυχία φωτοειδῆς, ὠράθης καὶ γέφυρα,
πρὸς Θεὸν μετάγασσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεο-
τόκον σε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαύκησόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο' ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρ-
κὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθή-
τριαν προσήκατο, ὄλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς
αὐτὸν κεκτημένην· ὄθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλε-
σας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς,
ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον
ἰδῶν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης
τε τὸ φίλτρον τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνῇ, πρώτῃ
ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου,
ὥκιστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσιούσῃ
σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτὸς σοι
ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος Δεῖαν ἐνέργειαν
δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα
ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βυθὴν· καὶ πέμπει δέ σε,
Δεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς
αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς
αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγ-
δαληνῆς.

Στίχοι.

Ἄφαῖς αὐλοῖς ἄπτται σοι Χριστέ μου,
Μῆ μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρίᾳ.

Δευτερίῃ Μαρίῃ μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῇ.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας. Πρεσ-
βελθοῦσα δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπι-
ἐνοχλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι·
καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτῃ τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ
ἄλλῃ Μαρίᾳ, τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, κατεῖδεν, ἥνικα
ὄψι Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρώτας δὲ δύο Ἀγγέ-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κε-
κριον· ὄν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ·
Μῆ μου ἄπτου. Μετὰ γούν τὴν Δεῖαν καὶ Ἁγίαν
Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἐφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάν-
νην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κοιμήθηται,
καὶ ἐτίθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι
μακάριοι ἐπιτὰ κοιμῶνται Παῖδες. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ
Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως
ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ
συστάσει μενῆ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετίθη, ἐν ἣ ἑτη-
σίως καὶ ἡ σὺναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουρά-
τορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι,
τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν,
βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνῃ κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον· κηπουρὸν
δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Αμπροφανῆς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὡ Μαγδαληνῆ, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῆ θείῃ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ὧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορώσα τὴν ἀδικον, ἐνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ ξυναγμαῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλημένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ως τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποτημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδάμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὧ κειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτέ, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἡχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνου τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάναγνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σὲ μεγαλύνη Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιουῦ, καὶ χειμάρρην τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνῆ, μαθήτρια

τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱεσῖαις διαφυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ως Μητέρα τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου ταῖς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγαθωνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρεΐαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶν σε τὴν πανάμωμον.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὧφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνη Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ (*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριαδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, τοῦ πυρός τε τὴν ἐκκαυσιν, καὶ κίβητος τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν Ε.Α. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὅμως ἡ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεῖ, τὸσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίστῳ Φωκᾶ τοὺς ὕμνους π. λέκω. Ἰωσήφ.

καὶ Δεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔθης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τῆ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Φωκᾶς ὁ φωστήρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θ αλαάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς Δεικῆς κατηύγασαν, ἀκτίνες ἐνδοξε, ὑπερφουῶς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους Ἐνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ἕψος νοητόν· καὶ καρπούς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντα μεθέξει τῶν Δαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Αφ' ὑψους, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτῆ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος Δανάτου βροταῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ

σου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἧχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἶνεσιν, καὶ ἀθείας φωναῖς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Οπόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξισιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν Δαυμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισι Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ως χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ερράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότειχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ Δείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφρασύνῃ, ἀυλιζόμενος Πάτερ, μνησθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν Δείαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Η μόνη κηύσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ρῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπούσα αἰεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψόμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. ᾠδὴ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱέ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἦλους, καὶ τὸν Σπόγγον τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συσσαλεύουσιν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγαζούσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτειῶν ἐνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, αὐλὸν διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Η ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ Δείων Δαυμαίων, Ἰεράρχα ἐνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμόν χαρίτων ἀειρρύτον.

Θεοτοκίον.

Ως παραδόξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παραδόξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠτάται πανάχραντε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν Δαυμαίων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενηνοχας.

Αντώθησας Σοφὲ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα, αὐτοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων· αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερόαᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῆ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποιμνὴν· ἦν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορεία, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Εἴλυσας, συμπλοκαῖς ταῖς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Δεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως, ἀκήρατου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, αἰεζῶου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόσῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἰρμός:

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρες
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευράς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεραμαρτυροῦ Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἐνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχείον.

Εἰκάδι τῆς τριτάτης Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτῷ, θεολογεῖν παρρησία, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημεῖσαι εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἄπνης ἔκειτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸς τῆς αὐτοῦ γυναίκος. Ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ζέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἰκκαέντι κατακλιθεὶς, καὶ εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβραΐζε καὶ πόλῳ,

Ἄδωναι βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασιάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἴλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτῆ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Α'ποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βᾶρος τὸ γερῶν, Δεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθληταί, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀβθακούμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Α'γγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εῤῥεί τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σε-
βάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότη-
τος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν,
ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεί, τῶν ἀθλοφόρων Χρισῆ,
κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ισχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος,
Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἐνστα-
σιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν
ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνης ἐνδεδειξαι· καὶ νικήσας,
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὄλων Θεόν.

Χάριν Θεῖαν ἀφθονον Χριστός, σοὶ ἔδωρή-
σατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε
ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν Θεο-
ματίων δωρεάς, ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος
Θεῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυσάμε-
νος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγχνος, ὠφθη
εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν· δια-
τοῦτο, πόθῳ πολλῶ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας. Δανιήλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» **Σ**εβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐ-
» **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδη δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αῤῥμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους
ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν,
πρὸς οὐρανίους ἀνέπτῃς Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κα-
τέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῆ
τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην,
καὶ εὐσεβοῦντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρ-
ποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ιδὲς τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην Θεο-
ρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τῆ προθυ-
μένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην
ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος
τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε,
ἀνευφημούντων αὐτὸς δυσώπησον, τῆ μετασχεῖν
τῆς κρείττονος, τῆτι καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύ-
νω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς
ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παρακλήσις,
τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων
πάντων δούλων σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συναΐσας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διά-
νοιαν, καταυγίασας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυ-
τροῦταί σε, βαθυτάτῃ σκότῃς, ἡλιος ὑπάρχων,
δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα Θεομα-
κάρισε· ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας
συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρ-
τερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς
τὴν ἄπονον, μεταβέθηκας χαίρουσα, Χρι-
στίνα ἀπολαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμέ-
νη, οἰάπερ νύμφη ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως Χρι-
στοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον,
ἐπιτελήντων σε μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος,
καὶ δευνῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωσπερ ὠραῖσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου спа-
ράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορ-
φύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μαρ-
τυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πε-
παικλιμένη Θεῖαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν
παρίζασαι, περιχαρῶς τῆς Θεώσεως, ἀπολαύου-
σα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἶ-
ληψας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγα-
στε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοδό-
λων ὄφρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἠγειρας, τῇ
ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ
οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ
φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διάτωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σε

καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε. Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἀχραντε, ἕστενες δακρύνουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἴμοι! τέκνον γλυκύτετον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὄθεν, παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίσει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν κατὰλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαιίστασι στερρόις, ὑπερήστραφας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἐώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὃ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἀκουσμα, παραδόξον θαῦμα. Χαῖρε σάμνε πάγχυρσε, τὸ μάνα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βάτρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμαίμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες. Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, τὸ πάσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπιάνυμον, Κόρη. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεῖς, ἡ Μάρτυς ὀφθεισα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῶαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τῆ νυμφίῳ τῆ καθαρῆ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἔπεθύμησας καθαρῶς· ὄθεν θείοις ἀθλοῖς Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραῖσας.
Θεοτοκίον.

Συνελαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ ἀγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτίσατο.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἔνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωνκας.

Ὀλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὄθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδῶλων κατέλιπες.

Ἦμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα.
Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ταραχόν, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.
Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φαλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυναίμει τοῦ Πνεύματος.
Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου ταῖς πόθῳ καὶ πίστει, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμαίμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα.
Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Χίε μου, συγ-

κατάβασιν, και τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'νετρίφας ταῖς μάστιξι, Δείαις ἠδομένη Μάρτυς χριστώνυμε, Δεωρίαῖς τοῦ νυμφίου σου, και αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πέθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δειλαιος, σὸς πατήρ και ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασιάνων ἐπηπειλεῖ σοι.

Ε'κολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυθὲν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαιῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, ὠραιότητα ἀπέπεμπε, και ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἐνδοξος, παλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ω'ς ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγεννημένην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα· ὅθεν πέτρα σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασι ἐρρίψαν.

Η'ρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡς περ τρυγῶν, πτεροῖς Δείου Πνεύματος, και πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαισας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἀμαρτίᾳ γινόμενον, ζώωσόν με, ζῶν ἀναμάρτητον, ἀγνή Παρθένε κηύσασα.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ε'θέλθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἔραστοῦ Ἀθληφόρε· και εἰς ὀσμήν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες· Φλέγομαι, τῷ πέθῳ σου Παμβασιλεῦ, και ἀγάπη τῇ σῇ σφαγιοζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννητῶν καρτιδῶν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδειξάτο γνώμην, και πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε· τοὺς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ω'ς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ἀποστάζουσα χάριν, και τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Δεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προ-

κατήγγειλαν Δεῖῳ, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων γενήσεσθαι. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, και αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, και ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· και δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδῆς περιστέρα ἐγκωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, και πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαισας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν Δήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα Δεῖον, ψυχῆς τε και σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι.

Τὴν Χριστίναν ἠνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλήτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανουτίνος στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὅς ἐν πυργῷ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγῶν, και τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ και ἀργύρου, και ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ δεικνῶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, και θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένθῃσι διαδίδωκε. Διὰ οὖν ταῦτα πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τῶ πατρὸς ὑπεβάλλεται, και ἐν φυλακῇ τίθεται· ἐνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, και τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἔλκη θεραπεύεται. Εἶτα ἐν θαλάσῃ βάλλεται, και ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ Δεῖον Βάπτισμα δέχεται, και ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου τῇ χερσὶ ἐκδίδεται. Ἐπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τῶ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προσάξαντος· ὅς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρίγνυται τῆς ζωῆς.

Δίωνος δὲ τίνος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. Ἡ δὲ, τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· και παράδειξα τελείασα, ἐξεκαλίσσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονίαν ἐδέξατο, και καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτὴν· και ἀφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἐρπετοῖς ἰοδόλοις καταδικάζει, και τὸς μασσοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυθῆναι φασί· και τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παφλαζόντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σῆν, ὀροσίζοντι καρδίαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρήνησω Χριστόν, Παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρηναι τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆς Δείας σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεόν, ἐκύησας βοῶσα· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαιομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, Δεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῶ· ὅθεν Παραδείσει, τῆς ἀκλύστου λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστόν εἰς τῆς αἰῶνας.

Οφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπῳδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τέτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίσει, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήμισι ζῶντι ἠγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰσοθῶν ὄφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας Δεία ταφῆ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηκραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπαρθένε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος· σὺ γὰρ ἀπλανῆς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βρώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαῖσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστραπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολὺαθλε.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραίος Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἐνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ηλίου λαμπροτέρα, ὦφθη σὺ ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τῆς σὲ τιμώντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγαθυνον, καὶ αἰώνιου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως εὐχρηστόν καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότη σου σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασα, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατῆρ τε θαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι ταῖς νηπίαις.

Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σὺ, Ἀσωμάτων αἱ τάξις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σὺ τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὑμναῖς δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τῆς Αἴνου, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.

Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σὺ εἰσελθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ολβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστόν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμαζόντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ε'θαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὄθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήρησας ἐνθές· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χρισῶ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθενικῇ σου θελήθεισ' ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφεία ἀκηράτη. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτῷ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέριμον καὶ ἀχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. Διὸ περ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαιίετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ αἰμὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Μετά τῶν ἄνω ταγματίων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτηε Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Ε'ὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασίαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάρια Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλη. Τροπάρια, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰμὴ τρία Προσόμοια, (διάφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δοξαστικά, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συναπτὴ δὲ μετὰ τούτων καὶ ἕτερον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελούντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ὀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Ἡ πρῶν ἄγονος στείρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτούσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἴλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελούντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαιροῦ, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπύρω, ὑπερφυῶς, Θεοτόκε καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιεπαῖνος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κηύσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κηύσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραϊνομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον ἧς περ νῦν τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖται, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀσπράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρὰ, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνοῦντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσιμον μετὰστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Σεμναῖς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξέθω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζευγὸς τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ μετ' Ἀγγέλων χορευούσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ πανάγνης Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. ε. 4.
μισθὸς αὐτῶν, καὶ φροντίς αὐτῶν παρὰ Κεφ. 5. 1.
Υψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. 5. 1.
ἀψῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμύνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. **Δ**ίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μασοὶ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μετασήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεῦειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς

τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγαθίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, Συγχαίρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεσῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτούσα τῆ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν· Ζεῦγος ἀγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἀγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ω μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὅντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐθλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοὴν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἕαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἀμωμον. Ἀμνάς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμῳ τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμητορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἀ-

σκιον· οἱ εὐθνηοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν Θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετώσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς σειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα Θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν Θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βασιλεύσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βασιλεύσασαν· καὶ οἱ μασοῖ σὺ ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τῷ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν ἕράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν αἰεμακάριζε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Η εὐκλέεστος καὶ ἀξιεπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσιμος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διακωνίζεις, εἰς ζωὴν αἰθιάναν, μετ' Ἀγγέλων χορευούσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίσει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς νόμῳ ἐντολαῖς, θεαρέζως τηρῆσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην

αἰεπαρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε Ἄννα Προμητορ Κυρίου· μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου: Ὑ γράν διοδεύσας· καὶ τῆς Ἁγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν Καταβασίας: Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίβη διόρθωσιν, καὶ θεῖαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰεζῶνον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσε, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, Ἄγνη παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διὸ σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεαίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Η ἥλιος ὡς περ, τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνέμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθεσίας ἀκτίνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεκτήμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέμενοι σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μητρὸς τῆς γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνευδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανατοῦσα, ζωὴν πρὸς αἰθιάναν, μετέτεθες ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελούμετες ἐν

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τῆ Νομοθέτῃ, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἢ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἢ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κηύσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θευμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένῃ ἢ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κραζούσα· Παντοδύναμη, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὀὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξεις, αὐλῷ τῷ νοῖ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδότιδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐδαλῆ ράβδον τὴν Ἄγνην, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Επί σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπί σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὧδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Απάντων, ἐγκωμίων ἢ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων ἀυλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότης πλήρης ἢ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, ταῖς σωτηριῶδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Εξ Ἄννης, ἢ τοῦ κόσμου ἐτέχθη Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνώτερα Παναίωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς νηδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μεταστάσιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαιρίου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιημένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὕσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς. Μεγαλύνει ἢ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξάσας, ὡς νηδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη, ἢ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευῖ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναίκος· ὅς τις Ματθάν ὑπῆρχεν ἱερατευῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου ἢ Σαβώριου βασιλέως Περσῶν, καὶ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθάν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοθὴν, καὶ Ἄνναν. Ἐγῆμε δὲ ἢ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαίαν. Ἐγῆμε δὲ καὶ ἢ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἐγῆμα δὲ καὶ ἢ τρίτη, ἢ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὅστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας. Αὕτη οὖν ἢ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννηθῆναι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηοτείαις καὶ ταῖς τῶν δομένων εὐποιείαις τὸν ἐπίλοιπον

ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμῃσι. Τελιῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγένους δόγματα κατελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένους,

Ὅσπερ καθῆλον προσκυνηταὶ τῷ Λόγῳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἡν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγωνῶς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθείς ἔπειτα, καὶ προβιβαθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος δὲ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τοῦ Σαμψῶν. Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σαβῆρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξί. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾶ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτῶν. Ἐκτοτε ἐν ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὁς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακραζούσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνεδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁραῖσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὥραϊον, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὥραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡσπερ τῆς στειρώσεως, αὐτῷ τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἀγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἦτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμόν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννητορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνὴν Θεομήτορα· ἡ συγχορεύεις Ἀξιάγασε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἀγία ἀγεώρητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. Ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνῃσα Πάνσεμνε, καὶ ζῶφον παθημάτων ἐξαίρησα· ἦν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρῆστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεοκλήτον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὐτὴ γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κηῖσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιζεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τῆ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαιροῦ, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην αἰγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύτως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς ταῖς αὐλοὺς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναῖς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἀγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζὼν ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας Ὠδῆ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζῆτει Σαββάτῳ ε'.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμόλαου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμιππου καὶ Ἐρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εάν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐρμόλαου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνον μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδῶται καὶ ἐν ἄλλαις Ἀγίων μνήμαις. Ὅρα εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερώς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερωμένος, θνήσκεις προθυμότερα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ερμιππόν τε καὶ Ἐρμόλαον, καὶ Ἐρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοῦ Μάρτυρα, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτεῖναῦτας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερώς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοια (*).

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, ταῖς πληγαῖς καρτερώτατα· καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μαστιξίν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*) Ἐκ τοῦ χειρογράφου ἐλλείπει παντάπασι ἡ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ παν-
ένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλησιν τὴν σὴν ἑορτά-
ζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς
δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσινα, ὑποστῆναι Πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι νῦτομόλησας· καὶ
τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυ-
νας· τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπα-
λον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄ-
στρων θρόνον δεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρ-
ράγη, ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, δεῖκῃ προνοίᾳ Ἄγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὐ-
ραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τῆ τετάρ-
του ἢ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με,
καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κησαμένη πάντοτε, ὡφθης ἄ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχνος
ἐβάδισας, νοητῆ μύρῃ σεμνῇ, Παρασκευὴ αοί-
διμη· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λύσειν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγον-
τες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁ-

σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταάλληλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τέτρω κατηγγύη-
σαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,
οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ
σὺ προΐξασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆ·
σῆς γὰρ θύλης σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.
Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ως ἄμωμος ἀμναῖς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συ-
νήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ
κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν
εἴληψας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα,
τὰ ἀρρώγηματα πάντα, δυνάμει τῆ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν·
σὲ κекτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην Παναμίωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων
οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνοῖς γεραίρω τῆς Ἐρμολαῖα πόνους. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ
ὑπερένδοξον, ἐπαινεῖσωμεν μνήμην, Ἐρμο-
λαίου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε
πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ, ἀνε-
δείχθης Δεράπων Δερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπά-
τησας, ἀνομούντων τὰ Δράση, παναοίδιμε
Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Οὐβίος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔ-
χων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας,
πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Γλέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι
πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβεράς
καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἄ-
νευ τῶν Θεοτοκίων

Υμνοῖς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρ-
τυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἰτήσαι
ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ
αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, ταῖς τοῦ
ἐχθροῦ μηχαναῖς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τῷ
Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς
παλαίσασα, Θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς
τὸ εὔτονον, ὃ τοῖς ξοάνοις τύραννος δει-
νῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου
ρήμασι, τούτου τὸ Δράσιος ἅπαν λέλυται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἰ-
μάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα
εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος
δήγματι, τῷ Δεῖῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ γ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ
Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ,
τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἁγίε,
πάντας γνωστοῦς, λόγῳ σου τῷ Δεῖῳ, ἐν
αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Εἴγω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σου Σοφὲ
πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὃ Παντελεήμων,
καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύ-
δωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαϊόντων,
ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ Δεῖον Πνεῦμα καὶ
φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς
σῆς ἀκραίφνου ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρῶσθεισα σθένει Χριστοῦ, ταῖς τῶν βουνεύ-
ρων ἀφειδῶς μαστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ
ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρ-
τερῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώ-
ματος, καὶ τοὺς ἀνυπαίστους πικροὺς αἰκι-
σμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
« καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιερώς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδεί-
χθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίσει σοι,
προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ,
ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ
κόσμον κατηύγασας· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ
πιζῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Εκ σπαργάνων μητρῶν σὺ τῷ Χριστῷ,
σεαυτὴν ἀναθεισα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέ-
στησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων· καὶ τυράννων
Δράση, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασιάνους
ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὄθεν ὁ Χριστὸς σοι,
τοῖς ζεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν,
εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκεῖ, πᾶσαι
μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄ-
θεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀ-
ξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ
συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἰ πορεΐάι σου Πνεύματι, Δεῖψ εὐδοούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὠφθησαν.

Γερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μάρτυρίου στέφος εἴληψας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε· ὃν ἰκέτευσ σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σαλῶ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἀγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχούσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς Δεῖψ πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσι.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲ ὅπως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλυμνον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απείρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τὸν τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ὁὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἑρμιππὸς τε, καὶ ὁ Δεῖψ Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Υπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κερτημένοι Παρθένε, ρυθθίημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ηγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἐκτεινας, ῥήτρευσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερόρον, ἀπτοήτω φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Πασταῖδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κερτημέθα.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν στερόρως ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανίου στεφάνους ἐδέξαντο.

Ράνισι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, Σεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυναμίεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι Δεῖψ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθὴν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσ. Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. Ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοῦς, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσία τὴν στέρονοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἦλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπή Δεῖψ θάττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θεῖκλαν δοξάζομεν, νοῖα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν Δεῖψ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ρύθμισασαν.

Ερρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογματῶν ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησία, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα. Θεοτοκίον.

Ὡσαυμά, τῶν ἀπάντων θαυματῶν καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
« **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε

» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσημε, ὡς ἰατροῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Η τῆ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἰερομαρτύρων Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους.

Στίχοι.

Ἐρμιππος, Ἐρμόλαος ἠδ' Ἐρμοκράτης,
Ἐρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρρησίᾳ.

Ἐρμόλεως ἔκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καίτων Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τινὶ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ, παρὰ τίνος τὰ Χριστιανῶν ἐμνήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκείνος, μὴ εἰδῶς ψεύσασθαι, παρὰ Ἐρμολάου, ἔφη, τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτου πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξουτες· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομαρτύρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρεσκευάσας ἀγνὸν ὡς δόμον,

Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνῇ, εἰς κατοικίαν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ καίμης τινός τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἱ τινες, τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· ἐφ' ᾧ καὶ προσηύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ δῆλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδώρησατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἀγίαν· ἦν καὶ τεκόντις ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευήν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθείσα, ἦν παιδευομένη καὶ νοθευομένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθοῦσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γράμματα, ἀνεγίνωσκε διηλεκτικῶς τὰς θείας Γραφάς, καὶ οὐ διελείπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸν μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἴλκυσε πρὸς θεογνωσίαν· διὸ τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Ἀντωνίνου, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐάν πεισθῆς μοι, καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερρότατῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνησασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μὲν· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερβείας, κελύει κασίδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὐ γενομένου, θεία δρόσω ἀδλαθῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιοῦτῳ θάυματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελύει λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὐ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὠρᾶτο τοῦ λέβητος δροσίζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· Πάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὃ Παρασκευὴ, ὅπως γινῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἐλαίου ὑποκαῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὀφείας τοῦ Βασιλεῶς ἔρριψε. Καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ θός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεόν, ὃν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς, ἐπίστευσεν ὁ, τε Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τινα πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλισταμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ὠμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἐπέμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλευόμενα φοβερῶτατον δράκοντα, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάδρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐβρόχῃσε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνευγε πολὺν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θύρου, εἶπε· Θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σέ ὀργῇ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ, μέγα συρίζας, διεβράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθῶσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν

Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λίθινος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσεως καὶ μολύβδου γέμοντος, προτιθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Θεοῦ δὲ Ἀγγέλου ἐπιστάσια τοῦ λίθινου ψυχρανθέντος, ἀβλαβῆς ἢ Ἁγία διέμεινε. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαναγαγὼν, τὸ στερρὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. Τελευταίου δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπητται μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χαλδαίαις· καὶ τῶν Ἁγίων Ἀππιωνος καὶ Ἱερουσαλήμ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίσεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθύν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ὠδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδελφὰ συμφορῶντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Θεὸς Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμακάρα, σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς θέσει θεόμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότη Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπερθεοῦ Τριάδος, ἐκκαίόμενοι πόθῳ Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ταῖς ῥάνισι, κατεσβέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκνήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περισώζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φροῦρουμένη πρὸ βήματος αἰσεθῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέφαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδὲως, τοὺς παρανόμους καὶ ἐμᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτενῆναι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστοουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δίδεται ἡ χαρὰ,

θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γοναίξιν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σθ, ζωοποιῶ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνήλθε μαρτυρίου, μετὰ σθ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς ἐκ ἐφείσαντο, ἐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δέ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυθήριον, πιθοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῆ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαῖδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν θεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρῆσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύσως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεῖα τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τῆ πόθου σου Χριστὲ Παρασκευῆ· ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκαυσιν κράζουσα· Εἰς ὄσμήν τοῦ θεοῦ μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄλυκτα, σοῦ ὀπίσω ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν
πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο ἐναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν
Παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ
Πιλάτῃ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν,
τὴν γῆν μὲν ἠγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὸς
δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπάς, θείου Πνεύματος
πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἐρμιππε ἔνδοξε, σὺν
Ἐρμοκράτει τῷ Ἐρμολάῳ τε, καταφαιδρύνον-
τες ψυχὰς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-
τες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρο-
νήματι μέλψωμεν, τὴς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τὴν θείαν δόξαν ὡσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους
εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐραῖα, περιπολεύον-
τας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολαίου ἱεραῖς πα-
ρακλήσεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-
κράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστή-
σης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου· ἀλλὰ συνήθως
ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας,
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύη-
σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀ-
ναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόνησος.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς
τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμή-
χανον ὄραν, τοῦ σου νυμφίου ἐπειγομένη τρα-
νῶς· ὄθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων
καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ
σου τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν
δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν
ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ
Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῷ
σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑ-
ψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βου-
λῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι,
» Χριστὸς συνάψας· τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρώσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀ-
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ
ἀπειλήσας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρα-
σκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα,
τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Ἐριαδος, δοχεῖον γεγενημέ-
νη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνω-
σε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ
Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοιαι
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνὴ, ἅμα Παρθένους Μάρτυς, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ,
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοὶ.

Ρῆξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σε-
μνῆ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα
Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν, μο-
λυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμους τῶν
σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε
ξίφους σφαγῆν.

Ασκήσει πρῶην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε,
τὸ δεύτερον ἀθλήσει, σωμαθεῖσα τὴν φρέ-
να, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχάλκευτον φαίσαγον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν
χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν
λαμπάδα ἀσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· Ω Παρθένια, κατὸς Θεοῦ

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἄγγέλων συμμετόχε!

καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι τὰ ἐλλείποντα
τῆ Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ
Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἐάν τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν
Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς
τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στι-
χους ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'.
δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἑπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φι-
λάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν
ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν Θε-
ραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον
κλησιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν,
καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος,
στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δει-
χθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν
εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μη-
τρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς
μισήσας δυσσέβειαν· τότε σοι τὴν ἔνθεον αἴγλην
δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φω-
τοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία
προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφέ τὴν
λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πο-
λιτευσάμενος.

Ο ἐξ αὐλῶν πηγῶν τῆ σωτηρίου, τῶν θείων
ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψι-
λῶς ἀρῶμενος, καὶ διανεμῶν, τοῖς προσιοῦσί
σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον
σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν,
πισπῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τούτους κταύ-
θασα, Θεομμήτω κεχηρμένος, προσωυμία σα-
φῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησαν πᾶσι, δω-
ρηθῆναι τὰς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ε ξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσιμος μνήμη τοῦ
Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα
πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν
εὐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα.
Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς
νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερ-
ρὸς ἀθλητῆς· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ,
εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη- κερ.
σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες μτ. 9.
ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρ-
χῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς
ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ
συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένε-
το ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ
ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔξι παρέξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν
ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμε-
νος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄ-
γιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ ικαίων ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ κερ.
ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὄ- τ. 4.
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κά-
κωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία,
σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες,
μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπειρατεν
αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρο-

σόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 15. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, εὐσέβεια· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμησεί αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἰῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλευκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρωσ τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ

τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θειοκάρπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην εὐαγγελίαν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Απείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἀριεπίδοτος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενωῶς δυσωπήσας, εὐθύς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τῇ τῷ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰσιέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ηπαμφαῆς τῆ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύτως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἵκετεεὶ γὰρ αἰεὶ Παντελεῆμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες ἐφημῆσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεῦων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσαστο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὖρες, μάκαρ θρωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θείον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὶς ἂν ἀξίως τῆς ἀθλοῦ ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεήμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωρῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόητα σοὶ πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτής, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτής ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κερτημένος, Παντελεήμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμακάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές εὐσεβῶς διωρθώσω· καὶ χάριν εἴληψας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν,

Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεήμον τῶν πίστει, θρωμῆ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονῆ, πίσει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναιδίμε· τοὺς σπυτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπιεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τέτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σπυτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεήμον ἀθλητὰ τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θρωμόν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χειράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποηθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγαῖζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλεῆ σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.

Ελεήμονα Χριστὸν, Παντελεήμον νῦν ἐκδυσώπει, θείε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέβρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνί-
• **Ε**τιδα, πανσρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναιμι·
• σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
• ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
• ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ος ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σέ ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μῶμη ἐγκλημάτων, ἀπαντας ῥύσθη-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισ-
σα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαν-
τος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν πα-
ραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδό-
σεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτο-
πήμασι, τὸν ὑέτον τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς με
τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρπο-
φόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Παντελεήμονα τὸν πανάρισον Μάρτυρα μέλπω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τε-
λειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶην
ἠγειρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς
ἀμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ
Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ανατείλας οἷά περ ἀστῆρ, φέρων ἐν νεότη-
τι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,
κἀλλονῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς
ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωρά-
θης ὠραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μακάρι ἐν-
δυσάμενος, διὰ λουτροῦ τῆ Βαπτίσματος
γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐ-
νεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντα θεραπεύων,
πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμε-
νος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος,
ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χα-
ρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀ-
ποστίλθων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ευλογίαις Πάναγνε σεμνῇ, φύσιν τὴν ἐπάρα-
τον, παρακοῆ γενομένην τῆ Κτίσαντος, τὸν
Χριστὸν γενήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς

ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ
σέ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

• **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον Ἐ-
• ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
• ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
• αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον·
• Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεότοκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
• ἢ τῶν ἐθνῶν ζειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
• παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου
πρόειςιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθα-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέριτον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίαις σκυθρο-
πάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεραπεύσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄψεως, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεξα-
μένη σπόρον πολῦτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων
παριστάμενος.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσαγ-
μα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
πάντων τοῦτον κητσάμενος, καὶ γέγονας Θεό-
φρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σε τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἐνδοξε,
τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεῖαν τὴν πολυ-
τάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος,
ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε·
ὃν νῦν δυσώπησον, ῥύσθηται ἐκ κινδύνων ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶ-
• τες περιεζώσαντο δύναιμι· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλ-

κυσας πανεύφημε, τῆ βύθου τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὁ δὲν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναί πταισμάτων μου, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρεσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.
Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, ταῖς βλαβεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληρωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος Δείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τῆ Δεσπότητος τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμναζῶν πρὸς ἀθλῆσιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, ταῖς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορῶμενος.

Αινέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσιάν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν εἰσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσαίμενος.

Ο πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκαλαῖς κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεαίνδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεαίνδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἐν συνήψας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σε Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,
» ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας.
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεῆ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σὲ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, αἰλόγως κρημνιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένη ἀγνή, ἀσώτως ἐθίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίσρεψον εἰς εἰρήνην, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζηρῶντων πότισον τὸν δῆλόν σε, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομητορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ ταῖς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκράιγαζες· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προῖστάμενος Μάικαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγέγου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικῆν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάικαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

ξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριστέ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδρασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» **Ο** τοῦ φωτός διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, ταῖς ὁδοῦς ἡμῶν εὐθυον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δεῖξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτιρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ρῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισίμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ινδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήρησας, θαυματουργῶν ἐξαισία, καὶ τελῶν ταῖς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, ταῖς δυσφορωτάταις αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς σερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς στερίας μου.

Κοντάκιον, Ἦγος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστὲ τῷ Θεῷ ταῖς εὐχαῖς σου, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεραπεύσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τῷ γενναίῳ τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιστοῦ ταῖς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάρισα οἱ βορβορώσαντες, ὡς κἀγὼ, τὴς ἑαυτῶν ναοῦς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν Θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, Ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βωόντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἶμα σῆς κόρας,
Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάτγανον ἐβδομάτῃ λείχεν εἰκαίδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινός Ἑλλήνος, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοσησίαις· μητὴρ δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἐρμολάου τῷ πρεσβυτέρου μανθάνει· δι' ἧς παῖδα τινὰ, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν καίμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανίστασεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτόν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς Θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε, (τῆτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκείνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντελεὼν ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μῆτε ὑποσχέσει μῆτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεῖς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θάρρειν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἐνθα ὁ Ἁγίος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς τὴν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίεις ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινής διαφυλαχθεὶς, δισμείται τροχῶ, καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφέντι ὑψοθεν κατὰ πρηνούς. Εἶτα, δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἠῤῥατο· καὶ φωνὴ ἀνωθεν ἠνέχθη αὐτῶ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιοῦτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἰκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥύηται, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφευρῶν σαρκικῶν τυφλὸς λυχνῶν,

Καὶ ψυχικὴν ἤβροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννη μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπισε·
» Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, δρό-
» σον τῆς τῆ Πνεύματος, ὁ ὧν, εὐλογημένος καὶ
» ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχτην, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τῆ θαυματοῦσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἰμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταρρῦπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμιμος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλέξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δούλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανευδίας, τοῖς ἐν θαλάσῃ Παναοῖδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίσει, τῷ Κυρίῳ κραυγαῖσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ αἰσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

» Ἄβραμαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, κα-
» Ἀμίνου φλόγα. κατεπαίτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγαῖσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πησοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχῆ μου· πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμούσα, θεία σοργῆ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκῆσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξαζῶ σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικῆν ἀμβλωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίσει Παμμακάρι προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ἐπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰῶνον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὦφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς ταὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσασαι,

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τῆς ὑπερυψήντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τῆ ἀθανάτη Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀ-
» πειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυ-
» ρὸς ἐμβλήθεντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γνευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θά-
νατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐ-
τρύγησε· ξύλω δὲ παγείς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυ-
κασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἀχραντε·
διὰ τοῦτό σε γεραιρομεν.

Βασιλίσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον,
ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄ-
δου τὰ βασιλεία Κόρη· ὃν ἐκτενωῶς δυσώπει
τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσαι τοὺς τι-
μῶντάς σε.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
μου, ἠδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσε-
σιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑ-
πάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς
πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέσης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχα-
τον· ἐνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε,
τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠ-
ξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν
ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σε πληρώσεως,
εὐσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ
ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμ-
μάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς
στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χείματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ
στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἔχα-
λίνωσας· οἷδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν
ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε,
συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρησότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζε-
ται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος·
καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχῶν παντὶ
θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προσάτην καὶ
συλλήπτορα· Θεοτοκίον.

Ὁς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέ-
τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς
Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνη-
τον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

» **Ὁ**τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκόφορος, ὃς
» ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
» σράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.
Ἐξαποσειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναρ-
γύρων, τὸ ἱερόν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων
Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανό-
θεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυταίνευσον, καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦ-
σιν Ἁγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ
πάντων πρεσβέων.

Εἰς τῆς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.
Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεος Θεῦ μιμήμενος, Παντελεήμων σαφῶς,
ἰωνομάσθης καταλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄ-
νομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπά-
θης γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων τέ-
ταις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶ-
σιν Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρολαμ-
προν, Χριστοῦ πανόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γε-
γονός, τηλαυγῶς ἀναδεδεικται· τῶν σω-
μάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παν-
τελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰα-
τρός ἐτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρῶν ἅπαν-
τας, καὶ ζοφεραῖς, πλάνης ἐν λυτρούμενος, τοὺς
σοὶ προστρέχοντας.

Καλλιθεὸν τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν
καλλονὴν, εὐθυβολῶς ἀντέθηκας, καὶ
φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ
τοὺς ὀρώντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουρ-
γίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνθεὶ νεότητος,
πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφῶς, πίσει τε καὶ
χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντιῦ.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη.
Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων ταῖς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγαλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεῦν τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή,

Ἀπόστολος·

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ. Ζῆτει τῇ ΚΣ'. Ὀκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμεναῖ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ε'ν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας Θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἐνδοξοῖ· καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραϊνόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἡστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μετασάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Α'νευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμεναῖ καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμᾶσθω, ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγυσσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Μέλπω ταῖς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἥλιου. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν ἐορτάζοντας, παθῶν ἀχλύος ρύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ε'θέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστῷ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίβ τῆ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολυθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, ἀνατολῆς ὀρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμεναῖ τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ Θαυμασιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ Θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγεννημένοι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· ὅθεν ὡς πάντων Δέσποναν, τῶν ποιημάτων σὲ δοξάζομεν.

Ὡδή γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ω'ς ὄντες πνευματικαί, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἐνδοξοῖ, ἐν ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῆ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χορείαις τῶν Ἀγίων ἐτάχθητε.

Αίνεσωμεν Παρμεναῖν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνοον Νικάνωρα. Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐύφραινεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρισ-
σε κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος αΐ.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου
καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει,
Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε·
ὄθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν,
ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νε-
κρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
δημιούργημα.

Ἦδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας,
ὡσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσε-
βείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώ-
τισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ῥπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νι-
κομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμακάριε,
ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεὸς πρωτόθρονος,
ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφα-
γιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις,
εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται,
Στέφανος ἡμέραν ὁ πρῶταθλος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογύμως ἐκήσας Θεὸν Λόγον, σωμα-
τῶθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον·
ὄθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ
χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ἦδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθητὰς ὡσπερ σάλ-
πιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνη-
μάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμολογοῦσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος,
ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος,
πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψει,
κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερ-
μοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα. Θεοτοκίον.

Ῥμνῆμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,
Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν
τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ἦδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄλη-
κτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ
δι' εἰσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται,
Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι,
τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀ-
νόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὀλοκαύτωμα
θεῖον γενόμενος.

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμ-
πλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιάζει
πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούν-
των ταύτην μακάριοι. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι,
καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων
δῆμοι Θεοκῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα
ἀφράστως ἐκήσας. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρες
καθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνο-
ρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Τριάδα σεπτήν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυσῶν ξυνηληλυθε τετράς.

Ὅτοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ
ἐμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ,
καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἔβλησαν ἐν διαφόροις τόποις· καὶ
πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Εἰσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὅτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ
Ἡγεμονί Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρρησιαῶς ὁμολο-
γήσας τὸν Χριστόν. Ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς
ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιδεθεὶς, σύρεται
ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας εἰς τὸ Σαγαρέως ποταμοῦ,
ἀκολουθεῦντος καὶ ὀρώντος τοῦ Ἡγεμόνος· ἐκεῖσε δὲ, ἐν
γλωσσοκόμῳ βληθεὶς, ρίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' ἐ-
δοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστάς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ
γλωσσοκόμενον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὐρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἄ-

γιος ἀδελφῆς, ψάλλον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν, καὶ αἰσχυθείς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνείλεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς θείας Δωρεῆς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανῶθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέβη· καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου· καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ολικωτάτη, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον τὸν ἐν καλλεὶ ὄντα ὡς ἀληθῶς, Παναοιδίμοι ἀσύγκριτον, κληρον εἰλήφατε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Υπὸ τοῦ Λόγου, τῆ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὠφθητε, τύτους μεταγόντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ηθλησας ξένως, μάκαρ Νικάνωρ ἀναιρήμενος, ἠγνώμη δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἄρνιον προσαγόμενος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγγε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ιλίος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβίβασατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βουώντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οθεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθεοῖς ἄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισαὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βουόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθητὰς εἴλετο, συνταττομένους μὲν ἐνδοξοί, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστewς τῶν Ἀγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ θηγορῶν αἰφωναί, πέρασ ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον,

ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βουόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναιμι ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ωράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἀγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκῆρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ηρῆθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε· μεθ' ὧν αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τῆ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ Χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου περιέχει τὸ Συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ' τοῦ Δεκεμβρίου.

Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας· ἀθανασίας ἔβεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Μάρτυς παμμακάρι Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχόμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλῶν σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιωτὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστόν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερόως, καὶ πολὺπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει Θεοδότῃ, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίσεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε προσετήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλήσιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θείον ξεφηφόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὐσας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότῃ, θεωθεῖσαν καὶ τυχούσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὐσας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοσητή, τοὺς θνητοὺς ἢ μετὰγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀρράγες φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεύσον ἀναστῆναι, συναντιῶν τοὺς προπάτορας.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῆ Ἁγίας Καλλίνικε, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Ἄρματι νοητῷ, ἐπιβάς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θεῖαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμακάρι, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὤρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐδραμβεύσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμεῖς ἐν ταῖς ἀθλοῖς σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔρριψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσὶ σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἡνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομήτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότῃς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὴν πρὸς Θεὸν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὕμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότῃ πανεύφημε, πνευματικαῖς παιδρότησι, τοῖς σὲ ὕμνηντας καταφαιδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδασκαίς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς βουλαὶς ἐμώρυνας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθῃς Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἁγίου Ὡδῆ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκατεργῶν. Εἰς ὄσμην δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Α'νεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστῆς, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς αἰκάνθας, μαχαίρα τῇ τῷ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμακάαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πάντες προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Α'νερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρό σου, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένο, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρῆμάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ὤετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο'πέθας ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας· ἔθεν δειναῖς μαστιξί, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξι, τῷ νοσητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διπλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔξοα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παντρίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τῷ τῷ κατηγύησαλι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη ὅθεν σε ἠξίωσεν,

οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σέ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η'παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένο, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἄλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδῆ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελοῦμένος ἐν ταῖς βροαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμακάαρ ὄφθης, καθαρῶτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς, ὠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδῶλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Γοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ἄντως ἀπώσω Μάρτυς· ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφω Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδυῖ φέρουσαν Ἀχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ε'πτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότη, τῶν αἰγινῶν βασάνων, οὐκ ἠσθάνη Θεόφρον, τὸν νῦν μετασῆσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ο'ἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται κόρης, ὑπὸ πρόδας ὠραίου, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς αὔσης Θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σὺ μου εἰ φιλήθροπε, ἰσχὺς τε καὶ ὕμνησις.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ἐ. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ιλῦι περιέπεσον, ἀνυποστάτω Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεις, ἐμπαγεῖς κραυγαζῶσαι· Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἐφαλλες· Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπαμένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ελαίῳ σῶ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμακάρι· δι' ἧς ὄλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ονοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτισαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ κόσμου ἠδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ιθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασιάνων καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηται σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αὶ θεῖαι δωρεαί, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγαζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τῆ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζαίῃ.

Ητῆς ποιμένης σου μάνδρα ἀνεπίδατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄθλων ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στερῶσαν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὥφθη διώκτρια.

Νύξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριαδος Ὀπλίτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριθέστατος, τῷ ἀσεβῆντι ἐβόας ἐτοιμότητα· Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερρότεραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κοῦφα. Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρογάμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται: Ἐλαίῳ σὺ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἁγίας. Ὡσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρομφαίαι, αἱ τῷ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεανίδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Τὴν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθείσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Υπέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσση θεόφρονι, Στάς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ῶσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχοι.

Βληθεῖς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,

Τὸ νικοκαλλῆς εὖρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκαδὶ ἀμφενάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οστος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφέροντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα μεμνηνοῖσι παρήνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγινῶναι· ὅθεν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίας βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ὀρθοὺς ἐχούσαις ἤλους, ὑποδεθείς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίου ὀγδοήκοντα. Δειπνύσας οὖν τὰ ἐξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκέτι πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, εὐθάμενος, ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγαεῖ. Φθάσας δὲ τὴν Γαγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβαλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς πλησίον τῆς Γουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότῃν,

Τὸ πῦρ καμίνῳ σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αἴτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβῆς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολαζούσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ διδασκαλίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἀρχοντος, (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσκαλούμενος οὐκ ἐπειθε.) παρεπέμφθη Νικητίῳ

τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑψ' οὐ, ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελιῆται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου· καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὴν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατιῶν τοῦ Ἐβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τῆ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τῆ Νέου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος.

Ἡ δονῆς μοι πρόξενά, τὰ τῶν κολάσεων ὑπάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάλιστα, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἐνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυράννων καλλίνικος.

Διαβόλον ἠσχυνας, Ἄγγελος εὐφρανας, τοῖς ἄθλοις σε Ἐνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ελυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, Εὐὰς τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Ἰμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινωῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδειξάτο, ἔργον, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβῆς, κατὰ τῶν σε ταῖς μάλιστα, Εὐλογημένος εἶ ἀναβραῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς, Θεοδότῃ ἐδώρησατο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβραῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἠγείρας, μόνῃ, σὺ ζῶν ἀθάνατον τὸν Χριστόν, Θεοῦ μφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παναίμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ η'. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρυφήμα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πί-

στεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ο τύραννος ἠσχύνθη, τῇ τῶν ἀγῶνων σου ἐνστάσει ἠττήθησαν δῆμιοι τοῖς μώλωψί σου Μάικαρ· τοῖς ἦλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφάνισαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλῶντός σου.

Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παρήσῃ, Καλλίνικε χρώμενος, ἰκέτευε ἀπαύστως· τῆς ποιμνῆς σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Εν πνεύματι Προφήται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηπὴν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, καὶ νεφέλη καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον, πύλῃν ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάλιστα, ὑδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' ὑδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρήξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς νυμφίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπυσαν χάρισι, καθορῶν σε Πανσεβάσμι· ὃν περ ποθήσασα θερμῶς, χαιρουσα ἔψαλλες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ καταλλῆλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σου Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἀστεκτον ἠλεγξας, ἀθεότητα Πανόλθιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμούς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὐρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν ὧ βραῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χαι-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασαί, Παιῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Γράνη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτῶν τῆς πίσεως, δι' οὐ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρόν, ἐν σταδίῳ.

Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμνηῶς ὁ τύραννος, ὑπεκλίεν ὤφειτο, θωπεύειαι τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πίστει ἴστερώτο.

Εὐθὲς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγῶνων προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παραδείσον, οἱ πιστοὶ γνωρίζαντες, τοῖς πόνοις τῶν ἀθλῶν σου, ὡς ἐκ θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Οραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἡλοῖς πειρόμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θείον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεκτῆμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε, καὶ ὄπλον καὶ ἀγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις αἰεὶ.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Γλέων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβῆς τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεσίσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλητοδότως σεφανώσαντι.

Ολη εἰ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὠφθης, τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διασού σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου Ἰσθμοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Καὶ θανάσσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνούντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ηπλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασσα, μὴ καταλίπης Ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς

κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγχὸν Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανῶ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονικοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἀγιασμόν κομιζόμενοι.

Ος νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ ταῖς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπιρρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρυῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναῖς ἢ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, αἰκίῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ σύμ-

παντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν Δείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Πανευκλεεῖς μαθηταῖς ὑμῶν τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ Δείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Αναλάμπσαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἐνδοξοὶ Θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, Δείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπεύραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Επαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, Δεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σου φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή ὄθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς παλαι προεφήτευσας.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς παλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξεληλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ Δεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν

ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἀπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σου σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου· νύφρανήθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλῳ βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες· Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡδὴ δ΄. Ὑμῶν σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ισχυῖ τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διεληθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶν Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόμενους εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασιν κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόμενους ἐξ Ἑώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὡσπερ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφῆ, φωταυγῆς ἠλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφώτισατε.

Αἰνεῖσθω, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλουανός σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινέσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος σταίζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστόν, ἀποτίκτεται,

τὴν παράβασιν τῶν προπατόρων, λύοντα Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Η ῥθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτήν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλητή, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περιδοξον εὐχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Α ὑδρειωθεῖς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῆ συμμαχαιᾶ, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τῆ πολεμῆτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατανόησιν. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαυὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτῃ, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπανάζαντος.

ᾠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Υψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συννεύσει, τῆς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραιθρα, εἰλκύσατε Σοφοί, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτηῖρσι Τριάδα δέ, Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀγλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήση πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχηδόνος Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα (*). Θεοτοκίον.

Ωραῖάν σε κάλλει, ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκῆνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱὸς τῶν γηγενῶν, ὦφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

(*) Ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς γράφεται οὕτω: «Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήση χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιεπίσκοπος, κτλ.» Ἡ ἐνταῦθα ὁμῶς ἐκ τοῦ χειρογράφου διορθώσις φαίνεται ὀρθότερα· καθότι περὶ τοῦ Κρήσκου τούτου γράφων ὁ Παῦλος, λέγει: «Κρήσκης εἰς Γαλατίαν· ἐπορεύθη δηλαδὴ (Β'. Τιμ. δ'. 10). ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἔστι δὲ ἡ Καρχηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς, ἥτις καὶ Καρθαγένη ὠνομάζετο, ἀλλ' ἡ καλουμένη Νέα Καρχηδὼν, κειμένη κατὰ τὴν ἀνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς τὴν κυρίως Γαλλίαν γειτνιαζούσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωανῆς ἐβόησε.
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
» ἀληθείας τε πνεύματι δῦσω σοι.

Συναξάριον.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βίβου μύσαι Θεῷ ἐν τριακοσῇ.

Οἶ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχηδόνι), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀριθῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπείραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθῶν διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Αὕτη ὄρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἦν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίους ἐτίμησε. Τόινυν, δίκης αὐτῆ συνεστῶσης πρὸς τινα πλειονετικὸν ἀνδρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμῶν, καὶ ἀγρῶν, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πάσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέσπεσε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος, πᾶσαν αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δὲ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἀδικὸς κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμινος, περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διέσωσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Πρῶτες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκευὴ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλητοῦ τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοὺς Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανὸς τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμασὸν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

Υμνείσθω Κρήσκης ἄσμασι θεοῖς, ὁ κερυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

τὴν κατάκριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκα-
τακρίτους δειξας.

Θεοτοκίον.

Λύσον μου τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τῇ
μεσιτείᾳ σου Ἄγνη, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως
τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδῃσον, μακρυνόμενον
καθ' ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ῥδὴ η̅. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἀγρυπνοὶ
τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βα-
ρέος πιστοῦς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς
καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτίσασθε αὐτὸν
ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσαν ἡμᾶς,
Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς
πλάνης συντριβόντα.

Ο πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος
ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέ-
σθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φω-
στήρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Υμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρα-
κτῆρσι τρισσημένῃ, γνωριζομένην δὲ φύ-
σει μιᾶ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεὸν ὑμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Γατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων σε γεγόνατε σω-
τήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαί-
ροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες
ἀμφοτέροθεν, Θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀ-
ξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτον-
τες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς
πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμέ-
νας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ
Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀν-
δρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρή-
σκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας,
καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων Δεῖου
Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιεπαί-
νος, ὑμῶν μνήμη Θεουργικαῖς, ἀκτίσι καταυγαί-
ζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς
Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχε-
σθαι Θεότητος, κρίναι τὴν οἰκημένην παν-
τοδύναμη, ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρου Δέσποτα
τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κα-
τεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἔξα-
» νατειλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σώματώσασα, εὐλογημένη πάντα γενε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ
Προεόρτια τῆς προελεύσεως τῆ τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ῥδὴ α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σὺμπασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε,
Σαυροῦ καὶ σκίρτα· τοῦ Σταυροῦ γαῖρ
τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς, ἰα-
τρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ
παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατιδῶμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον·
πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει
φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός,
ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προεορτάσωμεν
τοῖνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρ-
τήσωμεν.

Ζῶντες ὁμῶ καὶ θανόντες προευτρεπίσθητε·
τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νε-
κρώσαν, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἢ τῶν νεκρῶν,
ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἀφθονον χάριν
νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτούσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γ'. Ὁμοία.

Μακαριώτατον τέλος εὔρες Εὐδόκιμε, εὐδο-
κιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ
κόσμη ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ λάμ-
ψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ
τῶν πιστῶν, καταυγαίας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς
ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης,
γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύ-
νης τὸ ἀγαλλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ
πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῆ καθαρά σου καρδιά Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Δεόφρον· ὄθεν πισῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, Δεράπιον Χριστοῦ Εὐδόκιμε ὄπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύη ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σύ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δέξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, ἐν πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκθμένης ἀσφάλεια, νοσηντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, εἰλήσον ἡμᾶς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκαταλαβε.

Ε'κ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰώνιης μοναῆς, τρηεὶ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνῶ Μάκαρ σου τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Υ'ψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκῶς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεिकाῖς ὀλολαμπῆς γενόμενος, φωτισμὸν μοι αἴτησαι, εἴφημουντί σου, τὰ σεπτά προτερήματα, οἷς εὐδοκίμησας, ἔτυχες ὧν ἠλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνύς στερῶν διδαχὰς, καὶ ταῖς ἀναπτίξεις, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐιασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ διωδὲς καὶ ἀτιμον, καὶ εὐωδίασθης, θεΐαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπιδίωξας, ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς πανύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὄθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς πασταῖδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριῶδους ἀναπλάσεως.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρ'ημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλον ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτίσω χρισομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενῆντα· οὐπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Οἰκειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπη θεῖα, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληροῦχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μελῶν ἐνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υ'πάρχησα Ἀγγέλων τιμιώτερα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδυῖ, ἐθάστασας καὶ τέτοκας Θεομητορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἀχραντος πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
» Εἴφραϊνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκίμησας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε αἰετῶς· ὄθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύξεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νσάματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' ἐπὶ θρόνου Χερουβιμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου καθῆται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων αἰώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκτητος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυεν Εὐδόκιμ' ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος, ταῖς ἐνθέαις μελέταις ἐκάστοτε, ἔχθρον ἔταπεινώσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμ, κρίσει δικαίᾳ τῆ πάντα διευθύνοντος.

Σταλάζουσα, γλυκασμὸν ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμ, πίσει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φαλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄκω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύση ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλη σεπτῆ, τῆς ἀγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζῶν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁράται, καὶ θαύματος πλήρες, πῶς μετὰ κηδεῖαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιαλύτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὕγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρήσιος· εὕγε τοῦ πόθου, οὐ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκίμησας φερωνύμως καὶ λήψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σπάλαγγες γλυκυτάτους ἐστάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἰδρωτῆς σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Εν αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τῆς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθήσαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας, Ἀαῖδμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες. Θεοτοκίον.

Εκλεκτῇ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὠραιότατῃ χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ πασᾶς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ὃ βίος γέλως,
Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτητάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχριστοῦ· οὐ οἱ γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανεῖα, (Πατρῖκιοι γὰρ ἦσαν) καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδόκαι τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνης τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἀπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδίαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν αὐτοῦ κέλυσιν ἀποπληροῦντες, μεταγὰ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθῆναι, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζαντινὸν Ἰουνίου ς'. ἡ δὲ ἀγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίου λά.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἐνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σοφὸς.

Καὶ προσέφτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἧτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,
Οἴκοις ἑορταῖς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχυῖ ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλθις, καὶ τοῦν

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτης, τῆς τρόπης κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτη σχολάζων δὲ, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, ὅλην σε τὴν ἔφεςιν Θεῷ, τῷ παντεπόπτη Μάκαρ ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασιλεία, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παραδείσον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφήν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θεαίαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρῆδραμες.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔτεκες Δέσποινα αἰεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχέσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ, ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ η̄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τῆ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας, θερμούς ἐκχέεις κρουνούς, δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ολον μετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴ καρτερικός, καὶ καρδίᾳ ταπεινός, σὺ καθωράθης, συμπαθῆς δεομένοις, ἦθος προσφέρων χρησὸν, καὶ τρόπης ἐναρέτης Πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμαμάτων βρῦεις χάριν

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτῆς Δεσποτικῶν ὧφθης λογίων, δεξιᾶς στέργων τρίβης, τὰς εὐωνύμης σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἔννης καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τοῦ Ἀδάμ Δημιουργός, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοήν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν ὄθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ

» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ̄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Γδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυννας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνῶν τῷ Δεσπότη σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ως ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα· σὺ γὰρ καὶ φῶτος καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὠραϊζόμενος, ὑψεῖ πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέθης ἐπαυλεις· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμῶντων σε Εὐδόκιμε.

Ημέραν ἐόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μεταστάσιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὧφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φῶτος ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάζαντος, καὶ σκινη καθωράθης θεοχαρίτωτε· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
» σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. τῆ Ἀγίᾳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὧφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυματῶν τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωματίων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιαζεται· ταῖς τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγαλλονται, δαυτικῶς κραυγαίζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΚΗΡΥΚΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΤΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ' ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ πρῶτοιοι γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτιμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείας τοῦ Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, ταῖς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλας κολάσεις, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θεάμα καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡς τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθνούμενος τῆ γαλουχῶ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-

πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Διτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῆς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρσβεύησιν, αὐτῶ, ἐνπαρρησία ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεραὴν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχευαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακραῖζωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰηλίττα πανσεβάσμιε, ἢ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κύρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῆ ἡλικία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ κυχήμα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἵτησαι σὺν τῇ μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ν ἡπίος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίος, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονώς τοῦ Δεσπότη, μητρῶν ἀποσπάται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρὶ, Ἰουλίττῃ τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μητρὸς ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένη, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσαξώμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεὶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνευφημήσωμεν, ἀρρενόφρονα γνώμη, γυναικεία ἐν φύσει, στεργῶς ἀντεχομένη τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβαλλῆσαν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν αἰθέρι τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλυχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαι, ὦ Μήτηρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρύων· ἀνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰουλίττα, σὺν τριετεί ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν ἔρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὀρώσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, αἵτητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκης, καὶ κατέρραξας, τούτου συνθλάσας τὴν κάραν, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς τῆς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς ταῖς ὀδύνας σου, ἐπαίνοισ στέψωμεν, οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίστου; τὸ γὰρ σῶμα εἴασας, αἰκισμοῖς καταξάινεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὀρώσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἱκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβρηὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσταίην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'.

Υγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὄρα τῆτον ὀπισθεν τῇ ΙΕ'. κ τλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χεῖν καταβέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετές βρέφος μητροφορημένον, δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶ φρονήματι, ὡς ἀδρανές, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν, εὐσεβείας προβέβλησαι, ἀκραιφνοῦς ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὄραν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαραγμάτα, διὰ Χριστὸν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν ὑμῶν, κατεπλάγησαν ἄγγελοι, δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδώλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἠττήθησαν ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστοῦ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Αἰνῶν Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐρεθίντα εἰς χειρόγραφα νεω-

Δόξα, Ἦχος δ'.

Α γάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἢ πόλις, ὅτι ἐκ σῆ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἢ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τῆς σεφάνης τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τέτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

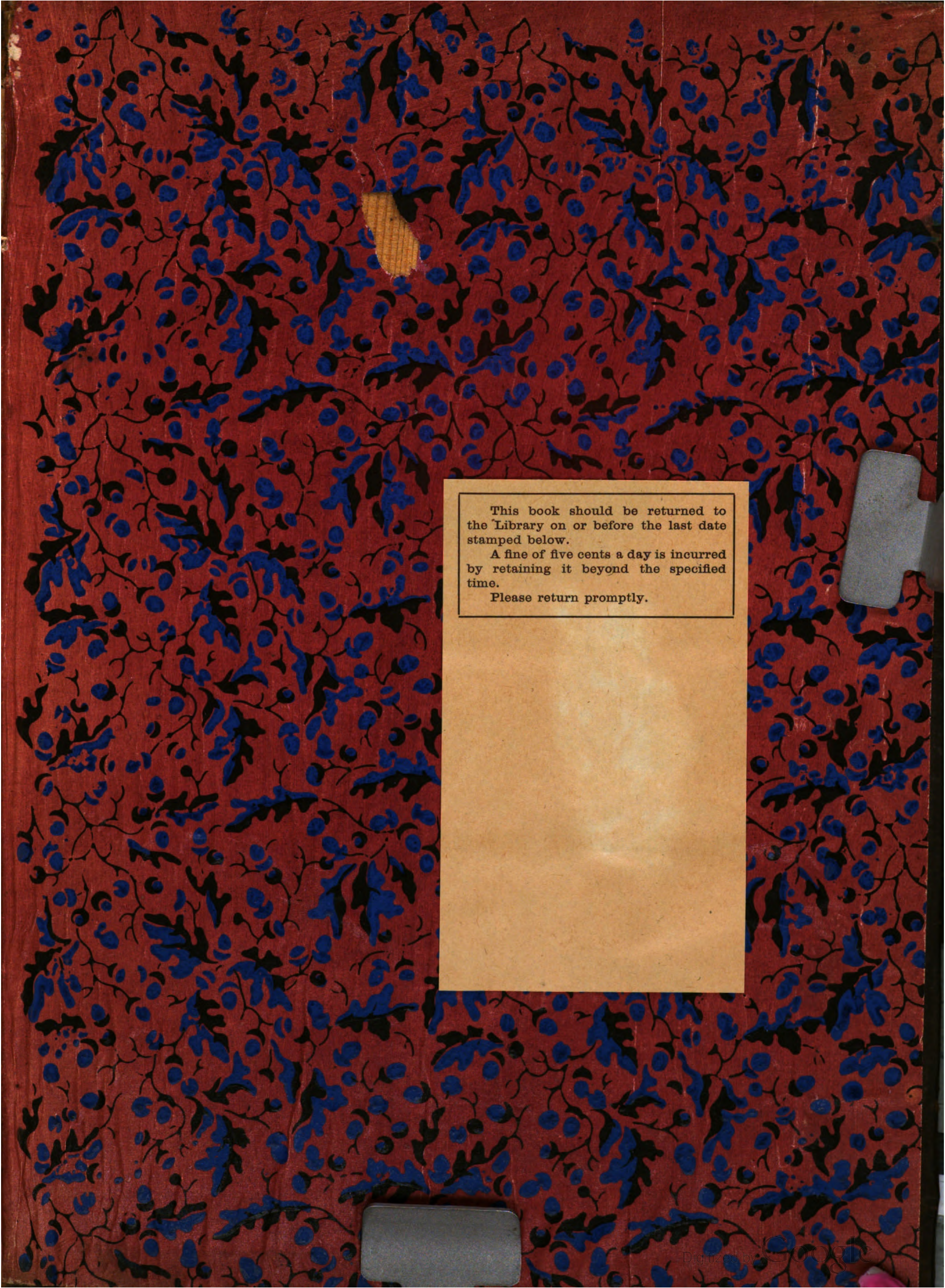
Εἴκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδὴ, κτλ.

τέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα εὐλαδεῖα τῇ πρὸς τῆς Μάρτυρας, διὰ τῆς βουλομένης ἑορτάζειν αὐτῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ.

The image shows the front cover of a book. The cover is a deep red color with a dense, repeating pattern of small blue flowers and dark green leaves. There is a small, irregularly shaped hole in the upper left quadrant of the cover, revealing a lighter, textured material underneath. A rectangular, cream-colored paper label is pasted onto the right side of the cover, containing text. To the right of the label, there is a small, light-colored rectangular object, possibly a piece of tape or a label. At the bottom center, there is a small, dark rectangular object, possibly a piece of tape or a label. The overall appearance is that of an old, well-used book cover.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

